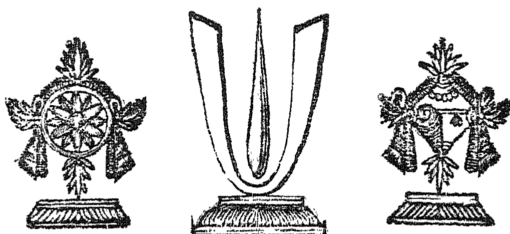
ஸ்ரீ

ஆ - ரஹஸ்யங்கள் - கசு - க்கு அமிர்தாஞ்சனி பாசுரம் ... ... ஙக.

இதில் சேர்ந்த கஎ - வது ரஹஸ்யமான ஸாரதீபம் - லுப்த; மென்கிறார்கள்.

ஸ்ரியை நம:

ஸ்ரீமதே ஹயக்ரீவாய நம:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:,

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ப்ரதம ரஹஸ்யம்.

ஸ்ரீமத்ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தி:.

ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ||

நயினாராசாரியர் - அருளிச்செய்தது.

ராமாநுஜதயாபாத்ரம் ஜ்ஞாநவைராக்ய பூஷணம் |
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்ததேசிகம் ||

ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்வாமி அருளிச்செய்தது.

சீரொன்றுதூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச்சொன்னபழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானேயமையாதோ தாரணியில்வாழ்வார்க்கு
வானேறப்போமளவும்வாழ்வு.

வேதாந்தாசார்யஸ்ரீஸூக்திஷு.

பிள்ளைலோகாசாரியர் அருளிச்செய்தது.

அமிர்தரஞ்சனி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

* தம்பரமென்றிரங்கித்தளராமனந்தந்தருளால்
உம்பர்தொழுந்திருமாலுகந்தேற்குமுபாயமொன்றால்
நம்பிறவித்துயர்மாற்றியஞானப்பெருந்தகவோர்
சம்பிரதாயமொன்றிச்சதிர்க்குந்நெறிசார்ந்தனமே. (க)

ஸதாசார்யஸம்ப்ரதாயத்தாலே அர்த்தஶாஸ்த்ரார்த்தவிசேஷநிர்ணயம்பண்ணவேணுமென்றுமிடம், உபநிஷத்துக்களிலும் உபப்ரும்ஹணங்களிலும் - ப்ரஸித்தம். ஶாஸ்த்ரநிரீக்ஷணம் பண்ணுமிடத்தில் ஶக்தியில்லாதவர்களுக்கு * உபதேஶாதிம்பவ்யா என்கிறபடியே, ஶாஸ்த்ரஜ்ஞஸம்ப்ரதாயமாத்ரமும் - அபேக்ஷிதார்த்தநிர்ணாயகமாம். ஸத்ஸம்ப்ரதாயரஹிதமான ஶாஸ்த்ரத்தால் - அர்த்தநிர்ணயம் து:ஷ்கரம். ஸுகரந்தானாகிலும் - உபாதேயமாகாது. அதீந்த்ரியவிஷயத்தில் ஶாஸ்த்ரமூலமல்லாத ஸம்ப்ரதாயமும், ஸம்ப்ரதிபந்நஶாஸ்த்ரவிருத்தமான ஸம்ப்ரதாயமும், ப்ரமவிப்ரலம்பஸம்பாவனையுண்டாகையால் பாஹ்யதுல்யமாகையாலே - அவிஶ்வஸநீயம். பரஸ்பரவிருத்தமாக ஸாத்த்விகமும் ராஜஸமுமென்று சொல்லுமவையிரண்டும் ஸ்வவாக்யத்தாலே பாதிதங்களாம். திரளிலே சொல்லுமவை (களில்) சிலவர்த்தங்களை அநுவாதத்தில் சொல்லவிதிக்கையாலே, அவைதமைராஜஸங்களென்கிறது - ப்ரஜாபதிவாக்யம் முற்பட அஸுரமோஹநத்தை விமோசநத்தை ஸாதிப்பிக்கைக்காகச்சொல்லப்பட்டு, பிற்பட தேவதைகளை உபதேஶத்தாலே பரிஶுத்த விஷயத்திலே ப்ரதிஷ்டித பாஹ்யாக்குகிறது. உபகோஸலவைஶ்வாநராதிவித்யைகளிலே முற்படவேத்யா பாஸ தேயங்களைப்பற்ற, அநந்தரோபதேஶம் அதிகாரிஶேஷ

பராணாமப்யஸௌ ஸர்வேச்வரன்தானும் - தானுபதேசித்த ஜ்ஞானத்தைப்பின்னையும் * தத்த்வப்ரணிபாதேந பரிப்ரச்நேந ஸேவயா என்று பலஞானிகள் பக்கலிலேகேட்க, விதித்தானிறே. இப்படிகளால் ஸம்ப்ரதிபந்நசாஸ்த்ரவிரோதமுமன்றிக்கே, சாஸ்த்ர ஸம்ப்ரதிபத்தியுண்டான ஸம்ப்ரதாயமும், உபஜீவ்யம். [அப்படிப்பட்ட] ஸகலஸம்ப்ரதாயத்தில் தொற்றும் விரோதம், தத்த்வவிஷயமாகில் - தாத்பர்யபேதத்தாலே விரோதசாந்தியுண்டாம். அநுஷ்டாநவிஷயமாகில், அவ்வோவிதிக்கு - அநுஷ்டாநமாக, வ்யவஸ்திதா வ்யவஸ்திதப்ரக்ரியையாலே விகல்பமாம். ந்யாஸோபாஸநங்களிலே அதிகாரிபேதத்தையிட்டு - வ்யவஸ்திதவிகல்பமென் (றுபார்க்கிலும்) (பார்க்கும்) ஸௌகார்யத்தையிட்டு, ஐச்சிகவிகல்பமென் (றுபார்க்கிலும்)(பார்க்கும்)விரோதமில்லை.ஸர்வலோகஸித்தமான வஸ்த்ராஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயத்திற்கு, ப்ரதமப்ரவர்த்தகன் ஸர்வேச்வரன். மற்றுள்ளாரெல்லாரும் அவன் தானேயாதல், வேதநாதன் ஆசார்யத்தாலேயாதல், மயர்வறமதிநலமருள ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறவர்கள். இப்படி அநந்தயாதிசாண்டில்யாதிகளாய் * ப்ரணிபத்ய ஸர்வஜ்ஞ, இத்யாதிகளிற்படியே - ஸம்ப்ரதாயஸித்தரான அதிகாரிகளைப்பற்ற, பராசரதேசிகராய் பராசரவ்யாஸாதிகளான வ்யாஸபோதாயநாதிகளாலே பராதிகாரப்ரவர்த்தமான வேதாந்தஸம்ப்ரதாயத்திற்கு, இந்தயுகஸமாரம்பத்திலே ப்ரஹ்மாநந்தாதிகளுக்குப்பின்பு நம்மாழ்வார் ப்ரவர்த்தகரானார். * ப்ராய: ப்ரபந்நஜநதாப்ரதமாவகாஹம் ப்ராஹ்மணாகஸித்ரியார்யைஸ்ர ஸூத்ராதிநீவாஸ ஸ்ரீமத் | இத்யாதிப்ரமாணபலத்தாலே * மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள் - நிற்கப்பாடி யென்னெஞ்சுள் நிறுத்தினான், என்கிறது உபபந்நம் | வேதாந்தாசார்யவைபவத்தோதமாகையாலே ஸாக்ஷாதாசார்யோபஜீவ்யம் யதீந்த்ரதுல்யதமாசார்யாதி ப்ரக்ருதாந்தங்களையு மிங்கேயநுஸந்திப்பது * ச்ருதப்ரகாசிகாஸமேதா நாதேந ப்ரஸ்துதவேதாந்தமென்கிறது விஷயபேதத்தாலே பரி

ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தமாகையாலும், ப்ரபாவவிசேஷத்தாலும், நாதமுனிகளுக்கு ஆழ்வார் ஆசார்யரானார். இவரைப்ரபந்நஜநகூடஸ்தையாலே, ஆளவந்தார் * ஆத்யஸ்ய நஃ குலபதேஃ. என்றருளிச்செய்தார். நாதமுனிகள் தம்முடைய திருப்பேரனாரான ஆளவந்தாருக்குத் தாம் உபதேசியாதே, தம்முடைய சிஷ்ய ப்ரசிஷ்யர்களை, இவருக்கு ஆகாங்க்ஷை பிறந்தபோது, உபதேசியுங்கோளென்று ஆஜ்ஞாபித்தது, மாதாப்ராத்ருகளத்ராதிகளும் வித்யாப்ரதாநத்திற்கு ப்ரயோஜகங்களென்றும், ஜ்ஞாநவ்ருத்தியாலே முற்பட்டவர்களும் மாதாக்களாக வாதரணீயரென்றும், ஆகாங்க்ஷை யன்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே சொன்னால், சிஷ்யபுத்தியில் அர்த்தம்ப்ரதிஷ்டிதமாகாதென்றும், தெளிவித்தபடி. மணக்கால்நம்பி ஆளவந்தாருக்கு நெடுநாள்பச்சையிட்டு ஒரு விரகாலே ஆகாங்க்ஷையுண்டாக்கி யுபதேசித்தது, ஆசார்யகுலத்திற்குத்தாமொரு கிஞ்சித்காரம்பண்ணுகையிலும், பராசார்யநியோகத்தைக் கடுகத்தலைக்கட்டுகையிலுமுண்டான த்வரையாலும் சிரகாலபரீக்ஷாதிகள் வேண்டாதபடி * பாயநக்ஷுண்ணஹாஃக்ருதாஸ என்கிற ஸமயஜ்ஞாநஸாரத்தாலுமுபபந்நம். ஆளவந்தார் தாம் நாதமுனிகளை முன்னிட்டு ஸ்தோத்ரம் பண்ணித்தும், சரணம்புக்கதுவும், தம்முடைய ஆசார்யருக்கு இது ப்ரியதமமென்றும், தமக்கு ஆசார்யத்வத்தைமுதலான ஸம்பத்துக்களுக்கும் நாதமுனிவம்சத்தில் பிறவியென்றும், தோற்றுகைக்காகவும், ஆசார்யவிஷயத்திற்போலே பராசார்யவிஷயத்திலும் க்ருதஜ்ஞதாதிகள் வேணுமென்கைக்காகவும், என்றறியப்படும். ஆசார்யபங்க்தியில் சில ஸ்தாநங்களிலே வ்யபதேசித்தவர்களையும் மற்றுள்ளவர்களையும் அநுஸந்திப்பார்கள். ஆளவந்தாருடைய நியோகத்தாலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரரை யங்கீகரித்த மஹாபூர்ணரான பெரியநம்பி, இவரைத்தமக்கு ஸப்ரஹ்மசாரிகளான திருக்கோட்டியூர் நம்பிபக்கலிலே அர்த்தசிக்ஷைபண்ணவும், திருமலையாண்டான் பக்கலிலே திருவாய்மொழி கேட்கவும், ஆழ்வார்திருவரங்கப் பெருமாளரையர்பக்கலி

லே நல்லாசார்யனைக் கேட்கவும்; நியமித்ததும் * ஸமாஸ்ரு
ஶ்ரோதவ்யம் ஸமயாச்ச்ரோதவ்ய:| ஜ்ஞாநவ்ருத்தாஶயாநாஜநுஸ
ஸம்ப்ரதாயவிதா:| இத்யாதிகளையும், (ஸாங்காதிவ்ருத்தாந்தங்க
ளையும், பார்த்து ஶிஷ்யஸுதனை ஸமா) ஸங்க (விய) மாகத்திரு
த்தவேண்டுமென்கிற ஸம்ஸ்ருதியாலே உபபந்நதம்| இப்படி ஆசா
ர்யாதிகவிஷயத்தில் ஆசார்யாநுஜ்ஞையாலே ஸ்வபக்ஷிதஜ்ஞா
நோபஜீவநம்பண்ணுமது, ஶாஸ்த்ரார்த்தமென்றுமிடம், ஸஹித
ஶாபயியாக்ஷபத்ரஞாவஹிதராய்க்கொண்டு ஸதாசார்யாநுபா
லநம்பண்ணின ஶ்ரீபாஷ்யகாரருடைய அநுஷ்டானத்தாலேவிஶதம்
ஸம்ப்ரதாயத்தில் வ்யாக்யாநவ்யாக்யாநாம்ஶங்களை ஒருவர்க்குப்பல
ராக உபதேஶிக்க, வேதாந்தங்களில்பலவிடங்களிலேகண்டோம். ஓரா
சார்யர் பக்கலிலே க்ருஷ்ணோபதேஶம் மைத்ரேயாதிகளுக்குப்
போலேசிலருக்குண்டாம். வ்யாஸஸூத்ரத்தினுடைய வ்ருத்திஶாஸ்த்
ரமாகபலரும் உபதேஶித்தார் * ஸூத்ரவாஸமாவாஸ்யஶ்ரூதவெஹ்ர
வகரோதிய:| தஸ்வீஹமநாநம்விஜ்ஞாஸ்ருதொவக்ரியயாதயா||
என்கையாலேயவர்கள்பக்கலிலும், ஆசார்யவ்ருத்திவத்தி வண்ண
ப்ரதம். ஸர்வவஹிதஸோகாவாயஸ்ய ஸாயம்பிறப்பிக்கை
வ்யாநாசார்யக்ருத்யம். இது கலங்காதபடி பண்ணுகையும், பரி
ஸமாப்தியுண்டாக்குகையும் ஆசார்யாதிஶிக்ஷகாதாரக்ரு
த்யம். ஆசார்யஸம்பந்தத்தையுண்டாக்கினவர்களும் ப்ரபந்ந
வங்களாலேபரம்பரயா உபகரித்தவர்களும் ஆசார்யர். இவ
ர்களில் ப்ரதாநதமன் ஸமஸ்தகளை ஶ்ரிய:பதி. இவனொ
ருவனுமே தனக்கொருவாசார்யனில்லாத பரமாசார்யன். ஶ்ரீபா
ஷ்யகாரருடைய ஶிஷ்யஸம்ப்ரதாயங்களில் ஒன்றிலும், ஸமஸ்த
விரோதமில்லை, வாக்யயோஜநாபேதமேயுள்ளது. தேஶகாலா
வஸ்தாவிஶேஷங்களாலே வரும் அநுஷ்டாநபேதம் ஶாஸ்த்ரா
நுமதம் | பராபரயத்தை நஞ்ஜீயர் பக்கலாலே பாவித்தாற்போ
லே ஸ்வஸ்வக்கநுகுணமாக ஸர்வஜ்ஞர்சொல்லுமது, வக்தாக்

களுக்கே தொஷமாம். திருமெந்த்ரத்தில் வதாஸஃவாக்ராஸஃங்க ளெல்லாம், உலூஹமதநிரு-க்தாதிவாக்ய விஶேஷங்களாலெ வந் தவை. இதில் வெதத்ரயத்திலுமாகவாதல், வ்யவேதத்திலேயாதல், வ்யாக்ஷரத்திலே யாதல், ஸம்க்ஷேவவிஸ்தரக்ருதத்தாலேஶவா ஸஃவஹாவங்களைக்கொண்டும், ஈஸஃவஜுகாநுஸம்யாநம் பண் ணுமதுவும், ஈநெந்ர நந்விரு-ஜன்று. இப்படி வ்யஷ்டீய ந்ர க்ஷரங்களாலே ஸூஸஃமாகவாதல், ஶாஸமாகவாதல், ஶரணவ்ஸ ஹயஃவாரிணீ வ்ருதிவாதநம்பண்ணுமதுவும், அவ்வோவாக்ய விஶேஷஙூம். ஊஷ்ராக்ஷரம் வதீம்பரமென்றும் நிவஃராஹத்தில் விஶெஷாவாதாநவஙூத்தாலேஈவயாரணம் ஈஸஃவிஜம். இந் தவயாரணத்தாலே ஆதூஶரீரஹாவம் ஸிஜிக்கிறதென்பார்க்கு ஶெஷகூாயொமவ்ர வஷேதத்திலே தாதூர்ந்கொள்ளலாம் * உகாராஸெஃராஜீவ ஊதந்ராதிகளிற்படியே, த்ருதீயாக்ஷரம் ஜீவஜா தீயஸவஃவர மென்பார்க்குமிதில் ஸாநுஸந்நாமாஸஃ மென் ணவேணும் * ஈகாராஸஃராவெவஸுஹேஷு, என்று விஶேஷித்து வந்ராவந்ராநம்பண்ணினவர்களுக்கும் இவ்வநுஸம்யாநம் ஸவஃ ஜீவஸாயாரணாகார விஷயம். ஹமவஶேஷகூம் தோற்றுமிடமெ ல்லாம் ஹாமவதஶேஷகூவயஃஜுமாகவநுஸம்யிக்க வ்ருதமாயி ருக்க, ஔசித்ராதிஶயத்தாலே ஊஷ்ரவேதத்திலே இத்தை ஈ நுஸம்யிக்குமது உவவநும். வ்யஷ்டீய வதஈஷிஃகளுக்கு வகாஸஃகூஷிநாஸஃகூங்களும், வ்ராணாநுமணவாக்ரா ஸஃ விவக்ஷாஹேதத்தாலே சொன்னவை | அயத்தில்வஹவஃராவர ஸ்ரீஉஹைங்களிலும், வஹவஃராவரநாராயண ஶவைங்களிலும், சிலவாகார விஶேஷங்களைப்பிரித்தநுஸம்யிக்குமது உவாயஹேத ஶெகளுக்குஉவயுக்தஉஶம்ஶநிஷ்டஷஃம்பண்ணினபடி · ஶரணங் களை உவாயமென்கிறத்துக்கு ஶரணவிஶிஷ்டவஶீகாயஃன்பக்கலி லே தாதூர்யமாகையாலே ஸிஜோவாயஹேதமும், ஸாஜெந்ர வாயவாயமும்,வாராது. நீஸு-நாநாஸஃமாகநிரு-க்தமாகையா

ப்ரதம த்விதீயாஹ்நிகங்களில் ஸாத்யஸாதநங்களுக்கு வாக்யார்த்தாநுகுணமாக அர்த்தங்கொள்ளலாம். த்விதீய த்ருதீயாஹ்நிகங்களில் கிடக்கிற ஶரணஶப்தம் உபாயபரமானபடியாக வஶீகரணோபாயத்துக்கு சிலர் பண்ணும் திரஸ்காரமெல்லாம் ஸித்தோபாயப்ரதாநபரம் ஸாதநஸாதநபரமாயும், விதிபரமாயும், நிற்கிற ஶ்ருதிகளில் ஶ்ருத்திக்கு ஜ்ஞாபகமில்லாமையாலும், அநாவ்ருத்திக்கு அநுக்தியுண்டாகையாலும், வக்ஷ்யமாண ப்ரதேஶம் அநுஷ்டாநகாலாதிவிஷயம். ஆவ்ருத்திக்கு யாவஜ்ஜீவாநுவ்ருத்தி சொல்லுவார்க்கும் * ஆப்ரயாணாந்தம் ஓம்காரம் ஸம்ஸ்மரேத் ப்ரஹ்மவித்தமா | இதி ராதிகளிற் சொன்ன ஸாமாஸிகையிலே தாத்பர்யங்கொள்ளலாம் * ந்யாஸ: பஞ்சாங்கஸம்யுத: என்று சொன்ன ப்ரபத்த்யங்கங்களிலே சிலர் அதிவ்யாப்தம் பண்ணுமது, அங்கியினுடைய வைஶ்வாஸ்யம். விஶேஷித்து அதிவ்யோவாதாநம் பண்ணுமதுவும், அங்காந்தரங்களிற்காட்டில் இவ்வங்கங்களுடைய ப்ராஶஸ்த்யம் ப்ரஶ்நோத்தரத்தில் விதிக்கிற ப்ரபத்திஸகல ஸாதநமாகையாலே, அங்கமாகவும், ஸ்வதந்த்ரமாகவும், ப்ராப்த்யர்த்தம் பண்ணின ஶாஸ்த்ர (ஶப்த) ாதிகளுக்கு விரோதமில்லை. ஸர்வஶப்தத்தில் ஸங்கோசிதாஸங்கோசித வ்ருத்திகளைக்கொள்ளுமவர்களுக்கு பரபக்ஷத்திற்போலே ஸ்வயம் ஸ்வரூபத்ரயவிதி விவக்ஷையில்லாமையாலே ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞாநபாவநவிரோதமில்லை. பரிதந்த்ரஶப்தத்திலும், ஏகஶப்தத்திலும், ஸம்ப்ர தாநாநுகுணமாகச்சொல்லும் பலவர்த்தங்களிலும், பரஸ்பர விரோதமில்லை அவைவற்றில் பூர்வாபரவிரோதமாராதபடி அநுஸந்திக்குமதே வேண்டுவது. ஶரண்யனுக்கு ப்ரபக்திகர்த்ருத்வத்தையும்-மோக்ஷகர்த்ருத்வத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிற (மோக்ஷயி) என்கிற பதங்களிலே ஸர்வஸ்வீகாரோபாயத்துக்கமான ஸௌலப்யமும், ஸர்வோபகாரோபயுக்தமான பரத்வமும், அநுஸந்திக்குமிடத்தில், அபேக்ஷிதவிஶேஷங்களைப்பிரித்தும் அநுஸந்திக்குமது ஶேஷவ்ரு

ஸந்தேசமென்று. (ப்ரஜ) என்றும் - (ஜா) என்றும் - அர்ஜுனனையொருவனைக் குறித்துச்சொன்னாலும், தாத்பர்யவிசேஷத்தாலே இது ப்ரபத்த்யதிகாரிகளெல்லாருக்கும் வரும். ஸர்வபாப மோக்ஷணத்தில் பூர்வோத்தராகத்தையுங்கூட்டுவார்க்கு ப்ராரப்தவிபாகமும் ப்ரபத்திமஹிமைத்தாலே அவைகளுக்கு விநாசம்விவக்ஷிதமாகையால், ஶாஸ்த்ரவிரோதமில்லை. (மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்கிறஸங்கல்பத்தின்படியை ப்ராரப்தகர்மாவஸாந (காலம்) த்திலே என்றவர்களுக்கும் ப்ரபத்திபண்ணுகிறவன் கோலினகாலத்திலே என்றவர்களுக்கும், ஆர்த்தியில் தாரதம்யத்திற்கீடாக பலாநுபவத்தாலேயாதல், ப்ரபத்திவைபவத்தாலேயாதல் ப்ராரப்தகர்மாவஸாந (காலம்) த்திலே மோக்ஷமும் தாத்பர்யம். அர்ஜுனனுக்கு சோகநிவ்ருத்திமேறேயாகிலும் * ஸர்வம் [illegible] என்கிறவிடத்திற்போலே (மோக்ஷயிஷ்யாமி [illegible]) என்றத்திலும், ப்ரகரணாநுகுணமாக விசேஷாநுஸந்தாநமிதம். மற்றுமிப்படி வேதாந்தஸித்தங்களான [illegible] ங்களில், பரஸ்பரவிரோதமும் - [illegible] விரோதமும் இல்லாதபடி ஸம்ப்ரதாயத்தை ஸங்க்ரஹித்தனம் * ஸர்வ [illegible]. [illegible] இங்கே ஸங்க்ரஹித்துக்கொள்வது.

அகவல்.

கடலமுதத்தைக்கடைந்துசேர்த்த—திருமாலடிகாட்டியநம்
தேசிகர்தந்நிலைபற்றிச்சேர்ந்தோமே. — அ-ர. (௨)

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யவரத்த [illegible] ஸ்யாம்ஹம் [illegible] வர்ஜீ। வைசேஷிக [illegible] ஸம்ப்ரதாய [illegible] நிவேஷ:॥

கவிதார்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே ।
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஸம்ப்ரதாயபரிஶுத்தி: ஸமாப்தா.

ஸ்ரீமத்வேதாந்ததேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

௨-ரஹஸ்யம்.

தத்த்வத்ரயீ

ஶ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்ய: — ஸதா ஹ்ருதி.

ப்ரஸாதாத்தேஶிகேந்த்ராணாம் பராவரவிபாகவித் ।
ப்ரபந்ந: பரமாத்மாநம் ப்ராப்நோதி பரமம் பதம் ॥

ஸதாசார்ய ப்ரஸாதத்தாலே பராவரதத்த்வஜ்ஞாநம் பிறந்தவன் (பிறந்து) ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளை உபாயோபேயங்களாகப்பற்றி உஜ்ஜீவிக்கவேண்டும். பரதத்த்வமாவது - ஸ்வவ்யதிரிக்தவஸ்துக்களெல்லாத்துக்கும் தாரகனுமாய் நியந்தாவுமாய் ஶேஷியுமான ஶ்ரிய:பதி. இவன் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியாய் பரமகாருணிகனாய் ஸர்வஶரண்யனாய் (பரமோதாரனாய்) மோக்ஷப்ரதனாய் ஸர்வப்ராப்யனாய் பரவ்யூஹாதி பஞ்சப்ரகாரஶுபாஶ்ரயதிவ்யமங்கலவிக்ரஹவிஶிஷ்டனாயிருக்கும். இவனையொழிந்தவை அபரதத்த்வம் இது சேதநமென்றும், அசேதநமென்றும், இரண்டுவகையாயிருக்கும். சேதநமான அபரதத்த்வம் பரிச்சின்னமான அஹமர்த்தம். இதற்கு ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்கள் பராயத்தங்களாயிருக்கும். இது பத்தமுக்தநித்யபேதத்தாலே த்ரிவிதம். பத்தராவார் ஸம்ஸரிக்குமவர்கள். முக்தராவார் ஸம்ஸாரங்கழிந்தவர்கள். நித்யராவார் ஒருகாலத்திலும் ஸம்ஸாரமில்லாத நித்யஸூரிகள். அசேதநமாவது - அறிவில்லாதவஸ்து, அசேதநத்ரவ்யம் த்ரிகுணமென்றும் காலமென்றும் ஶுத்தஸத்த்வமென்றும் தர்மபூதஜ்ஞாநமென்றும் சதுர்விதமாயிருக்கும். த்ரிகுணமாவது ஸத்த்வா

த்ரிகுணத்ரயாஶ்ரயமான த்ரவ்யம். இதுவும் ப்ரக்ருதிவிக்ருதிவிபாகத்தாலே இருபத்திநாலுவகையாய் ஸமஷ்டிரூபமாக, க்ஷேத்ரஜ்ஞருக்கு காயகரணாதிரூபேண பரிணமித்து ஸமஷ்டிஸம்ஸாரப்ரவர்த்தநாதிகளைப்பண்ணும். காலமாவது க்ஷணாதிவிபாகத்தையுடைத்தாய் ஸர்வகர்த்தாவான பரமேஶ்வரனாலே ஸஹகாரியாக ஸ்வீக்ருதமாயிருக்கும். ஶுத்தஸத்வமாவது - ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களன்றிக்கே ஸத்வகுணாஶ்ரயமான த்ரவ்யம் இது பரமேஶ்வரனுக்கும் நித்யருக்கும் முக்தருக்கும் விக்ரஹாதிரூபேண விவித (போக்ய) மாயிருக்கும். தர்மபூதஜ்ஞாநமாவது - பராவராத்மாக்களுக்கு ஸ்வாத்மாவையும் ஸ்வவ்யதிரிக்தவஸ்துக்களையும் ப்ரகாஶிப்பிக்கவற்றான ஜ்ஞாநம். இந்த ஜ்ஞாநத்தாலே ஆத்மாக்களுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் உண்டாகிறன. பத்தருக்கு நிஷித்தகாம்யகர்த்ருத்வம் ஸம்ஸாரஹேது. தத்வஜ்ஞாநபூர்வகநிவ்ருத்திதர்மகர்த்ருத்வம் மோக்ஷஹேது, பத்தன் முன்பு பண்ணின பாபங்களுக்கெல்லாம் தன்னதிகாராநு (ரூபேண குணமாக) ப்ரபத்த்யாதிப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணி, மேலபராயம் பண்ணாதே ப்ராரப்தகர்மத்தையும் ஒருவழியாலேகழித்துமுக்தனும்.

குறள்வெண்பா.

முத்திக்கருள்கூட மூன்றைத்தெளி முன்னம்
இத்திக்காலேற்குமிதம்.— அ-ர. (௩)

(இதிகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய—வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு தத்வபதவீ
ஸம்பூர்ணா.

தேசிகன்திருவடிகளேசரணம்.

௩-ரஹஸ்யம்.

ரஹஸ்யபதவீ.

ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்ய:—ஸதாஹ்ருதி.

அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்துப்போந்த ஜீவாத்மாக்களுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாக, அத்யாத்மஶாஸ்த்ரங்கள் தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்

களை ப்ரதிபாதிக்கும். அவைற்றை ஸம்க்ஷேபேணாநுஸந்த்யம் ப்ரகாசிப்பிக்கும். இவைற்றில் திருமந்திரம் ஸர்வஸங்க்ரஹம். இது தான்மூன்றுபதமாய் எட்டுத்திருவக்ஷரமாயிருக்கும். இதில்ப்ரத பதமான ப்ரணவம்ஸாரதமஸங்க்ரஹம்-இது மூன்றுபதமாய்மூன்றக்ஷரமாயிருக்கும். இதில் ப்ரதமாக்ஷரம் ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் நித்யநிரவத்யனாய் ஸகலகல்யாணகுணாகரனாய் ஸர்வசேஷியான ஸ்ரீய:பதியைச்சொல்லுகிறது. இதில் லுப்தசதுர்த்தி சேஷத்வமாகிற ஸம்பந்தத்தைக்காட்டுகிறது. த்விதீயாக்ஷரம் இந்தஸம்பந்தத்தை மற்றொருவரோடு துவக்கறநியமிக்கிறது. த்ருதீயாக்ஷரம் இந்தஸம்பந்தத்துக்கு ஆச்ரயனாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாய் ஜ்ஞாநகுணனாய் தேஹாதிவிலக்ஷணனான ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகிறது. ஆக இப்ரணவத்தால் * கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியேனொருவர்க்குரியேனோ என்கிறபடியே இந்த ஜீவாத்மா ஸர்வேச்வரனுக்கு அநந்யார்ஹசேஷபூதனென்றதாயிற்று. த்விதீயபதமான நமஸ்ஸு இரண்டக்ஷரமாய் இரண்டுபதமாய்(நானெனக்குரியனல்லேன் என்காரியத்துக்கு நிரபேக்ஷஸ்வதந்த்ரனுமல்லேன்) என்கிறது. இங்கேபாரதந்த்ர்யசேஷத்வம்ஸித்தம். இந்நமஸ்ஸுக்குச்சரணாகதியிலும் தாத்பர்யம். அநிஷ்டநிவ்ருத்தியைப்ப்ரகாசிக்கிறதாகவுமாம். இப்படி நமஸ்ஸுதன்னிலே தத்ஸஹித பாரதந்த்ர்யப்ரகாசநமுண்டு. நாராயணபதம்-நாரங்களுக்கு அயநமென்றும் நாரங்களை அயநமாகவுடையவனென்றும் ஸர்வாதாரத்வாதிவிசிஷ்டனை ஸ்ரீய:பதியைச்சொல்லுகிறது. இதில் சதுர்த்தி தாதர்த்த்யத்தைமுன்னிட்டுக்கொண்டு அதின் பலமானகைங்கர்யத்தைக்காட்டுகிறது. இத்தால் * ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய்மன்னி-வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம் என்றதாயிற்று* அகாரார்த்தாயைவ என்கிறச்லோகத்தைஇங்கே அநுஸந்திப்பது.

இதி திருமந்த்ரார்த்தஸங்க்ரஹ:.

இப்படிதிருமந்த்ரத்தில் ஸம்க்ஷேபேண தத்ஸஹித பாரதந்த்ர்யங்களை விசதமாக்குகிறதுத்வயம். இதில் பூர்வவாக்யம் ஒருவாக்யமாய் உபாயவரம். உத்தரவாக்யம் இரண்டுவாக்யமாய்உபேயபரம். இவைஒரொன்றும்மூன்று பதமாயிருக்கும். ப்ரதமவாக்ய

த்தில் ப்ரயோகம்மூன்று பதங்கூட ஸமஸ்தபதமாயிருக்கும். இதில்(ஶ்ரீமச்சப்தம்) ஸர்வருக்கும் ஆஶ்ரயணீயையாய் * அகலகில்லேனென்கிறபடியேதன்னை ஆஶ்ரயித்திருக்கிற பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவற்றவனென்கிறது (நாராயணஶப்தம்) * நிகரில்புகழாய் இத்யாதிகளிற் சொன்னவாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யாதிகளையுடையனான ஸர்வேஶ்வரனைச்சொல்லுகிறது (சரணஶப்தம்) ஶரண்யவிஷயத்தில் ப்ரபோத்தம்ஸநாதிகளுக்காக, ஆஸந்நமான தன் பற்றுந்துறையான திருவடிகளைக்காட்டுகிறது. (ஶரணௌ)என்கிறவசநம் திருவடிகளுடைய உபாயபாவத்தைச்சொல்லுகிறது (ப்ரபத்யே) என்கிறவசநம் அகிஞ்சநாதிகாரி ஶரண்யன் திருவடிகளை உபாயமாகக்கொண்டு ஸாங்கஸ்வீகாராதிவிஶிஷ்ட ஸந்ந்யாஸம்பண்ணுகிறபடியை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது. (ஶ்ரீமதே) என்கிறபதம் ப்ராபகனான நாராயணன் ப்ராப்யனாய்க்கொண்டு கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியாம்போது, பத்நீவிஶிஷ்டனாயிருக்கும்படியைக்காட்டுகிறது. இங்குற்ற நாராயணஶப்தம் ஸர்வப்ரகாரவிஶிஷ்டனையைக்கொண்டு நிரதிஶயபோக்யனான ஸர்வஶேஷியை ப்ரதிபாதிக்கிறது. இதின் சதுர்த்தியிலும் திருமந்த்ரத்தில் போலே கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையைக்கண்டுகொள்வது. இக்கைங்கர்யம் ஸர்வவிரோதி ரஹிதமானபடியை இந்நமஸ்ஸு கணிசிக்கிறது. ஶ்ரீமானான நாராயணன் திருவடிகளில் களையற்றநித்யகைங்கர்யம் பெறுகைக்கு ஶ்ரீமானான நாராயணன் திருவடிகளிரண்டையுஞ் ஶரணமாகப்பற்றுகிறேனென்று இதில்திரண்டபொருள்.

இதி த்வயாதிகாரஸங்க்ரஹ:.

இப்படி திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் ப்ரகாஶித்த உபாயத்துக்கு அகிஞ்சநாதிகாரிக்கு நிரபேக்ஷதாதிகளைக்காட்டிக்கொண்டு, விதிமுகத்தாலே உபப்ரும்ஹணம் பண்ணுகிறது சரமஶ்லோகம். இதுதான்மூன்றுவாக்யமாய் பன்னிரண்டு பதமாயிருக்கும். இப்படிரஹஸ்யத்ரயம் உத்தரோத்தரம் பதங்களிரட்டிப்பாய் விஶதீகரணமாயிருக்கும். இச்லோகத்தில் ப்ரதமவாக்யம் உபாயவிதாயகம்; த்விதீயவாக்யம் ப்ரமேயப்ரதிபாதகம்; உத்தரவாக்யம் க்ருதக்ருத்யதாதிபரம். (ஸர்வதர்மங்களையும்விட்டு) என்கிறவிரண்டுப

தங்களாலே * நின்னிலங்குபாதமன்றிமற்றோர்பற்றிலேனெம்பீசனே. என்கிறபடியே அகிஞ்சநருக்கு உபாயாந்தரமற்றிருக்கிற அதிகாரிவிசேஷத்தையாதல், வ்யவஸ்திதியினுடைய உபாயாந்தரநைரபேக்ஷ்யாதிகளையாதல், சொல்லுகிறது. (என்னையொருவனை) என்கிற விரண்டுபதங்களாலே ஸௌலப்யாதிகுணவிசிஷ்டமாய் வ்யாஜநாபாயகநிரபேக்ஷக ஸர்வஜ்ஞத்வாதி விசிஷ்டமான ஸநாதநதத்த்வத்தைக்காட்டுகிறது. (சரணமாகப்பற்று) என்கிற விரண்டுபதங்களாலே மஹாவிச்வாஸாதி விசிஷ்டஸாதநத்வத்தைவிதிக்கிறது. (நானுன்னை) என்கிற விரண்டுபதங்களாலே ஸ்வீகாரம்பண்ணின ஸர்வசக்தியையும் நித்யஸம்ஸாரியான ஸாதகவ்ருத்தியையும் சொல்லுகிறது. (எல்லாபாபங்களினின்றும் விடுவிக்கக்கடவேன்) என்கிறவிரண்டுபதங்களாலே கைங்கர்யவிரோதிகளை நிச்சேஷமாகக்கழிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (சோகிக்கவேண்டாம்) என்கிறவிரண்டுபதங்களாலே புகலற்றுத்தளும்பின ப்ரபந்நதசையை விலக்கி நிஸ்ஸம்சயஸ்ஸுகீபவ என்றருளிச்செய்த உத்தரதசையை உபலக்ஷிக்கிறது. த்வயத்தில்ப்ரபத்த்யுத்தரவர்ணங்களுக்கு இதில் ப்ரபத்த்யுத்தரார்த்தங்கள் சேர்த்தியாகிறன.

குறள்வெண்பா.

மூன்றிலொருமூன்று மூவிரண்டுமுந்நீன்குந்
தோன்றத்தொலையுந்துயர்.—அ-ர. ச

இதி சரமச்லோகாதிகாரஸ்ஸம்பூர்ண:.

இதி தத்த்வத்ரயஸ்யைஷா ரஹஸ்யத்ரிதயஸ்ய ச।
பதவீ வேங்கடேசேந த்ருக்வ்யாப்தீர்வ்யதர்சிதா।

ஸ்ரீரங்கராஜசரணாம்புஜஸந்நிவேசக்ஷேமாநுஷ்டிதவி
ஸ்வாஸஸத்வயதா । ஸ்ரீகைங்கர்யவிதயே ததைவ விபக்ஷாஸஹம்
ஸ்வாஸ்யபதநுகம்பயைவஸம்யாக:॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு

ரஹஸ்யபதவீ ஸம்பூர்ணா.

வேதாந்தாசார்யஸ்ரீஸூக்திஷு.

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே.

௪ - ரஹஸ்யம்.

தத்த்வநவநீதம்.

நேரிசைவெண்பா.

உயிருமுடலுமுடலாகவோங்கித்
தயிர்வெண்ணெய்தாரணியோடுண்டான்-பயிரில்
களைபோலசுரரைக்காய்ந்தான்றன்கையில்
வளைபோலெம்மாசிரியர்வாக்கு.— அ-ர. ௫

ஸம்ஸ்க்ருதத்ராவிடஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ (இதிஹாஸபுராணங்) களில்சொல்லுகிற தத்த்வஜ்ஞாநபூர்வகமாக மோக்ஷோபாயாநுஷ்டாநம் வேண்டுகையாலே, முமுக்ஷுவுக்கு விஶேஷித்தறியவேண்டும் சிதசிதீஶ்வரதத்த்வங்களை போக்தாவென்றும் போக்யமென்றும் ப்ரேரிதாவென்றும் உபநிஷத்துச்சொல்லிற்று. போக்தாவாகையாவது—போகத்தையுடையவனாகை. இது ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் பொதுவாயிருக்க, அவனை ப்ரேரிதாவென்று பிரியச்சொல்லுகையாலே, ஸர்வப்ரேரகத்வமன்றிக்கே பராதீநபோகனான ஜீவனை இங்கு போக்தாவென்கிறது. * அதிஷ்டாநம் ததா கர்த்தா என்கிறவிடத்திலே கர்த்ருத்வமும் பராதீநகர்த்தாவைச்சொல்லுகிறது. சிதசிதீஶ்வரர்களென்னும்போது சிச்சப்தமும்பராதீநவேதநவிஷயம் * ஜ்ஞாதவ்யதவவிஶ்வநாஸ்யஸ்ய ஸத்தா: இத்யாதிகளிற்படியே ஜீவனுடைய ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபாதிகளும் பராதீநங்களாயிறேயிருப்பது. இஜ்ஜீவவர்க்கத்தில்பீஜாங்குரந்யாயத்தாலே அநாதியானபாபப்ரவாஹமடியாக, முடிவில்பெரும்பாழான சிறைக்கூடத்திலே முப்பிரியான ஸத்வாதிகுணங்களாலே கட்டுண்டு கழலவிரகற்றுக்கிடக்கிறவர்கள் பத்தர்கள். இவர்களிலே மோக்ஷஶாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லுகிறதொருவிரகாலே (மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்னும்படிமுனிவுதீர்ந்து நித்யரோடொக்கமுகப்பேகூவிப்பணி கொள்ளப்பெற்றவர்கள் முக்தர்கள். நித்யஸங்கல்பத்தாலே நித்யகைங்கர்யபரரான ஶேஷஶேஷாஶநாதிகள் நித்யர்கள். போக்யமென்பது - அநுபாவ்யமென்றபடி. இதுஜீவேஶ்வரர்களுக்கும்பொ

துவாரகையாலே பூர்வாபரவாக்யங்களிற்சொன்ன போக்த்ருத்வமும்
நியந்த்ருத்வமும் இல்லாதவிஷயத்தை இங்கு போக்யமென்கிறது.
இத்தைக்குறித்தென்றது-ஜ்ஞாநாஹிதமென்னபடி. அசேதநத்வமெக்க
ஸகலகுணங்களுக்கும் தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கும் பொதுவாகிலும்-
இங்கு த்ரிவிதாசேதநமென்று பூர்வர்கள் நிரூபித்தவை, த்ரி
குணமும் காலமும் ஶுத்தஸத்வமும் என்கிற த்ரவ்யவிசேஷங்க
ள். த்ரிகுணமாவது-ப்ரீதிஸுகத்துக்கும் து:கத்துக்கும்மோ
ஹத்துக்கும் விசேஷகாரணங்களான ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாகிற
குணங்களுக்காச்ரயமான த்ரவ்யம். இது கேவலப்ரக்ருதியென்றும்
ப்ரக்ருதிவிக்ருதியென்றும் கேவலவிக்ருதியென்றும் மூன்றுவகை
யாய், இருபத்திநாலு தத்வரூபமாயிருக்கும். இவற்றில் ஸ்வபாவ
த்தாலும், பஞ்சீகரணாதிகளாலும் தேசகாலபேதத்தாலேயுண்
டாம் விக்ருதிகளுக்கு எல்லையில்லை. காலமாவது - கலாவிபாகங்க
ளையுடைத்தாய் பாலவ்ருத்தாதிவ்யவஸ்தைகளுக்கு விசேஷகாரண
மானத்ரவ்யம். இது எப்போதும் அவ்வோவஸ்துக்களுடைய ஸ்வ
ரூபவிஷய உத்பத்திநாசவ்யபதேசங்களுக்கும், தன்னவயவபேதங்க
ளாலே நியாமகமாயிருக்கும். இதற்கு ஸத்வாதிகுணத்ரயமுமன்றிக்
கேயிருக்க உபாதிவிசேஷங்களாலே சீதகாலம் உஷ்ணகாலம் எ
ன்னுமாப்போலே ஸாத்விகராஜஸதாமஸாதிகால விபாகமுமுண்டா
கிறது. ப்ரஹ்மதிவஸம்முதலாக நிமேஷாதிபர்யந்தமாகயெங்கு
மிதுகண்டுகொள்வது. ஶுத்தஸத்வத்தில் இப்படிப்பட்ட காலவிபா
கமன்றிக்கே பூர்வாபராதிவிபாகமாத்ரமேயாயிருக்கும். ஶுத்த
ஸத்வமாவது ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களன்றிக்கே ப்ராக்ருதஸத்வவிலக்ஷண
ஸத்வத்துக்காச்ரயமான த்ரவ்யம். இது ஸர்வேச்வரனான ச்ரிய:பதி
க்கு போக்யபோகோபகரணபோகஸ்தாநரூபமாய்க்கொண்டு
ஆநந்தாச்ரயமாய் ஹிரண்மயமண்டபாதிஸ்தாநங்களெல்லாம் நாநாகாரமா
ய்த்தோற்றும்படியான ஸங்கல்பவிசேஷத்தாலே பரமேச்வர
ஸ்வபாவமாயிருக்கும். இப்படிமூன்றுவகையானசேதநாசேத
நங்களுடைய ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகள் மூன்றும் தானிட்டவழ
க்காம்படி நிற்கிற ச்ரிய:பதியைப்ரேரிதாவென்கிறது. இவன்

மூன்று ஸம்பந்த நியமத்தாலே ஸர்வஶேஷியாய், மூன்று வ்யாபார விஶேஷங்களாலே ஸர்வகார்யங்களுக்கும் ஸர்வகாரணமாய், மூன்று காலத்திலும் ஏகரூபவைபவங்களையுடையவனாய் - மூன்று ஸ்தானத்திலே நித்யவாஸத்தையுடையனாய் - மூன்றுவகையான அவதாரத்தையுடையனாய், மூன்று தாமத்திலே விஶேஷித்து ப்ரகாஶிக்குமவனாய் - மூன்று நாமத்தாலும் த்ரிநாமனாய், மூன்று வ்யூஹங்களாலே மூவிரண்டு ப்ரகாரங்களைப் பண்ணுமவனாய் - மூன்று வேதாக்ஷரங்களுக்கும் மூலமாய், மூன்று ப்ரமாணங்களாலும் ப்ரதிஷேதமில்லாதவனாய், மூன்றுமாத்திரையான ஒற்றையெழுத்துக்கு வாச்யமாய் - மூன்று ரஹஸ்யங்களில் ஶிக்ஷையாலே விஶேஷித்தறியப்படும். ப்ரஹ்மத்துக்கு உபநிஷத்துக்களிற் சொன்ன த்ரைவித்யமும், போக்த்ருத்வவிஶிஷ்டரூபத்தாலும் போக்யத்வவிஶிஷ்டரூபத்தாலும் ப்ரேரகத்வவிஶிஷ்டரூபத்தாலும் உபபன்னம். தன்னையும் ப்ரேரிதாவையும் பிரியவறிந்து பற்றினவனுக்கு அவன் ப்ரஸாதத்தாலே மோக்ஷமென்று இங்கே ஓதுகிறது. இப்படியே பஞ்சராத்ராதிகளில் படியே பராவரதத்த்வ விவேகம்பிறந்தால் * ஶ்ரேயோ நாராயணஸ்ஸதா என்றும் - ஸத்த்வப்ரவர்த்தகம் விஷ்ணு: என்றும் * துஞ்சும்போதும் விடாதே தொடர் என்னுஞ்சொல்லுகிற ஸதாநுஸந்தானம், க்ருத்யஶேஷமுடையவனுக்கு உபாயோபகாரஸ்ம்ருதியாலே வந்த ஹர்ஷம். க்ருதக்ருத்யனுக்கும் கைங்கர்யோபகாரஸ்ம்ருதியாலே வந்த ஹர்ஷம். ஹர்ஷனாய் நித்யஸ்ரீயான ஶேஷி ஸாதிகத்ரிவிக்ரமனைப்போலே ஹர்ஷமும் நிஸ்ஸமாப்யதிகமாம்.

கட்டளைகலித்துறை.

அலையற்றவாரமுதக்கடலக்கடலுண்டமுகில
விலையற்றநன்மணிவெற்புவெயினிலவோங்கும்பகல்
துலையுற்றனவென்பர்தூய்மறைசூடுந்துழாய்முடியார்க்
கிலையொத்தனவவன்பாதம்பணிந்தவர்க்கெண்ணுதற்கே.

ஸகலஸம்ப்ரதாயஸந்ததஸ்ரீதம் வேங்கடேஶ |
தத்த்வநவநீததீர்த்தநாதைநவநீதநர்த்தகஸ்ரீதி: ||

[illegible]

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய — வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ரஹஸ்யநவநீதம்
ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீமதே வேதாந்தகுரவே நம:.

௩ - ரஹஸ்யம்.

ரஹஸ்யநவநீதம்.

நேரிசைவெண்பா.

உத்திதிகழுமுறைமூன்றின்மும்மூன்றுஞ்
சித்தமுணரத்தெளிவித்தார்—முத்திதரும
மூலமறையின்முடிசேர்முகில்வண்ணர்
சீலமறிவார்சிலர். அ - ர எ.

ஸகலவேதஸாரமான திருமந்த்ரத்தில் மூன்று வாக்யங்களில் அடைவே ஸ்வரூபஶோதனமும் உபாயஶோதனமும் புருஷார்த்தஶோதனமும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது. இங்கு ஸ்வரூபஶோதனமாவது * [illegible] என்கிறபடியே [illegible] வேறுபட்டு ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாய் ஜ்ஞாநகுணகனாய் [illegible] அணுவானநான் ஸர்வேஶ்வரனுக்கே அனந்யார்ஹஶேஷபூதனாய் ஸர்வேஶ்வரனுக்கே ஶேஷியான ஸ்ரீய:பதியைப்பற்ற * நானுனக்குப் பழவடியேன் கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியே னொருவர்க்குரியேனோ என்கிறபடியே [illegible] ஶேஷபூதனென்று அநுஸந்திக்கை. [illegible] அஞ்சுருவாணியாய்நிற்கும். உபாயஶோதனமாவது * [illegible] என்கிறபடி

யே நித்யஶேஷபூதனுமாய் நித்யபரதந்த்ரனுமாய் இஷ்ட ஸித்திக்குப் புகலொன்றில்லா வடியேனை யினியொரு க்ஷுத்ரவ்ருத்தியிலே மூட்டாதேயடைக்கலமாகக்கொண்டு ரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்கை. ஸமர்ப்பணமாவது * தேநஸம்ரக்ஷ்யஸ்வரூபஸ்வஸ்வாம்யபுத்த்யா இத்யாதிகளிற்படியேகளையற்ற ஸமர்த்தமான கைங்கர்யத்துக்கு ஸர்வயோக்யனான ஆராவன்பிலடியேனுக்கு உபாயமடியாகவந்த பயோக்யங்களெல்லாங்கழித்துவழுவிலாவடிமைகொண்டுவாழ்வித்தருளவேண்டுமென்கை. இப்படி ஶேஷஶேஷிபாவத்தாலே இருவரையு முறவாக்கி ஶேஷஶேஷிகர்த்ருத்தாலே யிருவரையும்வணக்கி ஶேஷஶேஷிஸம்பந்தத்தாலேயிருவரையும் ஸாகாரஸமாக்குகிறது திருமந்த்ரம். இதிலே ஶரீரகர்த்தாலே தோற்றினபாரதந்த்ர்யத்தையும பரஹிதத்தையும்பரபோ ஷாஸாத்தையும் ஸர்வபாரஸம்பவிஶேஷணவிஶிஷ்டமாக வெளியிடுகிற ஶரணாகதிமந்த்ரத்தில் மூன்றுவாக்யங்களிலடைவே உபாயவிஶேஷமும், போக்யஷாஸாவிஶேஷமும் விரோதிநிவ்ருத்திவிஶேஷமும் ஸித்தஸாத்யபாவத்தாலே இருவருமொக்கச்சேர்ந்து நிற்கும்படி யநுஸந்தேயம். எங்ஙனேயென்னில்; ஸ்ரீமந்நாராயணனு மிஷ்டஸித்திக்குவ்யாஜமாத்ரஸாபேக்ஷமுமாய்த ஸ்வதந்த்ரமுமாய்வ்யவதானமற்று ப்ரயாநமுமானஸித்தோபாயம். * அகலகில்லேனிறையுமென்று இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிற ஶரணாகதி - அவனுடைய ஸ்வீகாரணோபாயம். போக ஷாஸாவிஶேஷமாவது * தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதேயென்கிறபடியேதன்னோடும் தான்பண்ணுகிற கைங்கர்யத்தோடுந்துவக்கற்று * கண்டுகேட்டுற்று இத்யாதிகளில்படியே நிரதிஶயஸுகமான நித்யஸித்தஸாப்ராத்திலே பரிபூர்ணாநுபவபரீவாஹமாய்க்கொண்டு ஸாத்யமான, ஶேஷி (ஸ்வாமி) யுகந்தகைங் கர்யம்.

விரோதிநிவ்ருத்தி விஶேஷமாவது * தனக்கேயாகவெனைக் கொள்ளுமீதே என்கிறபடியே [தன்னோடுந்தான்பண்ணுகிற கைங் கர்யத்தோடுந்துவக்கறுத்து] ஸர்வாவித்யாநிவ்ருத்திபிறக்கை. இப் படிப்பட்ட ஸித்தஸாத்யங்களானபோகஷாஸாங்களையும் சேர்த்து ஸாத்யபோகஷாஸாத்தில் இருவருக்கையானகளையற்ற படியையு

ம்காட்டுகிற அயத்தில் பூர்வோத்தரங்களுக்கும் * ஸக்ருத் த்வச்ச்ரா ணமாபந்ந:, ஸர்வாம்ஸ்த்யஜ ஸர்வஸந்தேஹாந் என்கிறவிரண்டு ஶ்லோகங்களுக்குஞ்சேர்த்து இவைற்றிலதோன்றின பாஷ்யத்திலு டைய அதிகார நைரபேக்ஷ்ய ஸ்வரூப ப்ரபாவங்களையும் வெ ளியிட்டுக்கொண்டு உபப்ருஹ்மணமான சரமஶ்லோகத்தில் மூன்று வாக்யங்களிலுமடைவே அதிகாரிக்ருத்யமும் ஶரண்யக்ருத்யமும் க்ருதக்ருத்யனுடைய உத்தரக்ருத்யமும் அநுஸந்தேயம். அதிகாரி க்ருத்யமாவது * மெய்பொருள் ஐதிஹ்யாதிகளில்படியே விவேகா தியங்களைக்கொண்டு * விடைக்குலங்கள் என்கிறபாட்டின்படியே ஸநாதநயோக்யமான ஸர்வலோகஶரண்யனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்கை. ஶரண்யக்ருத்யமாவது * தமர்கள்கூட்ட வல்வினையை நாசஞ்செய்யுஞ்சதிர்மூர்த்தி, என்கிறபடியே ஶரணாகதி விரோ திகளையெல்லாங்கழிக்கைக்கு ஸர்வஶக்தியானதன்னை தட்டுமாறி த்தாழநின்றேற்றின சுமையையெல்லாமெறிட்டுக்கொண்டு இவனை தன்னளவாகவுயர்வெடுக்கை. உத்தரக்ருத்யமாவது * அத்தனாகியன் னையாகி என்கிறபாட்டின்படியே மநஸ்ஸைத்தேற்றி * சிற்றஞ்சிறு காலே என்கிறபாட்டின்படியே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அநந்யனா ய் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநஶாஸ்த்ரீயகைங்கர்யபரனாகை. இப்படியால் ஓரதிகாரியை ஶரண்யன் ஹிதத்தமத்திலே மூட்டும்படியையு ம் இவனுக்கு ப்ரியதமத்தைப் பண்ணும்படியையும் ஶரணாகத ன் வீதஶோகனாய் ஸர்வஶேஷிக்கு ப்ரியதமங்களான ஸர்வஶே ஷவ்ருத்திகளையும்பண்ணும் ப்ரகாரத்தையும் கணிசிக்கிறது சர மஶ்லோகம். இதில்சொன்ன ஶரண்யனுக்கும் ஶரணாகதிக்கும் ஃபல த்துக்கும் தேஶகாலாதிவரிஹேதமில்லை. ப்ரபத்த்யங்காதிகளெல் லாம் இதின்விஸ்தரம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

எனக்குரியனெனதுபரமென்பேறென்றிவை
யனைத்துமிறையில்லாவிறைக்கடைத்தோம்
தனக்கிணையொன்றில்லாததிருமால்பாதஞ்
சாதனமும்பயனுமெனச்சலங்கடீர்ந்தோம்
உனக்கிதமென்றொருபாகனுரைத்ததற்றே
முத்தமனுமவனுதவியெல்லாங்கண்டோம

இனிக்கவருமவைகவராவிகந்தோஞ்சோக
மிமையவரோடொன்றினிநாமிருக்குநாளே. (அ)

ஶாஸ்த்ரஜநநந்த்ஸாரஜ்ஞ யதிதாரஹஸ்யம் ந வேங்கடேஶேந | நவநீதமிவ ஸமுத்த்ருதம் நவகமிதம் நித்யஸேவ்யதாஸ்யாத்||

வ்யஶமிதகவிதோஷாம் வ்யாஜ்யஹோமாநுபந்தாம் ஸமிதமணிஜாதாம் ஸம்ஸ்மராசார்யாநுஷக்தாம்| ஶ்ரிதஜநபஹுமாநாம் ஶ்ரேயஸீம் வேங்கடாத்ரௌ ஶ்ரியமநுபவிநூ நித்யம் ஶ்ரீநிவாஸ கமலே||

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய—வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ரஹஸ்யநவநீதம்
ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீமதே வேதாந்ததேஶிகாய நம:.
௯ - ரஹஸ்யம்.
தத்த்வமாத்ருகா.

ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்ய:—ஸதாஹ்ருதி.

நேரிசைவெண்பா.

தத்துவங்களெல்லாந்தகவாலறிவித்து
முத்திவழிதந்தார்மொய்கழலே - அத்திவத்தில்
ஆரமுதமாருமிருநிலத்திலென்றுரைத்தார்
தாரமுதலோதுவித்தார்தாம் அ. க

ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்ய:—ஸதாஹ்ருதி.

ஸதாசார்யோபதேஶத்தாலே ஶாரீரகஶாஸ்த்ராதிகளைக் கொண்டு ஸாதகர்களுக்கறியவேண்டும்தத்வம்பரமென்றும்அவரமென்றும் இருவகையாயிருக்கும் (க) பரதத்வமாவது-நினைத்தவெல்லாப்பொருள்களுக்கும்வித்தாய் ஸகலஶாஸ்த்ரங்களிலும் * உடன்மிசையு

பிரெனக்கரந்து, நந்தாவிளக்கேயளத்தற்கரியாய் என்றும், உணர் முழுநலமென்றும், அளப்பரியவாரமுதை என்றும், அமலனென்று ம்சொல்லுகிறபடியே ஸத்யஜ்ஞாநாத (கஉ)மாய்மாணங்களுக்கும்ஸதி ஶயாவஹமாய் திருவுக்குந்திருவாம்படி நிரவதிகஸௌந்தர்யமான ஸௌந்தர்யத்தையுடையனாய் * உயர்வற வுயர்நலமுடையவனெவனவ ன் என்றும்படி ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஶயாநந்தம் முதலான கல்யாண குணங்களையுடையனாய், ஸுஶ்ரூஷர்பலபிறப்பும் பிறவாதபடி தானென்னென்னயோகியுமாய் பிறக்கக்கடவனாய், அவர்கள் நாட்டில் பிறந்துபடுமவைபடாமைக்காகத் தான்பிறந்துபடாதன படக்கடவ னாய்தான் சொல்லிற்றுச்செய்யும் தெய்வத்ருஷ்டிகளுக்குத்தானுஞ் சொல்லிற்றுச்செய்யக்கடவனாய், விபரீதாவரணம் பண்ணும் ஸு வர்ணத்ருஷ்டிகளுக்கு தானும் விபரீதாவரணம் பண்ணக்கட வனாய் தன்னை ஸ்வதந்த்ர என்று நினைத்திருப்பாரைத்தானுந்த னக்கு ஸ்வதந்த்ரவென்றுநினைத்திருக்குமவனாய், தனக்கு ஸூக்ஷ்மதீய ஸஹவாஸம் பண்ணினருக்குத்தானும் ஸூக்ஷ்மதீயஸஹவாஸம்பண் ணக்கடவனனஶ்ரியஃபதிவாஸுதேவரூபன். (உ) இவன் * பொங் கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதுஞ்சோராமேயாள் கின்றவெம்பெருமான் செங்கோலுடைய திருவரங்கச்செல்வனார் என்கிறபடியே உபயவிபூதிநாதனாய் * தன்னொப்பாரில்லப் பனென்றும இன்னில னென்னுயிர்மிகு நரையிலனெ என்றும் ஒத்தாரைமிக்காரையில்லாய மாமாயா என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்கும். (ந)ஸர்வாகாரமாய்வைகுண்டநிஷ் த் திவ்யஸ்வரூபஸம்ஸ்வஸுஸ்ஸ்யமாய் ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா விசித்ரகவாஸ்யவாநவிக்ரஹவிஶேஷத்தாலே விஶி ஷ்டனாய்க்கொண்டு வாவத்ஸவாஸநாரனாயிருக்கும். (ச) வாரவமாவது நிகமாய் வாஸுதேவமாய் நிகத்ருக்கும் ஸ ஸூருக்கும் ஸெவ்யமாய் * குழுமித்தெவர்குழாங்கள் கைதொழச்சோ திவெள்ளத்தினுள்ளே என்றும் ஆதியஞ்சோதியுருவென்றுஞ் சொ ல்லுகிறபடியேவானுயரின்பம் மன்னுவீற்றிருந்தாவைஓ (ரு) வ்யூ ஹங்களாவன - ஐவைரவமடியாக வஸ்வஸ்வஸ்த்திற்கு உத் ரொத்ரங்காயமாகக்கொண்டுபிறந்து * முன்னைவண்ணம் பாலி ன்வண்ணம் பாலினீர்மை செம்பொனீர்மை உதயாதிகளிற்படி

யே கூர தெத்ரா தாயாமங்கள்தோறும்—மாறிமாறிவரும் நிறங்களை யுடைத்தானரூபங்கள். (கூ)* கஹிரா நவிஶெஷத்தாலேஜீவஜெநா ஹாகார ஶ்லுவாவருங்களான ஸங்கஷ்ணவுருவாநிருத்ரூப வங்களில் ஜாநவலாதிகளில் இவ்விரண்டு மாணணங்களும்-ஸம் ஹாரஶாஸ்த்ர வத்தநாதிகளில் இவ்விரண்டுத்தொழில்களும் உ டைத்தாயிருக்கும் (எ) வாஸுதேவாதிகளானநாலு வ்ரூஹங்களி லும் ஒவ்வொரு வ்ரூஹத்திலேமும்மூன்றாகப்பிரிந்து கெஶவன்த மரில் சொல்லுகிறதிருநாமங்களையுடைய ரூபங்கள் பன்னிரண்டும் வ்ரூஹாஹாரங்கள். (அ) விஹவங்களாவன * மீனுயாமையுமாய் ஐ த்ராதிகளிற்படியே விஜாதிகளோடு ஸஜாதீயங்களாய் தோன்று ம் ரூபங்கள் (கூ) அவைதன்னிலேதோன்றுவன சிலரூபங்கள் விஹவாஹாரங்கள் (க0) கஜயராதி (வு) ரூபவாவது * கண்க ள்சிவந்து ஐதராதிகளிற்படியே உள்ளே யொகிகளுக்குக்காண லாவதொரு ஸூக்ஷ்மரூபவிஶெஷம் (கக) கவராவதாரமாவது * தமருகந்ததெவ்வுருவம் மவ்வுருவந்தானே - தமருகந்ததெப்பேர்ம ற்றப்பேர் நெஞ்சினால்நினைப்பானெவனவனுகு நீழ்கடல்வண்ணனெ ன்றும்படி ஸ்வயம்வ்ருத்திவ்ராஷ்டி (ஶாநுஷ) வெஷ்ணவஸ்நாநங்க ளிலே ஸவஸஹிஷ்ணுவாய் கவகவாரதம்த்ரத்திற்கு எல்லைநி லமாய்ஶெஷஶெஷிஹாவஶ்லுஉமாய்ஹூெளமதம்வஜயதாஜ வெயழ் என்று தானேயருளிச்செய்த ரூபம். (கஉ) தன்னு ளேதிரைத்தெழுந்து ஐதராதிகளிற்படியே நிற்கிற இவ்வஞ்சு ரூபமும் (அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல் மங்கையுறையும் படியான ஶாஹாஶ்ரயமாயிருக்கும் (கங) * திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன் என்கிறபடியே ஸாக்ஷீகமாக இப்பர த்வத்தை கண்டவன் மற்றிங்கோர் திருவில்லாப் புதுத்தை வந் தேறுன் (கச) இப்படிசுடர்மிகு சுருதியுள்ளுன ஸ்ரீயஃபதிக்குஶ ரீரமென்று வரோணஸிஙமான கவாதகூம் வெதநமென்றும் க வெதநமென்றும் இரண்டுவகையாயிருக்கும் (கரு) வெதநமான கவாதகூமாவது ஜீவஶ்லுவாவருமாய் ஸ்வரூபத்தாலும் ஶக்த்யாதி மாணங்களாலும் வரிஹெஸரமான கஹாகூம் (கசு) இது ஸ்வயம் ப்ரகாஶமெயாலும் ஜ்ஞாநமாணாஶ்ரயமாகையாலும் ஜ்ஞாநமெ ன்றுபேர்பெறறு இரண்டுபடியாலும், தனக்குத்தான் தோன்றும

தாய் ஆநந்தஸ்வரூபமாய் அதிஸூக்ஷ்மமாய்த் திலத்தில் தைலம்போலவும் தாருவில் அக்நிபோலவும் ஸர்வசேதநங்களிலும் அநுப்ரவேசிக்கவற்றாய் நிர்விகாரமாய் ஜ்ஞாநாச்ரயமாய் கண்டுகேட்டுற்றுமோந்துண்டுழலுமைங்கருவிகளுக்கும் விஷயமன்றிக்கே நிஷ்க்ருஷ்ட வேஷத்தில் தேவமநுஷ்யாதிபேதங்களில்லாமையாலே தேவமநுஷ்யாதிரூபமொழிவாரமன்றிக்கே ஸர்வாத்ம ஸாதாரணங்களான அஹம்புத்திரூபங்களாலே தந்தாமுக்கநந்யார்ஹமாயிருக்கும். (௧௭) நானென்கிற வஸ்துத்தானே அஹம்புத்திவிஷயமாம்போது அவனிவனுவனெவன் என்றும் நீயென்றுந்தோற்றும். (௧௮) இஜ்ஜீவதத்வம் பத்தரென்றும் ஸம்ஸாரரஹிதரென்றும் இரண்டுபடியாயிருக்கும். (௧௯) பத்தராவார் பலசெய்வினைவன்கயிற்றால் திண்ணமழுந்தக்கட்டுண்டு பெருந்துயரிடும்பையிலேமாறிமாறிப் பலபிறப்பும்பிறந்து மண்ணாய்நீரெரிகால் மஞ்சுலாவுமாகாசமுமாம் புண்ணுருக்கையின்வழியுழன்று நாநாவித நரகம் புகும்பாவஞ்செய்து சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்தமுடிவில் பெரும்பாழிலே * பொய்ந்நின்ற ஞானமும்பொல்லா வொழுக்குமழுக்குடம்பும் இன்னின்ற நீர்மையென்னும்படி தன்னுருக்கொடுத்து வேறுருக்கொண்டு * ஆவாரார் துணையென்றலை நீர்க்கடலுளழுந்தும் நாவாய்போற்பிறவிக்கடலுள் நின்று துளங்குகிற சேதநர். (௨௦) இவர்களுக்கநாதியான கர்மப்ரவாஹவைஷம்யத்தாலே அவ்வோதேஹங்களுக்குப்போலே ஸம்ஸாரஸ்ய தீக்ஷ்ணத்வாமூலமான மோக்ஷத்திற்கு முற்பாடு பிற்பாடுகளுமுண்டாம். (௨௧) ஸம்ஸாரரஹிதர் முக்தரென்றும் நித்யரென்றும் இரண்டுவகை. (௨௨) முக்தராவார் * எம்மாபாவியர்க்கும்விதிவாய்க்கின்றுவாய்க்குங்கண்டீரென்னும்படி நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்ற நாதன்திருவருளாலே கருவிலேதிருவுடையராய் பீதகவாடைப்பிரானார் பரமகுருவாகிவந்து பாதவிலச்சினைவைத்து ஜ்ஞாநக்கைதர, யானே யெனதேயென்கிற அஹங்கார மமகாரங்களாகிற படுகுழியினின்று மேறி ஒண்டொடியாள்திருமகளும் திருமகள்சேர்மார்பனும் நீயுமே நிலாநிற்பக்கண்டசதிர்க்கண்டு ஐங்கருவிகண்ட வின்பந்தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம் ஒழிந்துகளைகண்மற்றின்றி நாகணைமிசைநம்பிரான் சரணேசரண்நமக்கென்று திருநாரணன் தாள்காலம்பெறச்சிந்தித்து புகலொன்றில்லாவடியேனுன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே என்று அடைக்கலம் புகுந்தவென்னை அஞ்சலென்னவே

ண்டுமென்றும் தொன்மாவல் வினைத்துடர்களை முதலரிந்து மங்க ஒட்டுன்மாமாயை, மாயஞ்செய்யேலென்னை யென்றும்வளைத்து ஆக்கைவிடும்பொழுதெண்ணிப்பாவமெல்லாம்சும்மெனாதேகைவிட்டோடித்தாறுகள்பாய்ந்து அர்ச்சிராதியர்விற்சென்று மன்னுங்கடுங்கதிரோன் மண்டலத்தினன் னடுவுள் அன்ன்தோரில்லியினூடுபோய் இமையோர்வாழ்தனி முட்டைக்கோட்டையினிற்கழித்து வாட்டாத்தான்பணிவகையை வானேறப்பெற்று ஆண்மின்கள்வானகமாழியான்றமரென்று வாளொண்கண் மடந்தயர்வாழக் கொடியணிநெடுமதிள் கோபுரம்குறுகி வாசலில்வானவர் வைகுந்தன்றமரெமதிடம்புகுதென்று விதிவகைபுகுந்தனரென்று நல் வேதியர் பதியினிற்பாங்கினிற் பாதங்கள் கழுவநிதியுநற் சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும் மதிமுகமடந்தையரேந்தினர் வந்தெதிர்கொள்ள தன்மைபெறுத்தித் தன்தாளிணைக்கீழ்கொள்ளுமப்பன் கொழுஞ்சோதியுயரத்துக்கூட்டரிய திருவடிக்கள்கூட்ட அவன் தாளிணைக்கீழ்வாழ்ச்சி பெற்று அடியார்கள் குழாங்களுடன்கூடி மாமணிமண்டபத்தில் அந்தமில் பேரின்பத்தடியாரான நித்யஸூரிகளோடு நிரையொக்கவிருந்து அனைத்துலகமுடையவரவிந்தலோசனனைத் தினைத்தனையும்விடாதேயநுபவித்து ஒழுவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடிமைசெய்து வாழும்படி வீடுதிருத்துவான் பக்கல்வீடு பெற்றவர்கள் (உ௩) நித்யராவார் - நித்யமானவபிவமண்ஸஹமவஜநாஸவத்தையுடையராய் வடிவுடைவானவரென்றும் முடியுடைவானவரென்றும் வைகுந்தத்தமரரென்றும் ஸூரிகளென்றும் ஸாத்யதேவர்களென்றும்சொல்லப்பட்ட அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளான அயர்வறுமமரர்கள். (உ௪) பத்தருக்கு கர்மப்ரவாஹம் அநாதியாய் அநந்தவத்தாயிருக்கும். (உ௫) முக்தருக்கு கைங்கர்ய ப்ரவாஹம் ஸாதித்தாய் அநந்தமாயிருக்கும் (உ௬) நித்யருக்கு ஸமஸாரித விபரீதாவஸ்தையில்லாமையாலே ஒருக்காலத்திலும் கர்மஸம்பந்தமன்றிக்கே அதிகாரநியதத்தோடேகூடின கைங்கர்யப்ரவாஹம் அநாதிநந்தமாயிருக்கும் (உ௭) இப்படி ஷட்விம்ஸ(க)னென்றும் பஞ்சவிம்ஸ(க)னென்றும் பிரிக்கப்பட்ட தத்வங்களில்பரமாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்திலும் ஸாஸ்த்ரவிஷயத்திலுள்ள பாரதந்த்ர்யஸேஷத்வங்கள் ஸ்வாதந்த்ர்ய நிபந்தநங்களாயிருக்கும். (உ௮) ஜீவாத்மாக்களுக்கு ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்திலும் ஸ்வவ்யாபாராதிகளிலுள்ள ஸ்வாதந்த்ர்யஸேஷித்வங்கள் பாரதந்த்ர்ய நிபந்தநங்

களாயிருக்கும் (௨௧) இப்படி ஸர்வசேஷியாயும் ஜ்ஞாநசேஷியாயுமுள்ள ஜீவபரமாத்மாக்களிருவரிலும் வேறுபட்ட அசேதநதத்வம் த்ரிகுணமென்றும் அத்ரிகுணமென்றும் இரண்டுவகையாயிருக்கும். அத்ரிகுணம் காலமென்றும் ஶுத்தஸத்வமென்றும் இரண்டுவகையாயிருக்கும் - (௩௦) அசேதநத்ரவ்ய[illegible]ஜ்ஞாநத்தோடே கூடினதுவாகவென்றெண்ணியிருக்க இத்தை ஶரீரமாகக்கொள்ளாமையாலும் ப்ரயோஜநவிஶேஷத்தாலும் இவை மூன்றையும் வகுத்து அநுஸந்தித்தார்கள் (௩௧) த்ரிகுணமாவது ஸம்ஸாரிஜீவர்களுக்கு ஆஶ்ரய[illegible] (௩௨) ஸம்ஸாரிஜீவர்களாவன அடைவே ஜ்ஞாநஸங்கோச[illegible]க்கும் - ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ப்ரகாஶலோபமோஹாதிகளுக்கும் ஹேதுக்களான குணவிஶேஷங்கள் (௩௩) இத்த்ரிகுணத்திலுடைய காரணாவஸ்தையையும் கார்யாவஸ்தையையும் (கூடப்ரக்ருதிமஹதஹங்காரமன[illegible]ங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்த்ரியமைம்பூதம்) என்[று] பிரித்து ஶாஸ்த்ரம் சொல்லாநிற்கும் (௩௪) இவற்றில் குணவைஷம்யத்தையுடைய ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியில் ஒரு ப்ரதேஶத்திலே ஸத்வஸங்க்யநியதகாலமான குணவைஷம்யாதியாக ஸாத்விகராஜஸதாமஸங்களென்று பிரிவுடைத்தான மஹாநாயிருக்கும் (௩௫) இதினின்றும் இவ்வடைவே ஸாத்விகராஜஸதாமஸாஹங்காரங்கள் உண்டாம் (௩௬) ராஜஸாஹங்காரம் துணையாக ஸாத்விகாஹங்காரத்தினின்றும் ஏகாதஶேந்த்ரியங்களும் தாமஸாஹங்காரத்தினின்றும் தந்மாத்ரைகளையிடையிட்டுக்கொண்டு பஞ்சபூதங்களும் உத்பந்நங்களாம் (௩௭) பூதங்களுக்கு உபாதாநங்களான ஶப்தாதி தந்மாத்ரைகளும் பூதங்களுக்கு குணங்களான ஶப்தாதிகளும் வேறுபட்டவை (௩௮) இப்பூதங்களைந்திலும் குணங்களைந்தும் நிற்கும். அடைவே * பூநிலாயவைந்துமாய் என்கிறபாட்டின்படியே அநுஸந்திப்பது (௩௯) இப்படி பூதாதிகளான தத்வங்களும் இவற்றின் கலசகலடியாகப்பிறக்கும் அண்டங்களான ப்ரஹ்மாண்டங்கள் முதலான கார்யங்களெல்லாம் த்ரிகுணத்ரவ்யமாகிறபெருங்கடலில் அலைகளும் நுரைகளும் குமிழிகளும்போலே [illegible]ய்வரு

கிற ப்ரவாஹாநாதியாக விச்சேதமறப்பொருகைக்கடி பலபலமாயம
யக்ருக்களால் இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையானுடைய ஜ்ஞாநாவப்ரு
த்தியான காலம். காலோநாதியாய் அநந்தமாய் நடக்குமென்றுமிடத்தை
* அநாதிஸம்வாதுகாலஃ இத்யாதிகளிலே கண்டுகொள்வது (௪௦) கா
லமாவது - எதிர்நிகழ்கழிவெனும் முன் (பு) பின் (பு) ஒருகாலம்
பலகாலம் என்றாப்போலே சொல்லுகிற பாசுரங்களுக்கு இலக்காயி
ருப்பதொரு த்ரவ்யவிசேஷம் (௪௧) இதில் நிறப்பொழுது முதலா
கநாள் திங்கள் ஆண்டூழி கல்பம் பராஸம்ய பராஸம்ஹாகல்பம் என்
றாப்போலே சொல்லுகிற எல்லைகளெல்லாம் ஸூர்யசந்த்ரஸம்ஜ்ஞமாகி
றசூறாவளிக்காற்றுப்போலே சுழன்றுவாராநின்றால் கழிந்த க்ஷணங்க
ளும் கல்பங்களும் வரும் க்ஷணங்களும் கல்பங்களும் அநந்தங்களாய் இ
வற்றாலே லீலாவிபூதியிலுள்ள கார்யங்களுக்கு உத்பத்திஸ்திதி
நாசவ்யவஸ்தையுண்டாயிருக்கும் (௪௨) ஶுத்தஸத்வத்தில் இக்கா
லதத்வமுண்டேயாகிலும் அங்குள்ள கார்யங்களினுடைய உத்பத்த்யா
திகளுக்கு இக்கடைத்தகாலவிசேஷம் நியாமகமன்று (௪௩) ஶுத்த
ஸத்வமாவது - குணத்ரயரஹிதமாயும் குணத்ரயாஶ்ரயமாயு
முள்ள த்ரவ்யங்களில் காட்டில் வேறுபட்டு விலக்ஷணமான ஸத்வகு
ணத்திற்காஶ்ரயமான த்ரவ்யம் (௪௪) இதின்படியைப்பார்த்தால் வ
ரம்பொதியாஜ்ஞநஸா வலிச்சேத்ரஸாரவஸ்வமாய் சேணுயிர்
வானமென்றும் தெளிவிசும்பென்றும் பொன்னுலகென்றும் கல
ங்காப்பெருநகரமென்றும் பரமவைகுந்தமென்றும் சொல்லப்பட்ட
வேறுபாட்டையுடைத்தாய் ப்ரஹ்மாண்டங்களுமெல்லாம் நரகதா
ஸங்களாய்த்தோற்றும்படி ஸ்வஸித்தைச்வர்யங்களான ஸாம்ர
ஸாமரவகாரணமேருஸாநங்களையுடைத்தாய் ஸர்வேச்வரனு
க்கும் நித்யருக்கும் முக்தருக்கும் விஹாரக்ஷேத்ரமாய் திவ்யஸ்தா
னமாயிருக்கும் (௪௫) இப்படி அநந்தங்களாய் உத்யாநவிமாந
ணவமேரவைராதி விஹாரங்களையுடைத்தாய் திவ்யலோகத்தில்
ப்ரயாநகமான திருமாமணிமண்டபத்திலே அநந்தஶேஷதாத்மக
மான திவ்யயோகவஸ்தவிசேஷத்திலே த்ரியவேதநையும்
த்ரியாவேதநங்களையும் ஸாயீநங்களாக்கிக்கொண்டு * வெ
காவேதாவெரோக ஜத்யாதிகளில்படியே ஸர்வஶேஷி
யான ஶ்ரிய:பதி எழுந்தருளியிருக்கும்படி. ஶேஷஶேஷாஶநவையின்

நித்யாநுஸந்தேயமாய் ஸூக்ஷ்மேயில் நித்யாநுஸந்தாநமாயி
ருக்கும் (௨௬) இப்பாரமார்த தத்வங்களிரண்டுக்கும் ஓரோ
ராகாரங்களாலே ஸாம்யமுண்டேயாகிலும் விஶேஷாகா
ரங்களாலே வேறுபட்டு ஶேஷஶேஷிபாவநியமம் த்ருதியாக்ஷர ஸா
த்யவ்யாவ்ருத்தவ்யாவர்த்தகஸாதாரணபாவாதிகளாலே இவையொ
ன்றிநிற்குமதிலே ப்ரணவத்திலும் ஸத்வஶப்தத்திலும் ப்ராஷஶ
ப்தத்திலும் நாராயணஶப்தத்திலும் ப்ராஷாத்தஶப்தத்திலு
ம் * கறந்தபாலுள் நெய்போல் அடியேனுள்ளானுடலுள்ளான் உ
ன்னிலுயிரிலுணர்வினில் நின்றவுன்னை உலகுகின்றேனொன்றி நிற்
கவேவுகித்த ஐ... களிடம் சுருங்க வநுஸந்திக்கலாம் (௨௭) ஒ
ன்றையறிகையும் அதினறிவடியாவப்ரவர்க்கையும் ஒருவஸ்துவை
ஸாஜிக்கையும் தனக்குத்தானே தோன்றுகையுமில்லாத ஜவ்யு
வேதநம (௨அ) இவற்றை பாரம்பமாகவுடையது ஜீவதத்வம்
(௨௯) த்ரியவேதந வேதநங்களுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி
ப்ரவ்ருத்திகள் மூன்றும்தானிட்டவழக்காம்படி நிற்கிறது பரத
த்வம் (௩0) ஐத்தவிவேகத்திற்கு ப்ரயோஜநம் தன்விஶேஷணங்
களையறியாமையாலே வருகிற ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமும் தன் விஶே
ஷ்யத்தையறியாமையாலே வருகிற ஸ்வதந்த்ரஸம்பந்தமுங்கழித்துத்தன்
ஸ்வரூபத்திற்கு த்யாஜ்யாவாம்ஶய ப்ராஷாயணங்களைத்தெ
ளிந்து விபரீதாபிஸந்திநிவ்ருத்தியும் ப்ராப்யப்ராப்தியும் பிறந்து
ப்ராவகவ்யாபேக்ஷனை. ௩க

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருநாரணனெனுந்தெய்வமுஞ்சித்துமசித்துமென்று
பெருநான்மறைமுடிபேசியதத்துவமூன்றிவைகேட்
டொருநாளுணர்ந்தவருய்யும்வகையன்றியொன்றுகவார்
இருநாலெழுத்தினிதயங்களோதியவெண்குணரே. ௧0

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

காரணமாயுயிராகியனைத்துங்காக்குங்
கருணைமுகில்கமலையுடனிலங்குமாறும்
காரணர்வடிவானவுயிர்களெல்லா
மாமென்றநல்லடிமைக்கேற்குமாறும்

காரணிசீர் முதலானமாயைகாலந்
தனிவானென்றிறையுருவார்தன்மைதானும்
கூரணிசீர்மதியுடையகுருக்கள்காட்டக்
குறிப்புடனிங்கவைகூறினோமே.—அ-ர. கக

ஸுநாஸ [illegible] வஸாம்ப்ரதாயஸம்ஸித்தாந்தி
ரிவவெங்கடேஶார்ய | [illegible] ஸித்திமத் [illegible] ப்ரகாஶோரா
த்ய ஸங்க்ரஹ [illegible] ||—[illegible] ஸ்ய
ஸக்த்ரஸம்ப்ரதாய [illegible] ஸரோஜஸம்பூர்ணம் | [illegible]
[illegible] ஸ்ரீமத் [illegible] ப்ராத [illegible]
யெயம்||

இதி [illegible] — வைஷ்ணவஸம்ப்ரதாயஸர்வஸ்வ
க்ருஷ்ணதத்வப்ரகா
ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

அ - ஷ்ட ஶ்லோ கீ.

ரஹஸ்யார்த்தப்ரகா.

நேரிசைவெண்பா.

அப்படிநின்றவமலன்படியெல்லாம்
இப்படியோர்முள்ளத்தெழுதினார்—எப்படியும்
பார்க்குநதியொளியாலிருணீக்கும்
தாராபதியனையார்தாம். அ-ர. கஉ

திருமந்த்ரத்தில் முதலாகிய ஓங்காரமெழுத்தான முதல் பதத்தில் முதலெழுத்திலே ஸ்ரீயபதியினுடைய ஸர்வஜகத்காரணத்வமும் ஸர்வரக்ஷகத்வமும் நிருபாதிக ஸர்வஶேஷித்வமும் ஜீவனுடைய நிருபாதிகஶேஷத்வமும், இதின் நடுவெழுத்திலே ஸ்ரீயபதிக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமென்றும் ஜீவன் மற்றொருவருக்குரியனல்லாதவையும், மூன்றாமெழுத்திலே ஜீவனுடைய (லக்ஷணமான) தேஹேந்த்ரியாதிகளில்வேறுபாடும் அறிவான

மையும் அறிவுடையனானமையும் இரண்டாகாரத்திலும் ஞாந
ஸ்வரூபனையும் ஸ்வயம்ப்ரகாசனாயிருக்கும்படியும் தனக்குத்தான்
தோற்றும்படியும் அணுவானமையும், நம: என்கிறவிரண்டாம் பத
த்திலே இஜ்ஜீவன் அநாதியாக விரோதிகையிலே யகப்பட்டு நின்ற
மையுந்தானொன்றையும்பற்ற நிரபேக்ஷனாயிக்க ஶக்தியல்லாமையும்
ஒருகாரியத்திலும் நிரபேக்ஷகர்த்ருத்வமில்லாமையும் ஸ்வதந்த்ர
ஸ்வாமியாலே யாதவதசேஷமாகவிநியோக்யனானபடியும் உபாயாந்த்ர
வாயங்களும் உபாய விசேஷபரிக்ரஹமும்; கலந்தருஞ்சொல்
லான நாராயண பதத்தில் அசித்துடைய ஸ்வாதந்த்ர்யா
பாவமும் ஜீவர்களுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யாபாவமில்லாமையும், க்ஷே
த்ரஜ்ஞனுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரவிஷயத்வமும் வேதநவஸ்துக்களினு
டைய குணத்ரயமும் ஸர்வநியந்தாவினுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்ய
நிகர்த்வப்ரகாரமும் சேதநத்வமும் ஸர்வஸ்வாமித்வமும்ஸ
ர்வாதாரத்வமும் ஸர்வவியாபகத்வமும் ஸர்வவிதபாந்தவத்வமும், சே
ஷோபாயத்வமும்போக்யத்வமும் இந்நாராயணபதத்தில்,
உபாயத்திலே ஒழுவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி வழுவிலாவ
டிமை செய்யவேண்டும்படியும் ப்ராப்யமாக ப்ரதிபந்நம்,
இப்படி திருமந்த்ரத்தில் ஸர்வவேதங்களுக்கும் விதயமானமுதல்ப
தத்திலேமுளைத்து இரண்டாம்பதத்திலேவளர்ந்து மூன்றாம்பதத்
திலே பலபர்யந்தமான ஸச்ரீகமந்த்ரத்துடையவனுக்கு சேஷ
ஶேஷியமானஸாம்பந்தஸம்பந்தத்தை விசதமாக ப்ரகாசிப்பிக்
கிறவயத்தில் ப்ரயோகமான ஸ்ரீபதத்திலே விஷ்வக்ஸேநபாய்
பாராஷ்காரஹத்தையான வேரிமாறாதபூமேலிருப்பாள்வினைதீ
ர்க்கும் ப்ரகாரங்களும் அதின் மதுபத்திலே அகலகில்லேனிறையு மென்
ஹணம்ஶரண்யனவன் மார்பிலே அகலகில்லேனிறையுமென்று
றையும்படியும் நாராயணபதத்தில் * நிகரில்புகழாய் இத்யா
திகளில்படியேயருளிச்செய்த ஶரணாகதஸ்வாவமும், சரணபதத்
தில் உபாயோபேயத்வேசகளையூர்நிருவிக்கிற திவ்யமங்கள
விக்ரஹயோகமும், (ஶரணம்) என்கிறபதத்திலே நின்சரணல்
லால்சரணில்லையென்று - கழல்களவையேஶரணமாகக்கொள்ளுகிற
படியும், (ப்ரபத்யே) என்கிறபதத்திலே மதத்யஸ்ஶ்ரோணையாத்ம
வில் ப்ரபணாநுஸாரத்தாலே கஷ்டவஸாயாத்மகமாக

அடிக்கீழமர்ந்து அடைக்கலம் புகுருகிறபடியும் இப்பதத்திலுத்தமனி
லே, களைகண் மற்றிலேனென்னுமபடி தானும் தமரும் பிறரும் த
னக்குத் தஞ்சமன்றிக்கே புகலொன்றில்லாவடியேனென்னும நிற்கி
றநிலையும் (ஸ்ரீமதே) என்கிற பதத்திலே - பூவளருந்திருமகளால்பொ
ன்னுலகிலருள்பெறுமவனுக்கு * கோலத்திருமாமகளோடுன்னையெ
ன்னும்படி நின்ற ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தங்களுடைய பிரிவற்றசேர்த்தியும்,
(நாராயணாய) என்கிற பதத்திலே வழுவிலாவடிமைக்கு வகுத்த
சேஷியினுடைய நிரதிசயபோக்யத்வமும், நமஶ்ஶப்தத்திலே ஸர்வ
விரோதி நிவ்ருத்திபூர்வகமாயில்வரும் கைங்கர்யங்களைப்பற்றியிரு
க்கும்படியும், ப்ரதாநமாக அநுஸந்தேயம் இம்மந்த்ரங்களிரண்டி
லும் தோற்றுகிற அநுஷ்டாநத்திற்கு வியாபகமான சரமஶ்லோகத்
தில் (ஸர்வதர்மாந்) என்கிற பதத்திலே குறிக்கொள் ஞானங்களா
லேயன்னுமருந்தவங்களினுடைய நாநாவிதத்வமும், (பரித்யஜ்ய)
வென்கிற பதத்திலே போக்கற்றவன் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாயத்தை ப்ர
வர்த்திப்பிக்கும்போது அநபேக்ஷிதங்களிலும் தனக்குஶக்தி
யில்லாதவற்றிலும் துவக்கற்று வெறுமையே துணையாகமுன்னி
டும்படியையும், (மாம்) என்கிற பதத்திலேமலர்மகள்விரும்புமருப்பெ
றலடிகள் பற்றுடையடியவர்க்கெளியவனாய் அருள்புரிந்தசிந்தைய
டியார்மேல்வைத்து அடைக்கலங்கொள்ளவுருப்பட்டுநிற்கிறநிலையும்,
(ஏகம்) என்கிற பதத்திலே தாமரையாள்கேள்வனொருவனைப்பற்றிலா
ப்பற்றநிற்கிறபடியும், (ஶரணம்) என்கிற பதத்திலே ஶரண்யஶர
ண்யன் விபரீதாவிஷயமற்றதைவத்ருக்ஷாதிகளுக்குவன் சரணமதன்
சரணீழல்கீழ்வைக்கவகுத்தமையும் (வ்ரஜ) என்கிற பதத்திலே நெறி
எல்லாமெடுத்துரைத்தநிறைஜ்ஞாநத்தொருமூர்த்திதந்தஜ்ஞாநக்கையா
லே நின்னிலங்குபாதமன்றிமற்றோர்பற்றிலேனென்னும் நாமவனை
பற்றலாம்படி தன்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தமையும் (அஹம்)
என்கிற பதத்திலே வல்லைகாணென்னுமபடியான ஸர்வஶக்திகொழு
ஞ்சோதியுயரத்துக்கூட்டரிபதிநவடிக்கள்கூடியடிமைகொள்ளவுருப்
பட்டபடியும், (த்வா) என்கிற பதத்திலே நின்னருளே புரிந்திருந்தே
னென்றிருக்கிற க்ருதக்ருத்யனை * ஆராற்குறவுடையமென்றுபடி
யா திகவ்ருத்திபாக்கினபடியும், (ஸர்வபாபேப்ய:) என்கிற பதத்
திலே * நானேநாநாவிதநாகம்புகும்பாவஞ்செய்தேன் என்றும் நம
மன்போல்வீழ்த்தமுக்குரோட்டிலுள்ள பாவமெல்லாம் என்றுஞ்சொ

ல்லுகிறபடியே எண்ணாராத்தாயர் விளைக்கும் வல்வினையையகளா தோ என்னும்படி எண்ணிரந்துகிடக்கிறபடியும், (மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்கிறவசநத்திலே இருள்தருமாஞாலத்தினிற் பிறவிகழிந்துமருளொழிந்தமடநெஞ்சமுடையார்க்கு வேண்டிற்றெல்லாந்தரும் வள்ளல்மணிவண்ணன் விண்ணுலகந்தரவிரைந்து சார்ந்தவிருவல்வினைகளுஞ்சரித்து மாயப்பற்றறுத்துத்தீர்த்துதன்பால்மனம்வைக்கத்திருத்திவீடுதிருத்துவானென்கிறபடியும், (மாஶுச:) என்கிற வாக்யத்திலே உழலையென்பிற்பேய்ச்சி முலையூடவளையுயிருண்டான் கழல்களவையே சரணாகக்கொண்டு செய்தவேள்வியின் திருமாற்றலைக்கொண்டநங்கட் கெங்கேவருந்தீவினையே கூட்டரியதிருவடிகட் கூட்டினையான் கண்டேனே என்னும் தெளிவுற்றசிந்தையாலே தேறி யாவஜ்ஜீவம் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநுவர்த்தநத்தாலே க்ருஷ்யாதிஸம்பந்தங்களை வர்ஜிக்குமளவிலும் அந்யதேவதாஸம்பந்தமற்ற ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான கைங்கர்யரஸத்தாலே க்ருதார்த்தனாயிருக்கும்படியும், ப்ரயோஜநமாக அநுஸந்தேயம். — இப்படி திருமந்த்ராதிகளில் முற்பட ஶிக்ஷிக்குமர்த்தமே மோக்ஷஶாஸ்த்ரங்களில் முதல்நடுவிறுதியாக முகமமாறிக்கோர்க்கிறவனர்த்தரத்நங்களுக்கெல்லாம் மாத்ருகை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

செம்பொற்கழலிணைச்செய்யாளமருந்திருவரங்கர்
அன்பர்க்கடியவராயடிசூடியநாமுரைத்தோம்
இன்பத்தொகையெனிவெண்ணியமூன்றினெழுத்தடைவை
ஐம்பத்தொருபொருளாருயிர்காக்குமமுதெனவே. (௧௯)

ஸஹஸ்ரதைந்யதீநாத்மத்ரயீநாகாமதோதநீ
ஸ்திரமோஹமஹாமோஹோ: || ரமாவத்ஸநிஹிதஸம்ஶோதநீஸிதா ர
ஸாவஹாஸவதீரஹஸ்யமாத்ருகா||ரஹஸ்யமாத்ருகாமேதாம் வேங்
கடேஶவிபஶ்சிதா | விஶுத்தமேதஸாந்தஸ்மாரம்யமாந்த்ரீம்விப்ரக||

இதிகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய — வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ரஹஸ்யமாத்ருகா
ஸம்பூர்ணா.

தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

அ-ரஹஸ்யம்.

தத்த்வஸந்தேஶம்.

ஸ்ரீ ராமவேங்கடநாயாய நம: — ஸந்தேஶ்யம்.

ஸ்வாதீநத்ரிவிதசேதநாசேதநாபிப்ராய: ப்ரகாஶ்யதே। க்ஷாந்தி வித்தந்த்ரஸித்தைஸ்ஸ்வரூபாங்கிதஸ்தவஸ்ருதிவத்த்யே॥

ஸர்வதந்த்ரப்ரதாநங்களான ப்ரமாணதந்த்ரங்கள் மூன்றிலும் சேர ஸர்வாதாரஸ்தனுமாய் ஸர்வஶேஷியாய் நிற்கிற நிலையிலேயிவனை ஸ்வாதீநத்ரிவிதசேதநாசேதநஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதமென்று ஸ்ரீஸூத்ரகாரரும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தார்கள். இதில் (ஸ்வாதீந) என்கிற பதத்தாலே ஸர்வாதீநத்வமும் ஸ்வாதீநத்வமும் ஸங்க்ருஹீதம். இவையிரண்டும் ஶரீராத்மபாவஶாஸ்த்ரப்ரஸித்தம். இவற்றில் ஸர்வாதீநத்வம் ஶரீரஸ்வரூபவ்ருத்திவிஶேஷங்களுக்கும் யாஸம்பந்த ப்ரஸிதாவ்யாப்திக்கு ஹேதுவாயிருக்கும். ஸர்வஸ்வரூபஸ்வாதீநத்வமும் ஸ்வாதீநத்வங்களிலும் ஸகாரணம் அவற்றில்வைத்துக்கொண்டு நித்யங்கள் நித்யஸ்வரூபங்களாயிருக்கும். அநித்யங்கள் காலபேதத்தாலே அநித்யஸ்வரூபங்களாயிருக்கும். நித்யங்களுக்கு நித்யஸ்வரூபமாவது இவனுடைய ஸங்கல்பமில்லாதபோது அநித்யம் போலேயில்லையாக வ்யவஸ்திக்குமென்னும்படியிருக்கை. இவ்வர்த்தத்தை * ஜகதேததவிஶேஷாதம் என்கிற ஶ்லோகத்தாலே ஆழ்வானருளிச்செய்தார். இவற்றில் ஸர்வாத்மகமாகையாலே த்ருஶ்யத்வமும் ஜகத்ஸ்வரூபமாகையாலே த்ருஶ்யத்தோடே கூட விஶேஷண ஶேஷத்வங்களும் தோற்றுகின்றன * உபாதேயஸ்வதாஸ்தி நியந்தாத்ருஷ்டி தளஸ்வநிஷ்டா ஸ்ரீராம என்கிறபடியே ஸம்ஸாரபோகார்த்தங்களாயிருக்கிற இவையிவனுக்கு ஶேஷங்களாகிறது த்ரிவிதசேதநரென்றது அநாதிஸம்ஸாரிகளாயும் நித்யஸம்ஸாரிகளாயும் ஸம்ஸாரத்ரோஹவர்களாயுமுள்ளவர்களான த்ரிவிதசேதநரைச்சொல்லுகிறது பத்தசேதநர்தங்களுக்கே உபகாரசேஷமாகையாலே

தர்மித்வமில்லையாயிருக்க, நித்யருக்குப்போலே முக்தருக்கும் வைஜரில்காட்டில் ஸத்ருஶவைஷம்யத்தோற்றுகைக்காக ஜீவவைசித்ர்யஞ்சொல்லப்படுகிறது. த்ரவ்யஸ்வரூபம் அசாத்வவத்தாகையாலே ஸசேதநஸ்வரூபத்தோடு மறுயிக்கிறது. த்ரவ்யாசேதநங்களென்றது வ்ருத்தாவ்ருத்தகாரணங்களென்றும் சிலர்சொல்லுவர்கள். அவர்களும் த்ரிகுணகாரணவிலக்ஷணமான ஶுத்தஸத்வமாசேதநத்தைப்ரஸாதநாவர்ணத்திலே ஶுத்தாஶ்ரயவிக்ரஹாதிரூப விஶேஷணமாகச் சேர்த்தநுஸந்திப்பர்கள். த்ரிகுணகாரணஶுத்தஸத்வங்களென்கிற மூன்றையும் த்ரவ்யாசேதநங்களென்றுசிலர் நிர்த்தேஶிப்பர்கள். இவற்றை அசித்துக்களென்று அசேதநங்களென்றும் சொன்னது இவற்றிற்கு ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வமில்லாமையடியாகவாகையாலே. ஸ்வப்ரகாஶதாசித்தென்று ஒன்றைச்சொல்லலாம், ஸ்வப்ரகாஶமான ஆத்மாவைப்போலே சித்தென்னவேண்டாவோவென்று சோத்யத்திற்கு ஸ்வப்ரகாஶங்களன்றிக்கே அசித்துக்களாயிருக்கிற காலாதிகளை த்ருஷ்டாந்தமாக்கி பரிஹாரஞ்சொல்லுவது. அசேதநங்களுமுண்டாயிருக்க ஜ்ஞாநஸ்வரூபஸம்பந்தத்தாலே தர்மபூதஜ்ஞாநத்திற்குப்போலே ஶுத்தஸத்வத்திற்கும் ஸ்வப்ரகாஶத்வமுமுண்டென்று சிலர்சொல்லுவர்கள். இங்கு அசேதநத்வம் ஒருஜ்ஞாநத்திற்கு ஆஶ்ரயமல்லாத தர்மபூதஜ்ஞாநத்திற்கு ஸாதநம். இது த்ரவ்யசேதநாவஸ்தாநத்திலே விஶேஷணமாய்க்கொண்டு ப்ரதிபாதிதமாகையாலே பிரியச்சொல்லப்பட்டதில்லை. ஸர்வவஸ்துக்களுக்கும் ஸாதர்ம்யமும் வைதர்ம்யமும் ப்ரமாணநியதமாகையாலே யதாப்ரமாணமங்கீகார்யம். இச்சேதநாசேதநங்களுக்கு ஸாதர்ம்யமாவது ஸாதாரணமான தர்மத்தாலே நிரூபணீயமான தர்மம். ஸ்திதியாவது இதினுடைய காரணாதீநாநுவ்ருத்தி. ப்ரவ்ருத்தியாவது வ்யாபாரம். நிவ்ருத்திரூபவ்யாபாரமும் ப்ரவ்ருத்திவிஶேஷம். இச்சேதநாசேதநங்களுடைய ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகள் மூன்றுக்கும் ஶேஷமென்றது - அவ்வோ ப்ரமாணங்கள்சொன்னபடி. இங்கே ஸாமீப்யாதியாலே நாநாப்ரகாரமான ஶரீரஶரீரிபாவத்தையும் ஶரீரிகளில் சேதநாசேதநஶேஷத்தையும் அவைதன்னில் அவாந்தரஶேஷ

த்தையும் பரஸ்பரபேதத்தையும் வேதாந்தவிஜ்ஞானத்தில் ப்ரதா
நப்ரதிதந்த்ரங்களையும் வேதார்த்தஸங்க்ரஹ ஸ்ருத்ப்ரகாசிகாதிகளின்ப
டியே அநுஸந்திப்பது. இந்த ஸம்ஸ்ருஷ்டதத்வத்தையும் ஸம்ஸ்ருஷ்டவ்ய
தத்வங்களையும் இப்படிப்பிரிய அநுஸந்தித்து ஸகலதத்வமென்பார்க்கு
ஸுநிஷ்டமான விசிஷ்டதத்வம் ஸகலமென்கையிலே தாத்பர்யம். இவ்
விசிஷ்டதத்வமிருக்கும்படியை * ஸகலஸாஸ்த்ராநுஷ்டீயோக்திஸாஸ்த்ர
ஸாஸ்த்ரார்த்தவிஷ்ணுஸேஷஸ்ய ஜகத்ஸ்வசரீரஜே ஸவர்ணஸார
ப்ரோக்திதத்வாவிஷ: இத்யாதிகளில் கண்டுகொள்வது. த்ரிவி
தசேதநருடைய ப்ரகாரங்களை ப்ருஹந்நாரதீயாதிகளிலே நா
ஷ்டாஸ்வஸ்வஸ்தா | விஷ்ணோர்யாமாஹாஸ்ம்யாத்ஹாஸ்தவா
ஸ்தா: | ஜ்ஞாநவா ஸ்ரீ த்ரயோபாஜ்யமதா: | ஸமை
விநாவஜாயந்தே ப்ரஜையேநவ்யஜிவ | யதைவஸுஜிஸ
ரய: இத்யாதிகளிலே அறிவது. த்ரிவிதசேதநத்தின்படியை
* சேதநாவஸ்தாவநிதராஸதத விக்ரியா | த்ரிகுணாக
ஜீர்ணாங்கத்ரவ்யக்ரோசவேத்ருதே | காநாஜீமவாநு
காமநாநாஸ்ய அஜவித்ருதே | ஸர்வஸ்ஸிநாஸதஸ்வதே
ஸமுஷ்டித்ருதஸம்யமா: | ஜீவம்ஸாநதேஜம்வாப்ரயம்தவி
ஜ்ஞயதாமமேமத்ரோத்ரி இத்யாதிகளாலே காண்பது. தத்
ஸாக்கநதாமாய் க்ஷரமென்றோதப்பட்ட த்ரிகுணவஸ்து
விசேஷமே வஸ்துவென்றும் காலமும் இப்படியே ஒரு த்ரிகு
ணவஸ்துவென்றும் சொல்லுகிற ஹேதுவாதிகளுக்குப்ரமா
ணாபாஸமும் ப்ரமாணவிரோதமும் ஸ்வவசநவிரோதமுங்கண்டு
கொள்வது. இப்படி விவேகித்தவன் * நானுன்னையன்றியிலேன்
என்கிறபடியே அவனுடைய ஸத்தையாலே தனக்கு ஸத்தையென்
றும் * அதுவுமவனதின்னருளே என்கிறபடியே அவனுடையவ்யா
பாரத்தாலே தன்னுடைய உபாயாதிவ்யாபாரமென்றும் * தன
க்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே எனக்கேகண்ணனையான்கொள்சிற
ப்பே என்கிறபடியேயவன் ப்ரயோஜநவிஷயமாகத் தனக்கு ப்ர
யோஜநமென்றும் தெளிந்து ஸ்வாமிகாரணம் ஸ்வாமிவஸ்ரூப
வஸ்ரூபஸ்வணத்தாலே இவைமூன்றிலும் நிஜஸ்திதியும் வத்தி
க்கும்.

த்ரிவிதசிதசிதீஶதத்த்வத்ரயவிஷயதியா ஸம்நஸாக்ஷிதே தந்யோக்தா:| இதீதி நிகமாந்ததேஶிகேந வ்யாதிஸந்திஶ்யதேதாய வாத்ஸ்யஜஸ்ய ||

ஸக்ஷ்யார்த்தஸங்க்ரஹ ப்ரதம்ப்ரஸாதய ஸதாம்வ ப்ரதிம்வ்யவஸாயய த்ரஸ்ய ப்ரஹ்மவிதாமவஸ்த்ரணீவநைத்ரவமிகாநுஸாவய| நித்ய ஶேஷிணி நிக்ஷிப நிஜபரம்ஸவம் ஸஹோஸ்ரஸவேயஜந்நாரய வாதகஸ்யகாஶமிந்து யாராயவொகாஷிந:||

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய — வேதாந்தாசார்யஸ்ய

க்ருதிஷு தத்த்வஸந்தேஶ:

ஸம்பூர்ண:.

ஶ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

அ - ரஹஸ்யஸந்தேஶ:.

ரஹஸ்யஸந்தேஶ:.

ஶ்ரீமத்வேங்கடநாயார்ய:.—ஸதாஸ்ரஷி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

யானறியுஞ்சுடராகிநின்றேன்மற்றும்யாதுமல்லேன்
வானமருந்திருமாலடியேன்மற்றோர்பற்றுமிலேன்
தானமுதாமவன்தன்சரணேசரணென்றடைந்தேன்
மானமிலாவடிமைப்பணிபூண்டமனத்தினனே. அ-ர. (கச)

அஹமாத்மா நதேஹோஸ்மி விஷ்ணோஶ்ஶேஷோபரிக்ரஹ:| தச்ச ரணம்ப்ராப்யஸ்ய கைங்கர்யைகவிஶேஷயா||

அயர்வறுமமரர்களான அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநாதிகளோடு ஸாம்யமாக அபரிச்சிந்நபாரதந்த்ர்யமான பகவத்கைங்கர்யத்திற்கு ஸ்வரூபயோக்யதை யுண்டாயிருக்க அநாதிமாயையாலே ஸத்வனாய் அநந்தக்லேஶபாஜநமான ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே அழுந்திக்கிடக்கிற க்ஷேத்ரஜ்ஞன் பரிபூர்ணப்ரதிபாத்யனான ஆசார்யனாலே அதத்யஶோகாத்ம (ஶ்ராந்த) ஞானவளவிலே நீ அதி

உபாயாந்தரங்களொன்றிலுமலையவேண்டாம் அப்பாபங்களையெல்
லாவற்றையும் விடுவிக்கைக்கு ஸமர்த்தனுமாய் அவஸரப்ரதீக்ஷனுமா
ய்நிற்கிறவென்னையொருவனையுமே சரணமாகப்பற்றென்று ஶரண்ய
னான ஸ்ரீய:பதிதானே சரமஶ்லோகத்தாலேயருளிச்செய்த ஸர்வா
திகாரஶரணாகதியினுடைய விஷயஸ்வரூப பரிகரபலாதிவிஶே
ஷங்களை விஶதமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கிறவிதற்கு அபேக்ஷிதா
ர்த்தஸங்க்ரஹரூபமான திருமந்த்ரத்திலே ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேக
மும் ஜீவேஶ்வரவிவேகமும்பிறந்து ஸ்வாமிதாஸத்வஸம்பந்தத்தையு
ணர்ந்து ஔபாதிகதேஹவிஷயாதி ஸம்பந்தத்தையிகழ்ந்து
ஸ்வரூபாநுரூபபரமபுருஷார்த்தஸித்திக்கு ஸ்வாதிகாரா
நுகுணமான ஸாக்ஷாதுபாயவிஶேஷத்தைப்பற்றி ஸ்வாமிகைங்
கர்யநிரதனாய் நிற்கிறநிலையை அஹமத்ரவென்கிற ஶ்லோக
ம் ப்ரதிபாதிக்கிறது. இதில் (அஹமத்ர நதேஹோஸ்மி) என்கிற
விரண்டு வாக்யமும் த்ருதீயாக்ஷரத்தின்பொருளைச்சொல்லுகிறது
(அஹம்) என்கிறபதத்தாலே அநாத்மந்யாத்மபுத்தியைக்கழிக்கிறது
அநேகாவயவாவயவரூபமான தேஹத்திற்காட்டில்வேறு என்
றுசொன்னவிது இந்த்ரியங்களில் அந்யதைக்கும் உபலக்ஷணமாகை
யாலே பஞ்சவிம்ஶகனுடைய தத்வாந்தரவைலக்ஷண்யம் ஸித்திக்கிற
து. (விஷ்ணுஶேஷ:) என்கிறபதம் ப்ரதமாக்ஷரத்தில் ப்ரக்ருதி
ப்ரத்யயார்த்தங்களைக் காட்டுகிறது. இதில் விஶேஷநிர்தேஶ
ஸ்வாரஸ்யத்தாலும் ஸாமர்த்யத்தாலும் விஷ்ணுவுக்கேஶே
ஷமென்றுதோற்றுகையாலே அந்யஶேஷத்வத்தையுங்கழிக்கிற அவ
தாரணார்த்தத்தையும்காட்டுகிறது. இன்னஶ்லோகந்தன்னிலே விவக்ஷித
மான ஸாங்கஸ்வரூபஶரணாகதியைத் தபஸ்வி தனக்கொ
ண்டு தான்பண்ணினப்ரகாரம் (தவாஸ்மி ஶரணம் ப்ராப்த:) என்று
சொல்லப்படுகிறது. (த்வத்கைங்கர்யவிவக்ஷயா) என்கிறபதம் த்ரு
தீயபதத்தில் ப்ரக்ருதிப்ரத்யயாம்ஶார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹி
க்கிறது. இதிலர்த்தக்ரமத்தைப்பார்த்தால் தேஹாதிவிலக்ஷணனாய்
ஜ்ஞாதாவாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய் இரண்டுபடியாலும் ப்ரத்யக்காய்
ஸமஸ்தசேதநஶேஷபூதனாய் நிருபாதிகஶேஷிகாதிரஹிதனா
னநான் நிரவதிகஸமஸ்தகைங்கர்யரஸாஸ்வாதமாக அவன்
தன்னையேசரணமாகப்பற்றினேனென்று ப்ரபந்நனுடையஸ்வநிஷ்டாபி

ஜ்ஞானஞ்சொல்லுகிறது. ந்யஸ்தபாரனுக்கும் த்வயோபாஸநகோஷ்டா அர்த்தமாக நித்யாநுஸந்தேயம்॥

கட்டளைக்கலித்துறை.

சிலங்கவர்ந்திடுந்தேசிகர்தேசின்பெருமையினுல்
தூலங்களன்னதுரிதங்கள்மாய்ந்தனதுஞ்சல்தரும்
கோலங்கழிந்திடக்கூறியகாலங்குறித்துநின்றோம்
மேலிங்குநாம்பிறவோம்வேலைவண்ணனைமேவுதுமே. அ-ர. ௧௫

ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதேந ஶிஷ்யாணாம் ஹிதமிச்சதா । ஸார
ரஹஸ்யஸாரார்த்தஸங்க்³ரஹோ ரஹஸ்யஸந்தேஶ: க்ருத:॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய — வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ரஹஸ்யஸந்தேஶ:
ஸம்பூர்ண:.

தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

---

௧௦ - ரஹஸ்யம்.

ரஹஸ்யஸந்தேஶவிவரணம்.

ஶ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்ய: — ஸதா ஹ்ருதி.

ரஹஸ்யஸந்தேஶத்தில் ஶரணாகதியினுடைய விஷயஸ்வரூபாதிகார ஃபலவிஶேஷங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது அயமென்கிற இடத்தில் (விஷயவிஶேஷமாவது) ஶரண்யாந்தரங்களுமன்றிக் கேவலஸ்வரூபமாத்ரமுமன்றிக்கே பத்நீஸம்பந்தகுணவிக்ரஹவிஶிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரன் (ஸ்வரூபவிஶேஷமாவது) துஷ்கரத்வசிரகாலஸாத்யத்வாதிகளையுடைத்தான உபாஸநாதிகளிற்காட்டிலும் அதின் அதிகாரங்களிற்காட்டிலும் வேறுபட்ட ஸந்ந்யாஸம் (அதிகாரவிஶேஷமாவது) ஆகிஞ்சந்யாதிகளான உபாயாந்தரங்களிலும் ஶக்திப்ரவ்ருத்திகளிலுங்காட்டில் வேறுபட்ட ஶ்ரீநாகமோக்ஷஸங்காதி ஃபலங்களில் (ஃபலவிஶேஷமாவது) ஐஶ்வர்யகைவல்யாநுபவப்ரயோஜநாந்தரங்களிலும் ஸமஸ்தலோகாதிநாதத்வத்திலும் வ்யா

வ்ருத்தமாய் தேஶகாலாதி பரிச்சேதமில்லாத கைங்கர்யபர்ய-ந்தமான பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவம். சீலங்கவர்ந்திடுமென்கிறபாட்டாலே ஸதாசார்யப்ரஸாதமடியாக தனக்குவருகிற ஸர்வோத்கர்ஷாதிஶயத்தை அநுஸந்திக்கிறான் (சீலங்கவர்ந்திடுமென்றது) ஆத்மகுணங்களையும் ஆசாரத்தையும் ஸம்பாதிக்குமவர்களென்றபடி (தேசிகரென்றது) ஆஶ்ரிதரை வழியில்லாவழிபோகாதபடி விலக்கி நல்வழிகாட்டுகைக்குரியவரென்னபடி (தேசின்பெருமையிலுமென்றது) ஸர்வேஶ்வரனிவர்களை அநுபவிகளோடுங்கூடாரக்ஷிக்கக்கடவோமென்றும் படிபண்ணின ஆத்மாத்மீயபரந்யாஸப்ரபாவத்தாலேயென்றபடி (தூலங்களன்ன துரிதங்கள்மாய்ந்தன) என்றது * போயபிழையும்புகுதருவாநின்றனவும் தீயினிற்றூசாகும். என்றுமுபநிஷத்துச்சொன்னபடியே உத்தரபூர்வாகங்கள் கழிந்தபடியைக்கணிசிக்கிறது (துஞ்சல்தருங்கால)மென்றது * அநாதிமாயயா ஸுப்த: என்கிறபடியே ஆத்மபராத்மஜ்ஞாநமில்லாதபடி பண்ணுகிறப்ராக்ருதஶரீரமென்றபடி (கழித்திடக்கூடியகால)மென்றது - ப்ராரப்தஶரீரமாகிற சிறையை ஸம்பந்தனை ஸ்வாமிமாற்றுகைக்கு ப்ரதான நியதமான ஸமயமென்றபடி (குறித்துநின்றே)மென்றது இதற்கு ஸ்வயதாலெவெலெக்ஷயற ஓடம்பார்த்திருப்பார்க்கு ஓடம்வருமாப்போலே இது ஸ்வயமாகதமாய் அண்ணிதாகப்பெற்றோமென்றபடி (மேலிங்குநாம்பிறவோ)மென்றது ஸதாசார்யப்ரஸாதத்தாலே ஶரீராந்தரஹேதுவான ப்ராரப்தகர்மம் கழியப்பெற்றநாம் இருள்தருமாஞாலத்துள் தேஶஹேதுவானஶரீரபரிக்ரஹம் பண்ணோமென்கிறது (வேலைவண்ணனைமேவுதுமே) யென்றது ஸம்ஸாரஸ்ம்ருதிசமனமான திருமேனியையுடையனான ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனை கெடுமரக்கலங்கரைசேர்ந்தாற்போலேசேர்க்கடவோமென்றபடி. இப்படி ஸமாநிஷ்டை நிவ்ருத்தியும் நிரதிஶயாநந்தபரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவமும் உண்டாம்படிகூட்டரிய திருவடிக்கள் கூட்டின நான் கண்டேனென்று க்ருதக்ருத்யனாதான் க்ருதார்த்தனாகிறான்.

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய

க்ருதிஷு அதிகாரஸங்க்ரஹவிவரணம்

ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீமதே வேதாந்தகுரவே நம:.

ஸ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜாய நம:.

---

௧௧ - ரஹஸ்யம்.

தத்த்வரத்நாவலீ:.

ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்ய:.—ஸர்வஜ்ஞ:.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வண்மையுகந்தவருளால்வரந்தருமாதவனார்
உண்மையுணர்ந்தவரோதுவிக்கின்றவுணாவழியே
திண்மைதருந்தெளிவொன்றுற்றிணியிருணீங்கியநாம்
தண்மைகழிந்தனந்தத்துவங்காணுந்தரித்தனமே.—அ. ர. ௧௯

ஸாமாந்யேந ஸர்வஸ்ய ஸாக்ஷமாக அறியவேண்டும் தத்த்வத்ரயத்தில் ஜீவதத்த்வமாவது - ஸ்வரூபத்தாலும் ஸாதர்ம்யத்தாலும் அவிசிந்நமான ஸமூஹமும் (௧) த்ரிவிதஜீவஸமூஹத்தினுடைய ஸ்வரூபஸ்வாபாவிகளெல்லாம் ஸர்வரக்ஷகனை ஸ்ரீய:பதிக்கு அநந்யார்ஹ நிருபாதிகசேஷபூதங்களென்று நிகமாந்தங்களில் நிர்ணீதமாகையாலே இஜ்ஜீவன் தன் ஸ்வரூபத்திலும் தனக்குள்ள அதிசயங்களிலும் தான்செய்யும் சேஷவ்ருத்திகளிலும் தனக்கு ப்ரயோஜநசேஷித்வமும் உபகாரஸ்ம்ருதி உபகாரஸம்பந்தமுமில்லையென்று ஸர்வாவஸ்தையிலும் நிரூபிக்கைக்கு ப்ராப்தன் (௨) இவனுடைய ஸ்வரூபஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளெல்லாம் பராதீநங்களாயிருக்கையாலே தன்னையும்பிறரையும்பற்றஇவன் நிரபேக்ஷரக்ஷகனல்லன் (௩) சேஷத்வத்தாலே ஸ்வாமிக்கிஷ்டவிநியோகயோக்யனாயிருக்கும் (௪) பாரதந்த்ர்யத்தாலேயதேஷ்டவிநியோகார்ஹனும் (௫) * அடியார்க்கென்னை யாள்படுத்தவிமலன் என்கிறதற்கு ஸாக்ஷாத்ப்ரவ்ருத்தனை ஸ்வாமியுடைய க்ருதக்ருத்யதையிலும் அவனுடையவிநியோகவிசேஷத்தாலே க்ருதார்த்தனான தனுடைய க்ருதக்ருத்யதையிலும் தாத்பர்யம் (௬) உச்சேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களும் நித்யஸித்தஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களுங்கூட ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமிஸங்கல்பங்களான உபாயவிசேஷங்களுக்கு உபயுக்தங்களாம் (௭) இஜ்ஜீவதத்த்வம் ஞேயதத்த்வவிசேஷத்வநியமத்தாலே உடன்மிசையுயிரெனக்கரந்துநிற்கிறஉயர்வறவுயர்நலமுடையவனுக்கு தன்னுடம்புபோலே தானுடம்

பாயிருக்கும் (அ) இப்படி ஶரீரதயா பரதந்த்ரமாய் ஶரீரங்களையுமெடுத்து ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வாதிகளையுடைத்தாயிருந்தாலும் ஸ்வரூபத்தில் நாஶாஶம் வரும்படியான ஸ்வபாவவிஶேஷங்களில்லாமையாலே ஜீவனுக்கு விஶேஷித்து நித்யத்வநிர்விகாரத்வாதிகளைச்சொல்லுகிறது (கூ) ஸ்வரூபநித்யத்வம் சேதநாசேதநங்களெல்லாத்திற்கும் ஸாம்யம் (க0) அசேதநமாவது - அறிவில்லாதவஸ்து (கக) இதுஸ்வப்ரகாஶத்திற்கும் பரப்ரகாஶத்திற்கும் ஹேதுவில்லாமையாலேஇதற்குப்ரத்யக்த்வபராக்த்வங்களில்லை(கஉ) தன்னையும் பிறரையுங்காட்டுகிற ஜ்ஞாநத்திற்காஶ்ரயமல்லாமையாலேஸ்வாபாவிகப்ரவ்ருத்திலக்ஷணகர்த்ருத்வமில்லை(கங)அசேதநத்ரவ்யங்களில்த்ரிகுணம்ஸர்வேஶ்வரனுக்குலீலாவிபூதியாய் ஸம்ஸாரிகளுக்கு கரணகளேபராதிரூபமாய்க்கொண்டு பரிணமித்து ஸத்வாதிகுண வைஷம்யத்தாலே விஶேஷங்களான நாநாரூபப்ராதிரூப்யங்களை உடைத்தாயிருக்கும் (கச) இது தானேயிவர்கள்ஶக்த்ராதல் ஸாம்விஹிதியான வேஷத்தாலேஸாஸாவிகமான நாநாரூபாதிஶயத்தையுடைத்தாம் (கரு) வரவஶாவஸ்தையில் தன்னைப்பற்ற உண்டானப்ராதிரூப்யமும் வரப்ராதிரூப்யமான வாகாரமும் ஈஶ்வரனுக்குத்தோன்றுகின்றதும் - ஸம்ஸாரனுக்குப்போலே இவனுக்கும் ப்ராதிரூப்யமாயிராது (கசு) ஸத்வைகாஶ்ரயமானத்ரவ்யம் ஶுத்தவிபூதியாய் ஸூரிவெவ்யமான ஶ்ரேயஸ்ஸுக்கும் ஸூரிகளுக்கும் ஸூரிதர்மஜ்ஞாநவிகாஸம் பெற்றவர்களுக்கும் ஸ்வஹூதுஹோமாதிரூபமாய் ஸவஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநரூபமாயிருக்கும் (கஎ) ஸத்வாதி குணத்ரயமில்லாதகாலத்ரவ்யம் - விபூதித்வயத்தையும் வ்யாபித்துநின்றும் கலாதிவிபாகத்தாலே லீலாவிபூதியில் விகாரவிஶேஷங்களுக்குநியாமகமாயிருக்கும் (கஅ) ஜீவாத்மபரமாத்மாக்களுடைய ஜ்ஞாநமும் குணத்ரயரஹிதமான அசேதநத்ரவ்யமாய்த்தன்னையுந்தானல்லாதவற்றையும்தன்னாஶ்ரயத்திற்கு ப்ரகாஶிப்பிக்க வற்றாகையாலே ஸ்வஸ்மைபாவாபாவமாய் தானொரு ஜ்ஞாநத்திற்கு மாஶ்ரயமல்லாமையாலே அவிஷயபாவாபாவமுமாயிருக்கும் (ககூ) உக்தமானசேதநத்ரவ்யம் - ஸம்ஸாரனைப்போலே ஆத்மாவென்றும் அசேதநத்ரவ்யம் கேவலகுணங்களைப்போலே அநாத்மாவென்றும்பிரிக்கப்படும்(உ0)

[redacted]

ஸம்ஹாரன் ஸர்வநியந்தாவான நாராயணன் (௨௧) நித்யாநித்ய
ஸர்வவஸ்துக்களுமிவனுடைய நித்யாநித்யஸூக்ஷ்மாஸிங்களாய் இவ
னாலே வ்யாப்தங்களாய் இவனுக்கு ஸர்வ்யக்திஸப்ரகாரங்களாயிரு
க்கும் (௨௨) இவன் ஸர்வகார்யங்களுக்கும் காரணமாம்போது உ
பாதாநஸஹிதஸர்வதத்வங்களுக்கும்ஆதாரமாய்நின்றுபாதாந
த்ரவிக்ருதேந்த்ரியத் தாலே விஶிஷ்டவேஷத்தாலே உபாதாநமுமா
ய் உபாதேயமுமாம் (௨௩) ஸங்கல்ப விஶேஷங்களாலும் நிமித்தஸஹ
தஸர்வவஸ்துக்களாலும் விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு நிமித்தமுமாம்
(௨௪) இவனுக்குஅந்தர்வ்யாப்தியாவது ஸர்வவஸ்துக்களிலும்தானி
ல்லாதவிடமில்லாதபடிநிற்கை (௨௫) பஹிர்வ்யாப்தியாவது ஸமி
ஷ்டிநவஸ்துக்களுக்குப்புறமுண்டாகை (௨௬) ஸர்வஶரண்யனா
னவனுக்கு ஸ்வரூபகுணவிபூதிகளெல்லாவற்றாலுமுள்ளநித்ய
பரத்வம்உத்தராவயிரஹிதமாயிருக்கும் (௨௭) அதில்சிலாதிகளால்
வந்த பரவாரஸ்யத்தாலே ஸௌலப்யமுமாம் (௨௮) அதடி-
யாக ஶாஸ்த்ரஸஹிதஸாக்ஷாத்வாய ஸ்வீகார்யனான இவன்ஸாக்ஷா
த்வாயமாம (௨௯) ஸார்வப்ரார்த்யமான கைங்கர்யத்திற்குப்ரதி
ஸம்பந்தியாய்க்கொண்டு ஸிஷ்ட்ராப்யனும் (௩௦) இந்த தத்வரத்நா
வளியிலே தேனுமொன்றையும் எல்லா ப்ரகாரத்தாலுந் தெளிகை
ஸர்வஜ்ஞனுக்கல்லதுகூடாமையாலே உபயுக்தமானவிவ்வளவுதெ
ளிந்தாலும் உபாயஸித்தியுண்டாம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நாராயணன்பரனுமவனுக்குநிலையடியோம்
சோராதனைத்துமவனுடம்பென்னுஞ்சுருதிகளால்
சீரார்பெருந்தகைத்தேசிகரெம்மைத்திருத்துதலால்
தீராமயலகற்றுந்திறம்பாத்தெளிவுற்றனமே.—அ-ர.— ௧௭

ஶாந்தஸ்ஸ்வதத்வஶோதீவாரோஸுதஃ|
தத்வரத்நாவளீயம்ஸங்க்ருஹ்யார்யார்தஶோபநா ||

~~~~~~~~~~~~~~~~

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு தத்வரத்நாவளீ
ஸம்பூர்ணா.
~~~~~~~~~~~~~~~~

ஸ்ரீமதே வேதாந்தகுரவே நம:.

௧௨ - ரஹஸ்யம்.

தத்த்வரத்நாவளீப்ரதிபாத்யஸங்க்ரஹ:.

ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்ய: — ஸதாஹ்ருதி.

தத்த்வரத்நாவளியில் முதல்கவியாலும் முடிவில்கவியாலும் ஆசார்யன்பண்ணின க்ருஷிபலித்தபடியைச்சொல்லுகிறது. நடுவுள்ள வாக்யங்களாலே ஒவ்வோர்குழி முதலாக எட்டுக்குழி விளைந்தபடியைச்சொல்லுகிறது. இதில் ஜீவவிஷயமான பத்துவாக்யத்திலே ஜீவனுடைய லக்ஷணமும் இவனுடைய சேஷத்வப்ரகாரமும் பாரதந்த்ர்யப்ரகாரமும் சேஷத்வோபயோகமும் பாரதந்த்ர்யோபயோகமும் உபயஸித்தமான உசிதோபயோகவிசேஷமும் ஜ்ஞாநாதிஸஹிதோபயோகமும் ஸ்வீயத்வ விதேயத்வ ஸஹிதாஶ்ரயத்வமும் உக்தப்ரகாரங்களாலே சங்கிதாநிஷ்டத்வாதிபரிஹாரமும் ஸ்வரூபஸாதாரணஸ்வாபாவிகநித்யத்வமும் என்றிவைபத்தும் ப்ரதிபாத்யம். அசேதநவிஷயமானபத்து வாக்யத்தில் அசேதநத்தினுடையலக்ஷணமும் அதினுடைய ப்ரத்யக்ஷோபலக்ஷ்யஸ்வபாவமும், பஞ்சீகரணகர்த்ருஸ்வபாவமும் அசேதநத்ரவ்யங்களில் த்ரிகுணத்திற்கு அஜஸ்ரத்தைப்பற்றவுண்டான ப்ராக்ருதப்ரகாரமும், அகஜஸ்ரத்தைப்பற்றவிதினுடைய ஜ்ஞாநாஶ்ரயாதிசயமும், ப்ராக்ருதஸம்ஸாரபரிஹாரமும், பரமபதத்தினுடைய போக்யாதிசயமும், காலத்தின் ப்ரகாரமும், யதார்த்தஜ்ஞாநத்தின் ப்ரகாரமும் இவற்றினுடையவாஸ்யத்வமும், என்றிவைபத்தும் ப்ரதிபாத்யம். ஈஸ்வரவிஷயமானபத்துவாக்யத்தில், ஈஸ்வரனுடையலக்ஷணமும், இவனுடைய நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளும், உபாதாநகாரணத்வப்ரகாரமும், நிமித்தகாரணத்வப்ரகாரமும்ஸஹகாரித்வஸ்வபாவமும், ஸர்வவ்யாப்தி நியமமும், ஸர்வப்ரகாரவாசகத்வமும், ஸௌலப்யவிசேஷமும், ஸித்தோபாயத்வமும், ஸித்த

ப்ராவண்யமும் என்றிவைபத்தும் வ்யதிரேகங்கள். நிமைநவா க்யத்தில் இவ்வளவு தெளிவுகொண்டு மீட்டேறலாமென்று வேதாந்த மைத்தேற்றுகிறது மேலநாஷ்டாங்கில் இதின்சிறுமைகண்டு இகழா தெசீர்மையைக்கண்டு சிந்தாமல்கொள்ளச்சொல்லுகிறது.

இதி கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய — வேதாந்தாசார்யஸ்ய

க்ருதிஷு — தத்வத்ரயவிவரணம்

ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ரஹஸ்யத்ரயம்.

ரஹஸ்யத்ரயம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒன்றேபுகலென் றுணர்ந்தவர் காட்டத் திருவருளால்
அன்றேயடைக்கலங்கொண்டநம்மத்திகிரித்திருமால்
இன்றேயிசையிலிணையடிசேர்ப்பரினிப்பிறவோம்
நன்றேவருவதெல்லாம்நமக்குப்பரமென்றிலதே. — அ - ர. ௧அ

ஒருஜீவனுக்கொரு ஜீவன்தஞ்சமல்லன் (௧) ஸ்ரீமந்நாரா யணனொருவனுமே ஸகலஜீவர்களுக்குந்தஞ்சம். (௨) இஜ்ஜீவன் அநாதிகாலம் அநவாப்திக்கப்பெறாத ஸ்ரீயபதியைப்பெறுகைக்கு ஹேதுவானவுபாயத்தை ரஹஸ்யத்ரயமுகத்தாலே உபதே ஸித்து அவ்வழியாலே ஆசார்யனிவனுக்குத்தஞ்சமாகிறான் (௩) ஸகலலோகமாதாவாய் ஸர்வேச்வரனுக்கு சேஷமாய்ஸஹதர்மசாரி ணியானபெரியபிராட்டியார் இத்தலையில் வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலும் அத்தலையில் வால்லப்யாதிசயத்தாலும்புருஷகாரமாய்க்கொண் டு இஜ்ஜீவர்களுக்குத்தஞ்சமாகிறாள் (௪) இவளை புருஷகாரமா க்கவேண்டுகிறது - ஸர்வேச்வரன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையாலே (௫) ஸ்வதந்த்ரகார ணைநாதியான குஜாதிஸம்பந்தம் (௬) இப்படி ஸபராயபராதங்களை மாக ஸ்வாதந்த்ர்யம்போருகிற ஸர்வேச்வரனுடைய வலீகரணங்களில்

ப்ரயோஜநம் - ஸ்வரூபாநுரூபமான ஶுத்தகைங்கர்யஸ்வரூபம் (எ) இது ஸ்வாபிமாநமாக ஸ்வக்ருதத்வமும் (அ) ஈஶ்வரானுக்ரஹத்தாலே அநுஷ்டிக்கவுமாம்-தனக்காக ஸ்வாதிகாரோசிதமாக அநுஷ்டிக்கவுமாம் (௯) இதற்குக்கைங்கர்யத்தைப்பற்ற அநுஷ்டாநவ்ருத்திமுதலானகர்த்ருத்வவிசேஷமில்லை (௧௦) இப்படி க்ருதக்ருத்யனான ப்ரபந்நனுக்குவர்ணாஶ்ரமோசிதங்கள் ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞாஸித்தங்களான கைங்கர்யவிசேஷங்கள் (௧௧) இவனுக்கு ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞாஸித்தங்களான கைங்கர்யங்களெல்லாம் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநங்கள் (௧௨) காரணாகாரணரூபங்களான வ்யாபாரங்கள் புகுந்தாலும் ப்ரபந்நனுக்கு நரகாதிகளில்லை (௧௩) ராஜகுமாரனுக்குமபராதம்பண்ணிடக்கவேண்டுமோப்போலே அநுக்ரஹத்தாலும்வாராமைக்காகஅவ்யாபாரங்கள் பரிஹரணீயங்கள் (௧௪) ப்ரபத்திக்குக்கைங்கர்யத்திற்கு ஒன்றும் ப்ரதிபந்தகமில்லை (௧௫) பாபவிசேஷவ்யாபாரங்கள் புகுந்தாலும் ப்ராயஶ்சித்தவிசேஷாதிகாரிவிசேஷநியதம் (௧௬) இப்படி ப்ராயஶ்சித்தத்திலேமூட்டுகிறதும் கடிநப்ரக்ருதிகளுக்கு கசைகாட்டுவானைப்போலே அவன் பண்ணுகிற ஶிக்ஷைகளுமெல்லாம் ஶரண்யப்ரஸாதமூலம் (௧௭) இங்கிருந்தகாலம் யஜ்ஞாநுஷ்டானரூபமான ஹோமத்திலும் ஹோமஸாத்யமாலேப்ரவணம்பிறந்ததாகில் இது தன்னதிகாராநுரூபமான கைங்கர்யஸ்தாநத்திற்குத் தண்ணீர்துரும்பு (௧௮) இப்படி நிஷித்தஹோமப்ரவணமும் கைங்கர்யஸ்தாநவிருத்தமாகையாலே விஷம்போலே பரிஹரணீயம் (௧௯) கைங்கர்யமாவது ஸ்வாமியுகந்தவேவற்றிலே செய்கையாகையாலே இதுயாஸ்ரயஸ்தம் பண்ணினாலுகப்பாம் (௨௦) ஸமஸ்தகைங்கர்யமும் ஸாமாந்யகைங்கர்யமும் சேரவநுஷ்டிக்கவரிதானபோது பரமேஶ்வரஸங்கல்பகாலத்திலேயான ஸாமாந்யகைங்கர்யமே ப்ராதேயம் (௨௧) இவையிரண்டிலும் ப்ரயோஜநரூபமான கைங்கர்யம் (௨௨) இக்கைங்கர்யபரனுக்கு பரமைகாந்திகளுகந்தவிடமே உத்தேஸ்யஸ்தாநம் (௨௩) இப்படி தாத்ருஶமானதுகிடையாதபோது விபரீதஸம்ஸர்க்கம் வர்ஜநீயமாஸக்திபரிஹார்யம் (௨௪) இவனுக்கு மதியிலா நாதிகள் விருத்தஸம்ஸர்க்கதோஷமூலமான கார்யாபாதநம் (௨௫) வாதக

வ்ருத்தியான இவனுக்கு ஶிஷ்டக்ருத்யஸ்வயத்நஸாத்யமன்று (உசு) இப்படி க்ஷணக்ருதமான தேஹாவஸாநஸேவ்யம் (உஎ) ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷத்திற்கு முன்புள்ள வ்ருத்திகாலமெல்லாம் ஒருகாலாதி (உஅ) பின்பு தேஹாவஸாநத்தளவும் நல்வடிவு (உகூ) மேல் முமுக்ஷுஸ்வரூபகைங்கர்யதேஹாந்தவிவஸ (௩௦) இதுவாகவி ஸஹ்ருதயங்கமமேயான ரஹஸ்யரத்நாவளீ.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சிறுபயனிற்படியாததகவோரெம்மைச்சேர்க்க
வடைக்கலங்கொண்டதிருமால்தானே,
மறுபிறவியறுத்தழியாவானில்வைக்குமனமேநீ
மகிழாதேயிருப்பதென்கொல்,
உருவதனைக்குறைத்தேனிங்கிருந்தகாலமொரு
பிழையும்புகராதவுணர்த்திவேண்டிப்,
பெறுவதெல்லாமிங்கேநாம்பெற்றுவாழப்
பேறடிமையாலேதென்றிகழேனீயே.—அ-ர.

ரக்ஷாம் ஸ்வநந்யரக்ஷாம் அதீயஸீம் ஸுமதீயஸீம் ஸ்வதஃ|
அக்ஷீணஸஹாயஹ்ருத்யாம் ரஹஸ்யரத்நாவளீம் அரசயம்||

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய—வேதாந்தாசார்யஸ்ய

க்ருதிஷு - ரஹஸ்யரத்நாவளீ

ஸம்பூர்ணா.

ஸ்ரீ நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நமஃ.

௧௪ - ரஹஸ்யம்.

ரஹஸ்யரத்நாவளீஹ்ருதயம்.

---:o:---

ஸ்ரீ வேங்கடநாதார்ய:,—ஸஹாஹ்ருதி.

ஸமஸ்தஜீவாநந்தகல்யாணகுணவாராநிதி|
வேதாந்ததேஶிகந்நளிநீவேங்கடேஶமாராத்ஜ்ய||

தஸ்மாதுபாயவர்க்கேஷு ஸ்வீக்ருத்விதாம் விஹாய நிர்வேதம்|
ஸ்வயமேவ ஸம்பத்யாமோ ரஹஸ்யார்த்தாவலீ ஹ்ருதயம்||

ஸதாசார்யோபதேசபரம்பரைக்ரமமாக ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பிதரான ஆழ்வாருடைய நிரபேக்ஷோபாய வ்யவஸாயத்தைச்சொல்லுகிறது முதற்கவி இதில் (ஒன்றேபுகல்) என்றது * நாராஸ்த்ரிஷு ஸம்ஸாரஸமுத்ரபதிதாநாம் | கதி ராகுப்புதங்ஸ்ஸ்ரைத நநாராயணஸ்ஸ்ம்ருதம் ॥ நாரோநராணாம் ஸம்காதஸ்தஸ்யாயம் நம கதி: || ததேதத்விதர்வாநாமாஸ்வேத தர்மவானாமுவே| யதாதாமக்ரமைதஸ்தம் விஷ்ணோர் கரஹ்பராய ணம் ॥ கருணாம் வரிவாகவாதாவிரிஞ்சாதீம் மநம் | இதிகோ விரக்தஸ்வாயாஸ்தேவ: பராமதி: || யேவவேதவிதோவிப்ராயே வாத்யாத்மவிதோஜநா:| தேவதந்திஹாத்மாநம் க்ருஷ்ணம் யஜ்ஞம்ஸநா தநம்॥ கர்மாதம் ஸாய நம் ஸாத்வம் தம்வை ப்ரதிநீதிண:|யஜ்ஞாவப்ரம் பரமாத்மாநம் விஷ்ணும் ஸ்வாய நவீதி ||.நாகணைமிசைநம்பிரான் சரணேசரண்நமக்கு இத்யாதிகளில் ஒரு அதிகாரி விசேஷத்துக்கு பரவ்யாவ்ருத்தன ஸ்ரீய:பதியொருவனுமேப்ராஜ விசேஷவசீகரணீயமானவிலக்ஷணோபாயமென்றபடி (உணர்ந்தவர்) என்று ப்ரதிபத்யதிகாரிவிசேஷத்தைச்சொல்லுகிறது * ப்ராப்யப்ராப்ய ஸம்பந்நோ ரவம் ப்ராப்தஸ்பர்சம் ப்ராப்தாநம் ॥ ப்ராப்தப்ராபாயம் ஹம் ப்ராப்தவ்யாவ்ருத்திவிரோதிவ || வதந்திஸகலாவேதாஸ்ஸேதிஹாஸபுராணகா: | இத்யாதிகளிற்சொன்ன ஸகலவேதங்களையும் ஸகாரஸர்வஷ்டமான ஸம்பந்த விசேஷத்தையும் ஸ்வநிஷ்டருக்குச்ரோதவ்யவிசேஷமற உரைக்கலாம்படி திருந்தக்கண்டவர்களை ப்ரதிபத்திசொன்கிறது. ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மமாவது * விஷ்ணோஸ்ஸகாசாதுத்பூதம் ஜகத்தத்ரைவசஸ்திதம் | ஸ்திதிஸம்யமகர்த்தாஸௌஜகதோஸ்யஜகச்சஸ:||க்ருஷ்ணஏவஹிலோகாநாமுத்பத்திரபிசாப்யய: | க்ருஷ்ணஸ்யஹிக்ருதேபூதமிதம் விச்வம்சராசரம் || இத்யாதிகள்படியே ஸகலகாரணகாரண

மாய்ஸத்யஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஸாமாந்யகுணங்களையுடையவ
னுமாய்ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனுமாய் ஶேஷி
விஷயத்துக்கு ஏகஶேஷியாய்ஒருபிரயோஜநம்கொள்ளமாக்களுக்கெ
ல்லாமென்றும்படிவாஸ்துவாகவிருக்கும்சரீரமாகவும்
ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தனாய் ஸர்வலோகஶரண்ய
னாய் ஶரணாகத வத்ஸலனாய் ஸர்வப்ரகாரநிரதிஶயபோ
க்யனான நாராயணன். ப்ராப்தாவான ப்ரத்யகாத்மாவாவது * ந
தேவோ ந மர்த்யோ ந திர்யக் ஸ்தாவரோ ந ச |
நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்யோ
வா ந திர்யக்ஸ்தாவரோபி வா | ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ
ஹி பரமாத்மந: || இத்யாதிகளிற்படியே தேஹேந்த்ரியாதிவிலக்ஷ
ணனாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாய், ஸ்வயம்ப்ரகாஶனாய் ஸ்வதேஹ
ஶாஸ்வதனாய் அணுவாய் ஜ்ஞாநகுணகனாய் பரஶே
ஷைகரஸனாய், பராதீநஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகனாய் ப்ரதி
ஶரீரம்பிந்நனாய் ஸ்வரூபாநுகுணஸ்வஹஸ்த
கைங்கர்யரஸிகனான ஜீவன். ப்ராப்திவிரோதியாவது - இஜ்ஜீவன்
ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக்கடந்து அக்கரைப்படுகைக்கன்பனாய் ஸா
தநமாக ஸ்வபோதியாலே கொள்ளும்படி ஶாஸ்த்ரோக்தமானவஸ்தும்.
இதுவிஹிதமென்றும் ஸாத்யமென்றும் இரண்டுபடியாயிருக்கும். விஹி
தோபாயமாவது - நித்யவிதங்களான ஸர்வகுணங்களையு
டையனாய் ஸர்வஜ்ஞனாகையாலே பரஹிதவேதியாய் ஸர்வஶ
க்தியாகையாலே ஸர்வாநிஷ்டநிவாரணக்ஷமனாய், ஸர்வநித்ய
ஸம்பந்தத்தாலும் பர்தாகையாலே ஸர்வாநிஷ்டநிவாரணாதிகளில்ஸர்வ
தாமிதீனாய் * ஸர்வஜ்ஞோபி ஹி விஶ்வேஶ: ஸதா காருணிகோபி
ஸந் | ஸம்ஸாரதந்த்ரவாஹித்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே ||
இத்யாதிகளில்படியே அவஸரப்ரதீக்ஷனாய் வ்யாஜவிஶேஷவ
ஶீகரணீயனாய் ஸங்கல்பவிஶேஷத்தில்ஸஹகாரிநிரபேக்ஷனாய்
ஸாத்யப்ரவ்ருத்தனாய் மோக்ஷப்ரதாநத்துக்கு அவ்யவஹிதஸங்க
ல்பாஶ்ரயனான ஸ்ரீய:பதி. ஸாத்யோபாயமாவது - புருஷ
னுக்கு கர்த்தவ்யமாகவோதிதமான புருஷார்த்தஸாதநம்.

மோக்ஷஸாதநமான ஸாத்யோபாயம் பக்தியென்றும் ப்ரபத்தியெ
ன்றும் இரண்டுபடியாயிருக்கும். பக்திரூபமான ஸாத்யோபாயம்
கர்மயோக ஜ்ஞாநயோகஸம்ஸ்க்ருதாந்த:கரணஸாத்யமாய் அ
ஷ்டாங்கயோகயுக்தமாய் வர்ணாச்ரமதர்மாதிகாரமாய் வர்ணா
ச்ரமதர்மேதிகர்த்தவ்யதாகமாய் (க்ருஷ்ணஸாத்யமாய்) தைல
தாராவதவிச்சிந்நஸ்ம்ருதி ஸந்ததிரூபமாய் அஹரஹரப்யாஸா
தேயாதிசயமாய் ஆப்ரயாணாநுவர்த்தநீயமாய் ப்ராரப்தேத
ரபூர்வோத்தராகநிவர்த்தகமாய் ஸ்வதந்த்ரஸாத்யாங்கிப்ரத்யய வி
ஷயமாயிருக்கும். ப்ரபத்திரூபமான ஸாத்யோபாயம் மஹா
விச்வாஸாதிஸம்ஸ்க்ருதாந்த:கரணஸாத்யமாய் ஷடங்கயோகஸம்
யுக்தமாய் அநந்யோபாயஸர்வாதிகாரமாய் ஆநுகூல்யஸங்க
ல்பாதிப்ரகாரமாய் ஸக்ருத்கரமாய் ப்ராரப்தாந்நிவ்ருத்த ஸகல
ஸாத்யாவரணமாய் அநாயாஸமாய் ஆதேஹபாதம்ஸ்வ
ரூபாவஸ்த்தாதி கர்த்தவ்யசேஷாபேக்ஷிதமாய் ப்ராரப்தகர்மநி
வர்த்தகமாய் ஸ்வப்ரயத்நஸாபேக்ஷாங்கிப்ரத்யயாநபேக்ஷமா
யிருக்கும். ஸாத்யோபாயத்தில் அநுபாயகாதிபதைசம்
பரஸம்ஸ்வ ஸாபேக்ஷகாதிநிபந்தநம். இங்கு ஸ்வயமாவது - ஸ்வா
பிகாராநுகுணஸ்வீகாரணவிசேஷத்தாலே உத்பவபூர்வா
சேஷ விநாசங்கள்பிறந்து ப்ரஸ்ருதசரீரநிவ்ருத்தியுண்டாய் உத
ஸ்வதிவிசேஷத்தாலே உத்க்ராந்தனாய் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தா
லே ஆதிவாஹிகராலே அதிவாஹிதனாய் அப்ராக்ருத
தனானுகூலசரீரனாய் அப்ராக்ருததேசவிசேஷப்ரவிஷ்டனாய் ஆ
விர்ப்பூதஸ்வரூபனாய் அபஹதபாப்மத்வாதி குணாஷ்டகவிசிஷ்ட
னானவனுடைய தேசகாலாவஸ்தா பரிச்சேதரஹிதகைங்கர்ய
பர்யந்தமான பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவாநந்தம். ப்ராப்தி வி
ரோதியாவது - பீஜாங்குரந்யாயத்தாலே அநாதியாகப்ரவ்ருத்த
மானகர்த்ருகாரணகர்த்ருகாரண ப்ரவாஹத்தாலே உத்பந்ந
மாய் ப்ராயச்சித்தம் பண்ணாதார்க்கு அநதிலங்கநீயமாய்
ஆமோக்ஷோபயோகியமாய் அநாத்யக்ஷணிய விபாகஸமமாய்
ஆப்ரஸ்ப்ருஷ்டஸம்பந்திஸ்வாத்மமாய் அத்யந்தவிஷமப்ரவாஹமாய் அதி

போகநரகாத்யநுபவஸாதநபூதமாய் ஸத்த்வரஜஸ்தமோ-
மயமாய் ஜ்ஞாநஸங்கோசஹேதுவாய் அசேதநமான ஸம்ஸ்தாநமும்
அதின் கார்யமான கரணவர்க்கமும். இந்த ஸம்பந்தமாவது ப்ராப்தா
வான ஜீவாத்மாவுக்கு ப்ராப்யனான பரமாத்மாவோடுண்டானதுவக்
கு. இது ஆதேயமும் விதேயமும் ப்ரயோஜ்யமும் ஶேஷமும் ஶ
ரீரமும் வ்யாப்யமும் ரக்ஷ்யமும் கிங்கரமும் போக்யமும் போக்த்ரு
கமும் என்றிப்படி ஸாதாரணவிஶேஷாதிரூபமாய்க்கொண்டு ப்ர
மாணங்களாலே விஶதமாக ஸித்தமாயிருக்கும். இப்படி மோக்ஷஶா
ஸ்த்ரஸித்தமான ப்ராப்யத்தையும், ப்ராப்தாவையும் ப்ராப்த்யுபாயத்
தையும் ப்ராப்திவிரோதியையும் ப்ராப்திப்ரதிபந்தகத்தையும் ஸம்பந்தத்
தையும், ஶாஸ்த்ரத்ருஷ்டியாலே ஸம்யக்காகக் கண்டவர்களே உணர்ந்தவ
ரென்கிறது. உணர்ந்தவரொன்றே புகலென்று காட்டவென்றதயம் *
தத்வித்தி ப்ரணிபாதேந பரிப்ரஶ்நேந ஸேவயா | உபதேக்ஷ்யந்தி
தே ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிநஸ்தத்த்வதர்ஶிந:॥ யே ஸந்தோஷ்டார ஶ்ரோதாரோ வேதா
ஸ்ஸச்சாஸ்த்ரஜ்ஞா வைதிகா வரா:| ஜிதேந்த்ரியா ஜிதக்ரோதா யாதாத்ம்யாநுபவா
வஹா:॥ இத்யாதிகளிற்படியே ஸத்ஸம்ப்ரதாநர்க்கு ஸர்வா
பேக்ஷிதார்த்தங்களையும் உபதேஶிக்கவல்லவந்த ப்ரயோஜந
ரான ஜ்ஞாநிகள் புகலொன்றில்லாத நமக்கு * ஸர்வயோக்யசேதநாய
ஸத்ப்ரதிசேதநம் | ப்ரபந்நார்த்திஹரம் விஷ்ணும் ஶரணம் ஶரணம்
கதோஸ்மி ! இத்யாதிகளில்படியே நிரபாயஸாத்யோபாயவிஶே
ஷத்தாலே வஶீகரணீயமான ஸித்தோபாயத்தை வெளியிட்டவெ
ன்றபடி. இத்தாலே நானும் என்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ள மாட்டேன்
வேறுமெனக்கு ரக்ஷகரில்லை மேலே என்னுடைய ப்ரபாரவிஶே
ஷத்தாலே ஸர்வேஶ்வரனே தேவரீரே என்னை ரக்ஷித்தருளவே
ணுமென்கிற ஸாந்த்ராஸாரவஶீகரணவிஶேஷாநுஷ்டாநமும்
ஸூசிதம். அங்கநனன்றிக்கே ஒன்றே புகலென்றுணர்ந்தவர் என்று
ஆசார்யர்களை விஶேஷிக்கிறதாகவுமாம். அப்போது (காட்ட)
என்றது * தவஸேவாஸக்தமாஹியாஜ்ஞகேஶவத்ராதிகள்படி
யே ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே * ஆத்மாத்மீயபரந்யாஸ: கிஞ்சித்கரஸ்ய
ரக்ஷ்யஸ்ய | தத்வஸ்வாமிந்யஸம்ஶயோ: ப்ராதேஶ்

யோ: ॥ என்று சூத்ரகாரரான நம்மை ஸந்த்ரக்ஷ்யதிநவலம் விக்க வென்றபடி (திருவருளால்) என்றது ஸதத்வதிதம்ஹயோ ஶரண்யம்ஶரணாகத | ஸமாஹுஸிகாகாஸ: கத்வஸமா வாஸ்யகஸ,த்வஸ்யஸகேவலபாதஸக காரா-இதர்யாதிகளில்படியே வர்த்தவகாராதிநிரபேக்ஷவாஸகெவேயாலே என்றபடி * யா ஸஸம்பத்ஸநெவேநஸத்ஸாரம்ஹிமாணோஹ்ய | நிஸ்ஸாரஞ்சவி ரேணைவ்யாகுஸ்ப்ரநவாராயணா:॥ என்கிற ந்யாயத்தாலேஸவிஸம் விதாநாயாஸமாய்ஹலவிஸியுண்டாம்படி சூஶ்ரூதாரக்ஷணத்திலே சூத்ரவுஹனே ஸவிகவனுக்குகிற ஸவியஜமநாதாவினுடைய ஸந ஸாயகத்வெவேயாலே என்றவுமாம் (அன்றேயடைக்கலங்கொண்ட) வென்றது * ஸநேநவதாஸம்தேவ்யணஸாதாநஸ்யநிக்ஷிவெஸ | ஸ்யநிக்ஷிவஸதவ்ய: க்ருதக்ருத்யாஹவிஷ்யதி॥ என்றும் ஹாரா வாரோவிஸவராஸீக்ருதவோநாஸ்திக: வரா| ஸஸரயெஹா திதேவம் ஶ்ரஸயாஶரணம்ஹிய: ॥ நிஹோஷம்விஸிதம்ஜஹம் வ ஸாஹாஸவராஸாதந:॥ என்றும் த்வக்ஷாவஸாம்ஶஹாராம் ஶரா வவம்ஶரணம்மத: என்றும் சூநவேநம்ஹரிஶ்ரேஷ்ஹதஸ்யா ஹயஸ்யா என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஹாரஸவேணஸநதோம் நமக்கு ஸாரக்ஷணாஸ்ய ஸதவ்யஶேஷமில்லாதபடி ஹாஸீகாரம் பண்ணினவரென்றபடி (நம்மத்திகிரித்திருமால்) என்றது * வேம வத்ரதரேதீரேவண்யகொடிரம்ஹரிஸ்யஸ்ய| வரஹஸஸவமே தாநா ஸஹ்ராவிவரிஹ்ரஶ்ரதே ॥ திகிரிப்புகழாயுலகுமூன்றுடை யா யென்னையாள்வானே இத்யாதிகளிற்படியே சூஶ்ரூதஸம்ரக்ஷ ணோவயக்தஸளஶீவ்ரஸாதிஸவிஶிஷ்டனாய்நண்ணினவர்களுக்கு விண்ணுலகந்தரவிரைந்து ரக்ஷாவெக்ஷாவதீக்ஷனாய் மண்ணுலகி ல்வந்து ஹவஹாநேநாந்தவனாய் நிற்கிறபெருமாள் என்றபடி (இ ன்றேயிசையினிணையடிசேர்ப்பர்) என்றது * ஸ்வாஹதேந்தஹ வஸி: ஸ்வாதாஹிதவீக்ஷண்ய |யஸிதந்தேவெஶ தஹாஜாவய ஸாயவ ॥ ஸாம்வேவநாஸீஹாஸஸேநாநாஸ்வாவிமதிஸஸ | ஸநேஹவகிம்கரீக்ருத நியஹிஸதஹாம்பாஜே॥ இத்யாதிகள் படியே வரஸவராஷாநெஸஸஸநஸராமளவில் அப்போதே கொடுவுலகுகாட்டாதே கொழுஞ்சோதியுயரத்து கூட்டரிய திருவ

டிகூட்டியருள்வரென்றபடி (இனிப்பிறவோம்) என்றது * கண்டுகே ட்டு உத்ராதிகளில்படியே வராவரவர்ஷாக விவேகத்தா லே வைஸ்யமெங்களை யொழித்த நாம் ஏதேனுமொரு ஸ ஙவஸஸெக்ஷத்ரவாஸ கைங்கர்யாதிஸம்ஹத்தாலே இங்கேதிரிந்தேற் கிழிக்குற்றேன் என்று கூறெயற்றிருக்குமளவிலும் சரணமாகுந் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானல் வைகுந்தங்கொடுக்கும் பிரான் * த்ஸாதெஹம்வநஜந்தெநதிராதிஸோஜந| கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாந்தரு திருதிகளில்படியே இனியெனக்கு ஒருஸரீர வரிஹஸமுண்டாகாதபடி ப்ராரப்தக தவிஶேஷத்தையும் ஒருவிரகாலே கழித்து ரக்ஷித்தருள்வ ரென் றபடி (நன்றேவருவதெல்லாமெ) ன்றது உதேஹம்விடுமளவும் * ஹாநெஃவண்க்ஷயஞா என்கிறபடியேகநக்ஷங்கள் வரு மவை ப்ராரப்தவண்ஸ்ரவநிஹஸ நிவ்ருத்தியாகையாலும் ப்ர திக்ஷங்கள் வருமவை ஸர்வஃவாநிஸதெஸ்ராஹிதவ ஸ்ரகரோதிஹி | ஶ்ரேஷ்டாராதிசர்யாணி ஸர்வத்ராயயா விதா யஸ்ரநந்ரஹிவாதிகஸ்விந்ஹராத்ஹ | உத்ர திகளில்படியே ப்ராரப்தஷ்ட்ரத்தில் சிதைதீர்த்த... ரநவவதராஹ்யராந்நரோதிந | ஸகாநராவ ஶதெதயாஸஷாநெநாராயாநு ஸம்ஸாரதெவஹஹவாம்ஸக தொஹாவிதாநாத் | வ்தாஷஸிலிஂகாஂ லெவயத்நெத நத || உத்ராதிகளில்படியே கைங்கர்யதெநாராயத்துக்கு ஸம்ஹம் வாராமையாலும் யாவச்சரீரவாதம் நமக்கு வருமவையெல்லாம் ப்ரியஹிதவிஶேஷங்களென்று ஸ்ரீதராகிறபடி * ப்ரியதிதாஷ யாவிவாயஷ்யாவிதா ஸிவாஷப்ரஹோகஸம்ஹிதெ | தஷநஹவ நதெவயக்தம்ஹிதெக்ஷயிநிஹிதஹரோஷ்லொஹாடயத|| என்றூர் களிறே (நமக்குப்பரமொன்றிலதே)என்றது ஸவஜ்ஞனுமாய் ஸவ ஶக்தனுமாய் வரகாரணிகனுமாய் வரஶேஷியுமான பெரு மாள் ஸ்வீகாரம்பண்ணி தெஹயாத்ரையை நம்முடையகர்ம நமணமாக நடத்துகையாலும் ஆத்மயாத்ரையை தம்முடைய ப்ராநரவக்ஷ்வாநமணமாக நிவஹிக்கையாலும் * ஜநா

உக்தம் ப்ரணிபதிதோ நஶ்யதி | நவாஸ்தேவஸந்தா நா ஸ்ம ஸம்விதுர்தேதக்ஷவிதஃ|| நசேத்யதோ நவஸேந்ஸய்யம் நமோநமோ நா ஶர்ஹாஸ்திஃ | ஸவத்திதந்வர்ணப்ரநாம் ஸந்தா நாஃவர்ஷேதா ந்தஸே|| இத்யாதிகளில்படியே பாபிஷ்டமாக அபாயங்களி லிழியவொட்டாமையாலும் ப்ரவ்ருத்தங்களாகில் ஏதேனுமொரு கண்ணழிவுசெய்து விடுகையாலும் பரமாமதக விவேகத்தாலே பரதந்த்ர கர்த்ருத்வப்ரதிபத்தியையுடையனுமாய் ஸகிஞ்சநாகிஞ்ச நாயிகாரிவிவேகத்தாலே நிஸ்ஸஹனுமான நமக்கு ஸத்வாரக்ஷா ஸமாக இனி ஒருகர்த்தவ்ய விஶேஷமில்லையென்றபடி. இனிப்பி றவோம் என்றும் நமக்கு என்றும் பஹுவசந ப்ரயோகத்தா லே * பஶ்யந்திஷ்ய வக்ஷீவாயேவவைஷ்ணவ ஸம்ஶ்ரயாஃ| தேநைநவசேத ப்ரயாஸஞ்சி தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதம்|| இத்யாதி களில்படியே ஸநம்பந்திரக்ஷணமிங்கே ஸூசிதமாகிறது * ஒருஜீ வனுக்கொருஜீவன் தஞ்சமல்லன் (க) என்றது * வயஸ்த்ரயஸ்த்ரீஹா தஸ்யவரதந்த்ரஸ்யநேஹிநஃ | ஸ்வரக்ஷணேவ்யஶக்தஸ்யகோ ஹேதுஃ பரரக்ஷணே|| ப்ரஹ்மாணம்ஶிதிகண்டஞ்சயாஶ்சாந்யாதே வதாஸ்ம்ருதாஃ | ப்ரதிபோதநவேலாஞ்ஞேயஸ்யாஸவஸ்திதம்ஹிஞு||
[illegible]
ஸநந்தஜாநவிரஹாத்[illegible]தாம்ஸ்ணாஃ|ப்ரஹ்மஶாநாத்ய ஸ்வேஷ்வஸஹ்ஸாதஞ்ஜேம்ஹஹிம்தாஃ|கஶ்சிந்த்யதாஃவர்ஷவ்யா ஸ்யா வேதவோயேவ்யவாஶ்ரிதாஃ || கஶ்யாஶாத்ஸ்வஸஸ்தாஸ ஸ்யா தேவாந்யாஃகஸ்யோநயஃ | ஸுப்ரஹ்மஸம்பவயஞ்ஜா ஜமதக்த வ்யவஸ்திதாஃ | ப்ராணிநஃகஸ்ஜநித ஸம்ஸாரவஶவதிநஃ|| யதஸ்ததோ நதேஜாநே ஜாநிநாஶ்வகாரகாஃ | அவித்யாஞ்சம தாஸ்வே தேஹிஸம்ஸாரமோவராஃ || பஶ்யாத்யஸ்ஸ்தபோ யாஸ்ய ஸ்யாநேநைநவோபகாரகாஃ | நைநஸமிகோநவை போய வைஷ்ணவேந்த்ரேதாயதஃ||பஶவஃபாஶிதாஃபத்ஸம் பரமேணஸ்ஸீயா | தேநைநவஸோவ நீயாஸ்த நாநைந்த்ர ஸ்வரவயிதம்பக்ஷஸ || இத்யாதிகளின்படியே பரதந்த்ரசேதநர் களில் ஆரேனுமொருவன் தனக்கும் பிறர்க்கும் நிரபேக்ஷரக்ஷக னாகமாட்டான் என்றபடி (க) ஸ்ரீராமானுஜ நாராயணனொருவனுமே

ஸர்வஜீவர்களுக்குந்தஞ்சம் (௨) என்றது*ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமிநு
நந்யச்சரண்யஸ்ய । வாரணஶ்ஶரணம்யாத ஸ்ஸமேவாஸ்மி ஹ்ருதேப்ர-
த|| நாவேவமேவ்யவத்ந்யேந நாயாஸே தாஞ்ஞாஞ்சிதே | தவைவா
த்ரம்வா ராஷம்ப்ரவத்ந்யதஃப்ரவ்ருத்தி: ப்ரஸ்ய தாவ ராணீ||
தவைவஶரணம்ஶஸ்ஸ ஸர்வஹாவெநஹார த | தஸ்ப்ரஸாதாஸ்வ
ராம்ஶாஞ்சிம் ஸ்தாநம்ப்ராப்ஸ்யஸிஶாஶ்வதம்|| ஸம்ஸாரார்ணவமக்நா
நாம் விஷயாக்ராந்தசேதஸாம் । விஷ்ணுபோதம்விநாநாந்யத்
கிஞ்சித்ஸ்திபராயணம்|| ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேஶபா
ஜநம் | த்வாமேவஶரணம்ப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி மநீஷிண:॥ ஸர்வலோ
கஶரண்யாய ராகவாய மஹாத்மநே| நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம் இத்யா
திகளின்படியே பத்நீஸம்பந்தத்தாலே விஶேஷவிஶிஷ்டனான நாரா
யணனொருவனுமே அகிஞ்சநராயும் ஸகிஞ்சநராயுமுள்ள ஸர்வஜீவர்
களுக்கும் ஸ்வைச்சையினாலே அதிகாராபேக்ஷாரஹிதமாக
அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் இஷ்டப்ராப்தியையும் பண்ணுவனென்றபடி.
இவனைப்பற்றினவர்களை ஒருவரும் பாதிக்கமாட்டாதபடியையும்
ஸர்வதஸ்ஸர்வஸோஜ்ய நதே்தெஷ்ட்ராப்தி என்கிற இவனுக்கு
தேஷ்ட்ராம்படி ஸாபராதராளை ஒருவரும் ரக்ஷிக்கமாட்டாத
படியையும் * ப்ரஜாபதிஸ்த்வம் ... ஸ்வயம்பூ:-என்கிற
ஶ்லோகத்தில் தாத்பர்யத்திலும் ப்ரஹ்லாதவிபீஷணகாகாஸுரா
தாதி வ்ருத்தாந்தங்களிலும் கண்டுகொள்வது (௨) இஜ்ஜீவன் அநாதி
காலம் அநுபவிக்கப்பெறாத ஸ்ரீய:பதியைப் பெறுகைக்கு ஹேது
வான உபாயத்தை ரஹஸ்யத்ரயமுகத்தாலே உபதேஶித்து
அவ்வழியாலே ஆசார்யனிவனுக்குத் தஞ்சமாகிறான் (௩) என்றது
* ஆஸஸ்த்ரசாஸ்த்ரஸ்வேத ஹ்ருதாத: பரமாத்மந: । இத்யாதி
களில்படியே ஸம்ஸாரிகளோடொக்க ஸ்வரூபவைமுக்யத்தை உண்டாயி
ருக்க ஸ்வாபராதத்தாலே ஸ்வதஃப்ராப்தமான ஸம்பத்ஸம்பத்தை
யிழந்த ஸம்ஸாரிசேதநன், இப்பேறுபெறுகைக்கு அவிநாபாவத்
தாலே விஶ்வஸநீயமான உபாயவிஶேஷத்தை அஸ்ஸாஸ்த்ரஸாஸ்த்ரஸா
ரமான ஸ்ரீமந்த்ராதிகளாலே உபதேஶித்து*ஆசார்ய: ஶ்ரீபதிஸா
க்ஷாத் ஸஞ்சாரீ ...ந்திரஹோமாதிகளாலே ... ஸாக்ஷாந்நாராயணோதேவ: க்ரு

ஸாரசத்ரயீஞ நாழ | சமா நாலாஸெகவொகாறு காராணஹ்ராஷா ஷ வாணிநா || இத்யாதிகளில்படியே ஆசார்யனிவனுக்கு வரம் வரயா லொகஷலாயநமாகிறு னென்றபடி. வாவிஷ்ச ஷத்ரஸ பாஷவாணஸீகஷவாணாஸூகஅ | ஆசார்யவத்யாசாத்தள த்தமா ஷாசார்யவாறுஷவெஷ || என்றதற் குமிதுவே தாகலயம் (௩) லவஸ்வாமிநியாய் ஸவெலாஜுக்கு ஸெஷமாய் ஸஹயசவா ரிணியான பெரியபிராட்டியாரித்தலையில் வாகலஷ்ராதிஸயத்தா லும் அத்தலையில் வாஜஹ்ராதிஸயத்தாலும் - வாஷகாரமாய்க் கொண்டு இஜீவர்களுக்குத் தஞ்சமாகிறுள் (௪) என்றது * லவெ ஷாசெவொகாநா ஸீஸ்ரீசவஜா | ஸுஹ்ராசவலெஷஹி வி ஹுதிராஹயாத்திகா || தெவதியாஜ நாஜெஷ்ஷா வாஜாசாஹஹ வாறுஹுரிஃ| ஷீநாதிஷக்ஷீஙெசஙெத்யநாநயொவிஜ்ஞெதவாழ நிவெதெவெஷாஜஹதாவிஷொஸ்ரநவாயிநீ | யஜவித்யா சஹாவித்யா மாஹ்யவித்யாவலொஹநெ| ஆத்மவித்யாவதெவிக்ஷு விசுக்திஹஷாயிநி || ஐயஃஷீதாசஷாதா லஹயசவஸீதவ | ஸவெலஸ்யமாணாவெதா நித்யஜஷசயதிஜீ | காரு ணாஷாநதசவ் கசொகஷீஸஸிவஹா| கஜ்ராணவாஹிநீகஜ்ரா கமிகஜஷநாஸிநீ | ஸவாதிநாஸிநீஹஷா ஸசஷவஙி ஸொஷிணீ| ஸவெஜாவஙிவஙிகா | ஆயாயஸொஷாவஸ ஷா யசகாசஷஙொகஷா| கவஷயாக்ஷியாஸஷுவறநிவா ணஷாயிநீ | வாவஃவறஂவஜஙயிதா வவஷெஹ்நியதஂஸ்ரியஃ| வ்யாயஸிதவஸஂமெதா லவவாவஷஜஹவெ | சாஷெகாஜெ ஷெவஸ் சஹிஷீஃஸரணஂவஜெஅ || லவகாசவஷாஂரசூாஂ ஸஂஸாராணவதாரிணீஃ | க்ஷிவவஸாஜிநீஂஜக்ஷீஂ ஸரணஂராச நாவிதயெஅ | வணிவாதவஸஜாஹி ஙெயிஜீஜநகாத்மஜா | கஜஙெஷாவஙித்ராதாஂ ராகஷெஹ்ராசஹதொஹயாஅ । கஜஙெ ஷாவஙித்ராதாஂ ராவவாஷாகஷஸீமணஃ | இத்யாதிகளிற்சொ ன்ன ஸவஸெஷிவ்ருதிரிக்த ஸவஸெஷிகும்நிரு ஹாஸாநா யிகராண ஸவாநாஜஹகசிதாதி ஸுஹாவவிஸெஷங்களை யு டையளான பிராட்டி,ஸாவராயரானவர்க ளெல்லாருக்கும் ஸாவி

தாவான ஸர்வேச்வரன் அவித்ங்கொள்ளமாட்டாதே தயங்காத படி யவனுடைய விசுத்தியமான ஔதார்யத்தை உபதேசிக்கவாய வேண்டும் என்றும்படியாக்கி இவர்களை யவன் திருவடிகளிலே சேர்த்து * தன்னடியார் திறத்தகத்துத் தாமரையாளாகி லுஞ்சிதைக்குரைக்குமேல், என்னடியா ரதுசெய்யார் என்றும்படி பண்ணிக்கொண்டு * ஸர்வஸ்யசரணம் ஸுஹ்ருத் என்றருளிச்செய்தபடியே இவர்களுக்கு ரக்ஷகையாகிறாளென்றபடி. (௪) இவளை புருஷகாரமாக்கவேண்டுவது ஸ்ரீஸ்வாமி நியமனத்தாலே (௫) என்றது * ஸ்வயோநிபோத்யஸ்ய மாம் ஸ்வதந்த்ரஸ்யாபி ஸதா | ஸ்வாதந்த்ர்யேணைவ ஸ்ருஷ்டிநோராஜ்யோஷா | இத்யாதிகளின்படியே நிரங்குசஸ்வதந்த்ரனான ஸர்வேச்வரன் * தஸ்மாத் ஸ்வதந்த்ரேண காயமாகாயஸ்வஸ்வஸ்திதா || என்று க்ஷேத்ரஜ்ஞருக்கு ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார ப்ரவ்ருத்திகமான சாஸ்த்ரத்தை அநாதியாக ப்ரவர்த்திப்பிக்க ப்ராமாணாதி க்ருபையாய் குஜாதிபர்வநம் பண்ணினவர்களை இவன் * க்ஷிபாமி ஜஸ்ரமசுபான் என்கிறபடியே நிக்ரஹித்துப் போருமவனாக, ப்ரமாணவிதமாகையாலே ஸ்வாபராத ஸம்பந்தையாலேயதீதரானவர்களுக்கு அநேகஸ்வாதிகளாலே அநதிபூர்வநீய வாத்ஸல்யாதிவிஷய புத்தியை புருஷகாரமாக்கவேண்டுகிறதென்றபடி (௫) உபாயகாரணமாநாதியான வாஜாதிபர்வநம் (௬) என்றது * ஸர்வஸம் ஸம்ஸாரதோஷ என்று ஸம்ஸாரமான ஸர்வேச்வரன் - தனக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யாதிகள் வாராதபடி ப்ரவ்ருத்திநிக்ரஹம் பண்ணுகைக்கு விசேஷகாரணம் * நித்யோத்ஸவாஸல ஸ்ருஜ்யாநாம் ஸம்ஸ்கரணி | உபாயகாரணீஸம்தா யதாவே ஸ்ருஜ்யசக்தய: || நித்யோத்ஸவைக நாநாக்ஷித்ரவிக்ஷேபே | நீயதேதவதாம்ச்ரேஷ்ட ஸ்வசக்த்யாவஸ்தவஸ்தாம் | கர்மபி ஸுராதிதா: ஸர்வே: காம்ஸ்யா: காம்ஸ்யேவ ப்ரஜா: | என்றும் ஸநாதநாதகர்மேந யதஸ்க்ருதஸஸ்வஸாது | என்றும் - பாபேக்ஷ்வஸ்ஸதாஷ்டுதி உபக்ஷேதேதாநதாஷ்டுதேஸ்ஸ்வாமி ஸ்ரீஸ்ரீ । என்றும் நானே நாநாவிதநரகம் புகும்பாவஞ் செய்தேனை

ன்றும் [illegible]
மென்றபடி (௬) இப்படி [illegible] மான [illegible]ப்
பொருகிற [illegible]னுடைய வசீகரணங்களில் [illegible]
[illegible]மான [illegible] (எ) என்றது*
[illegible] என்றும் [illegible]
[illegible] என்றும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] என்றும் [illegible]
[illegible] என்றும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] என்றும் [illegible]
[illegible]
[illegible] என்றும் [illegible]
[illegible]
என்றும் [illegible]க்கு [illegible]ங்களாகச் சொல்லப்
பட்ட உபாயங்களில வைத்துக்கொண்டு * [illegible]
[illegible]
[illegible] என்றும் [illegible]
[illegible] என்றும் சொல்லப்பட்ட [illegible]
[illegible]ணம் * [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

உபநிஷத்துக்களில் சொல்லுகிறபடியே வர்ணவிசேஷாதி ரஹிதமாய் அநந்யார்ஹராயிருக்கும் அதிகாரிக்கையாலும் உபாயாந்தர வ்யங்க்ய ஸாக்ஷாத்ஸாதநமாகையாலும் ஶ்ருதியில் தாரதம்யத்துக்கு அநந்யமாக ப்ராரப்தகர்மத்தையும் கழிக்கவற்றாகையாலும் ஸர்வமாகையாலும் அஷ்டாக்ஷரவாசிகாநிரபேக்ஷமாய் ஸர்வஸ்வத்வமாகையாலும் ஸர்வருக்கும் ஸாதாரணமாயிருக்கும் ஸித்திக்கு இதுவே ப்ரதானமென்றபடி. இதிற்சொன்ன ப்ரபத்தி ரூபமான ஸ்வரூபானுபவரூபமாவது - ஸ்வரூபானுரூப ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தியோடும் ப்ராப்யருசியோடுங்கூடின ஶ்ரீவைஷ்ணவ ஸாமான்யஸ்வரூபஸ்வபாவ விசேஷம் (எ) இது ஸர்வாதிகாரமாக ஸர்வஶக்தத்வம் (அ) என்றது * ஸர்வஶக்த்யுபாயஸ்ய - என்கிற ஸாமாந்யவ்யாப்தியாலும் - ப்ரபத்திரஸங்கோச என்கிற விசேஷணம் இல்லாமையாலும் * ஸர்வதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி யாசதே । அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம ॥ ஸர்வதேவ ஹி ஶாஸ்த்ரஸ்ய: க்ரோதாய ஜாயதே நந்த | நந்தவ்ரவந்தஸர்வதேவ நாய தவாஸ்மீதி யாசதே: | ஸர்வஸ்வாத்ம ஸமர்ப்பணாவே க்ஷிதம் ஸ்ம்ருதிஸ்மிருத்யாதி ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்களாலும் ப்ரபத்தி ஶாஸ்த்ரங்களில் ஸர்வாதிகாரஸம்பந்தம் அநுஷ்டாநகாலாதிவ்யாப்யமாகையாலும் ஶ்ரீவிபீஷணமஹாராஜ ஸுக்ரீவகாகாஸுராதி வ்ருத்தாந்தவிசேஷங்களாலும் । ஶ்ரீநம்மாழ்வாராதி ஸம்ப்ரதாயமாகுக ஸம்யக்தமான ஸ்வரூபானுபவத்துக்கு ஸர்வாநுஷ்டானஶாஸ்த்ரீயமென்றபடி (அ) ஸ்வரூபானுபவத்தைத்தான் அநுஷ்டிக்கவுமாம் தனக்காக வாசாயாதிகளநுஷ்டிக்கவுமாம் (க) என்றது ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரயோக்தியென்று வ்யவஸ்தையாயிருக்கச்செய்தே வ்ருத்தாதிகளைப்பற்றவும் வித்யாதிகள் சில ஸர்வத்தங்களை அநுஷ்டிக்கை ஶாஸ்த்ரீயமாகையாலும் * ப்ரதிஶாந்த ஸர்வாந்தவிசேஷ ஸர்வம் ஸர்வஜநஜநாதிகாம் ஸர்வஸ்ய யோக்யதா ஸர்வாத்மஸ்வாமி ஶேஷஸ்ய தஜ்ஜநாதிகாரஸர்வேஷ । என்கிற பராஶரஶௌநகவாக்யங்களாலும் மற்றும் பல உபநிஷத்துக்களு

டைய ப்ரதாநப்ரகாரத்தாலும், ப்ரஹ்லாதவிபீஷணாதிஶரணாகதர்களை வதீப்ரஹ்ருதிகள் ஸமஸம்பந்திகளிலே சிலரைப்பற்ற ப்ரவ்ருத்திபண்ணக்காண்கையாலும் லோகத்திலுமிவ்வநுஷ்டாநமுண்டாகையாலும் * வேதம் வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர் பெருமான்திருப்பாதம்பணிந்திவ ளேயிதுதீர்த்து என்ற ஆழ்வாரருளிச்செய்த ந்யாயத்தாலும் * வில்லிபுதுவைநகர்விட்டுசித்தர் தங்கள் தேவரை - வல்லபரிசுவருவிப்பரேலது காண்டுமே என்று நாச்சியார் அருளிச்செய்கையாலும், இப்படி பரார்த்தவ்யாபாராநுஷ்டாந ஸம்ப்ரதாயங்களாலும் உபாயபத்தியைத் தானநுஷ்டித்தால் ஸஹஸித்தியுண்டாமாப்போலே தனக்காக வ்யாபாராதிகளநுஷ்டித்தானும் ஸஹஸித்திக்குக்குறைவில்லை என்றபடி * ஆசார்யாபிமாநநிஷ்டித ஸர்வஸாதகாரம்பநாய | நமோநமஸ் ஸ்மரணவஸம: - என்கிற ந்யாஸதிலகத்தில் ஶ்லோகங்களையுமிங்கே யநுஸந்திப்பது (௯) இதுக்குக்கோலின ஸஹத்தைப்பற்ற பராநப்ரவ்ருத்தி முதலான கர்த்தவ்யஶேஷமில்லை (௧௦) என்றது * ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நஸ்ய க்ருத்யமேவம் ந வித்யதே | ஈத்யாதிகளில்படியே செய்த வேள்வியனையிவனுக்கு ஸாதிதஸஹவிஶேஷத்தைப்பற்ற ஸாம்ஸமாகப் பண்ணின ப்ரவ்ருத்திக்கு ஸாபேக்ஷாதிரிக்தமாகவாதல் - அம்ஸமாகவாதல் - ஒருகர்த்தவ்யஶேஷமில்லாமையாலே ஸாதிகாராநுரூபமாக ஸாதி ஸஹோஷாதிஶயமாய்க்கொண்டு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான கைங்கர்யவிஶேஷ ஹக்தித்யஜாநாதிகளைப் பற்றவாதல் - ஸமஸ்த ஸாமந்த ஸம்ப்ரஸ்நாதிகளைப்பற்றவாதல் - விஜம்பாக்ஷைகையாலே யாதல் * உபாயஸம்பூர்வஸத்ய: ப்ராயஶ்சித்தம்ஸமாசரேத் | ப்ராயஶ்சித்தியம்ஸாத்ரய: பூர்ணம்ப்ரஜேத் என்கிற நைமித்திகவிஶேஷத்தாலேயாதல் பரந:ப்ரவ்ருத்தி பண்ணுமதுக்கும் பரர்த்தப்ரவ்ருத்தியினுடைய நைரபேக்ஷ்யத்தோடு விரோதமில்லை என்கிறபடி (௧௦) இப்படி க்ருதக்ருத்யனை ப்ரபந்நனுக்கு வர்ணாஶ்ரமாதியஜ்ஞங்கள் ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞாஸித்தங்களான கைங்கர்யவிஶேஷங்கள் (௧௧) என்றது மற்றொரு ஸஹவிஶேஷத்தைப்பற்றவன்றிக்கே காரணத்தில் ஆஜ்ஞாதிலங்கநதோஷம்வரும்படிகளாய், செய்யேற்றீவினை என்றருளிச்செய்யும், என்று

ஸ்வதந்த்ர ஸமஸ்தாஜ்ஞாநுபாலநாத்மக விஹிதங்களான வர்ணாச்ர மாதிதர்மங்கள் தத்விஹித நிஷ்டையுடையனாய் * தேவர்ஷி பூதாத்மநரணாம் பித்ரூணாம் ந கிங்கரோ நாயம்ருணீ ச ராஜந் | ஸர்வாத்மநா யச்சரணம் சரண்யம் நாராயணம் லோகமந்தம் ப்ரபந்ந: || இத்யாதிகளில்படியே ஈச்வராஜ்ஞாதிலோபாஹிதனான விவனுக்கு பக்திவசநம் பண்ணாதே சுவஜநீயங்களான ஸ்வாமியுகந்த கைங்கர்யமென்றபடி-ஸமஸ்தகைங்கர்யாதியான ப்ரபந்நனைப்பற்றவே * உபாயாபாயஸம்யோகே நிஷ்டயா ஹீயதே(அ)நயா | அபாயஸம்ப்லவே ஸத்ய: ப்ராயச்சித்தம் ஸமாசரேத் || என்றும் அவிஜ்ஞாயயஜ்ஞாநாம் பாபநாசநம் பவேத் | ஸம்ஹ்ருஷ்டாய பரமேச்வராய நாராயணாய | ப்ரியாய ஸர்வவிஷ்ணவே தேவதேவாய ஸாக்ஷிணே | ஸர்வேச்வராய ஸர்வாத்மநே ஸம்வேதநாய || என்றுஞ்சொல்லுகிற ப்ராயச்சித்தத்தையும் ஸ்ரீபாஷ்யகாராதிகளுமருளிச்செய்த நிதர்சநங்களையும் இங்கே அநுஸந்திப்பது (கக) இவனுக்கு ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞாஸித்தங்களான கைங்கர்யங்களெல்லாம் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநங்கள் (கஉ) என்றது ஆஹாரசுத்தி - ஆசாரநியமம் - ஸதாசார பரிஹாரம் முதலான முன்புசொன்ன ஆஜ்ஞாஸித்தங்களான வர்ணாச்ரமாதியங்களும் * பண்டைநாளாலே நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில் சீய்த்து இத்யாதிகளில்படியே இஷ்டமுள்ளபோது செய்யவுமாம் அல்லாதபோது தவிரவுமாம்படியேத்தமாக நிற்கிற அநுஜ்ஞாஸித்தங்களான ஸத்வஸம்ஸர்க்கம் ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி நாமஸங்கீர்த்தநஸம்ரக்ஷணாதி கைங்கர்யங்களெல்லாம் ஸர்வவியாபகமான ஸர்வஸ்வாமியினுடைய ஸங்கல்பத்தினால் வாகையாலே சுதந்த்ரபுருஷர்களுடைய சிச்ரூஷணாதிகள்போலவும் அந்தர்ஜ்ஞருடைய வ்யாபாரங்கள்போலவும் ப்ரஹ்ருஷ்டமிஷ்டாதி என்றும் ப்ரயோஜநமொழிய மற்றொரு ப்ரயோஜநவிசேஷத்தைக் கணிசிக்கவேண்டாதபடி * ஸ்தைர்யசர்யவிஜாதயார் - காமயேதைவ்ஷ்ணவ ஸுஜ - ஸர்வேஷ்டதேசகாலேஷ்ட - இத்யாதிகளில்படியே - இவை தன்னையே உத்தேசித்து ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி ஸ்வாபேக்ஷ ஸாத்யக்களாயிருக்குமென்றபடி (கஉ) காரணாகாரணாபேக்ஷங்களா

ன வவஹாரங்கள் புகுந்தாலும் வ்ருவனுக்கு நரகாதிகளில்லை (கரு) என்றது - கம்மமாகவாதல் - ஸ்தாத்ரமாகவாதல் - ஸமவஜ வ்ருவத்தியைக் கைமுதலாகப்பற்றின வரெசகாதிக்கு வ்ருவை வ்ராரவதுஷ்க்ஷக்தவிசெஷத்தாலே வாஙிவல்ஷ்கமாக ஈக்ரு த்ரகரணக்ருத்ரகரணமவமான ஜ்ஞாதிஸலை நம் பிறந்ததாகில் * உரெஷயஜஷுவ்ரதிக்ருஃ ஸாஹஸனுவல்வெஷ்ஷா - தெஷாஞ்ஜொவிசெஷண வ்ருத்ரவாயொநவிஉரெத-என்னும் விஷயமன்றிக்கே - நம்மளவில்* தஉஙீக்ஷ வ்ரயாஜாநஸ்உத்ரவரஃ - என்னும்படி நிற்கையாலும், யஜ்ஞாதிக்ருஃம்பண்ணின ஃஹாஷாக்களுக்கும் - ஸஙக்ருதவிநாஶாதிவ்ருத்ரவாயஞ் சொல்லுகையாலும் - அவ்வக்ருத்ரகரணங்கள் வ்ருத்ரவாயஹெதுக்களாய் நின்றால் * ஸ்வாராஷஃஹிவிக்ஷ்ரவாஶஹஸம்யஉதியஃகிஐத்வஸ்ர கணஷ்ஃமிஜெ | வரிஹரஃயாஸஉநவ்ருவனாநுவ்ரஹாரஹஃநரா நரணாஙவெஷ்வாநாம் || ஜெவம்ஶஜஷயரம்விஷாழ யெவ்ருவஷுஃவாராயணழ | நதெஷாம்யஃஸாஜொக்ரம் நவதெநரகளக ஸஃ || யெநரஶம்ஸாஉராதநஃ வாவாவாரதாஸயா | தெவியாஜிவரஙாஃநாநாராயணாஶ்ரயாஃ|| இத்யாதிகளில்படியே நாகாதிஃஹாக்லெஶம் வாராதே யஶாஸமஹவம் ஊநாவஸரி க்ஷாவக்லெஶங்களாலே ஊவராயநிஷ்காரமுண்டாமென்றபடி * கிஂகராஉணவாஶளவாநயஜொநவயாதநாஃ | ஸஃஊஷ்ராஷஸரய ஸ்ராத்ரா கெஶவாஜம்வேிநஸ்உா || நமன் கூறுசெய்துகொண்டிறந்த குற்றமெண்ணவல்லனே - நலியு நாகமுனைந்த நமனுக்கிங்கியாதொன்றுமில்லை இத்யாதிகளையுமிங்கே யநுஸஙிப்பது (கரு) ராஜகுமாரனுக்கு மவயாநம்பண்ணி நடக்கவேண்டுமாப்போலே ஐவாவ்ருத்ரவாயம் வாராமைக்காக வவஹாரங்கள் உஙவரிஹரணீயங்கள் (கச) என்றது * விதாஸிஜொகஸ்ரவாராவரஸ்ர கஃஸ்ர வஜ்ரஶமராமஷ்ரீயாநு - இத்யாதிகளிற் சொல்லப்பட்ட - ஸ்ஹாவங்களுடைய ஸமவாநு - ஜீவனை வருத்ராதிகளைப் போலே வக்ஷவாதியாய் ரக்ஷிக்கும்படி - நிற்கிற ஸாமவதனுக்கு யஃவிஷயமஃநமில்லையென்றாலும் அபசாரங்கள் புகுந்தாலவைநீங்குகைக்கு சில உவக்லெஶங்களளவும் ஸஜமாய்விடும் - என்றுஞ் சொ

ல்லுகிற ஶாஸ்த்ரங்களின்படியே - ஸாங்கப்ரபத்யுபாயம் பி
றந்தால் - அநுதாபம் பிறந்து ஸாங்கப்ரபத்தி பண்ணும்போது
ஶிக்ஷாரூபப்ராயஶ்சித்த விஶேஷங்கள் வரும்படியாயிருக்கையா
லே இப்படி ஸம்ஸாரநிக்ரஹங்களுக்கு இலக்காகாமைக்காக * அ
கார்யஸ்த்ராணி ஸாங்காநி நிக்ஷேப்தவ்யம் உபஶமம் ।
பாணிப்ரஹ்வத்வேஸூத்ரஸ்வஸ்தி ॥ இதுகளிற் சொன்ன வ்ய
யாநவிஶேஷமுடையார்க்கு அநாமதாநேஷணம் பண்ணின விவ
ன் * நயவேன் பிறர்பொருளை கள்ளென்கிழாரோடு செய்யாதன செ
ய்யோம் தீக்குறளைச் சென்றோதோம் - இத்யாதிகளில்படியே தக
வே அபராதங்கள் புகுராதபடி ஶாஸ்த்ரங்க ஸ்வஸ்தமென்றபடி * விஹி
தேஷ்வபி ஶிஷ்டேஷு யதாஶக்தியதாபலம் । அபத்யாஹிதஸம்ப்ராப்தோ
பதேஶப்ராஜகாத்ரவக: ॥ என்கிற வசநத்துக்கு அவஶ்யகர்த்தவ்ய
ங்களில் ப்ரவ்ருத்திரூபமாகவும் பரிஹரணீயங்களில் நிவ்ருத்தி
ரூபமாகவும் பண்ணவேண்டும் ப்ரவ்ருத்தியில் எனக்குள்ள ஜ்ஞாநபஞ்ச
ங்களுக்கு அநுரூபமாக உபாயபக்தியும் அதிஸ்தாநத்தில் ப
ரமைகாந்திப்ரதிபந்தக பக்தியையும் விட்டு ப்ரபத்தியாலின்றேனென்
கையிலே தாஸ்யமும் (கச) ப்ரவ்ருத்திக்குக் கோலின ஸத்துக்கு
ஒன்றும் ப்ரதிபந்தகமில்லை (கரு) என்றது - மித்ரபாவேந ஸம்ப்ரா
ப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந । தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதா
மேததகர்ஹிதம் ॥ கௌந்தேய ப்ரதிஜாநீஹி ந மே பக்த: ப்ரணஶ்ய
தி । ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ । அஹம் த்வா ஸ
ர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச: । மாமேகமேவ ஶரண
மாத்மாநம் ஸர்வதேஹிநாம் । யாஹி ஸர்வாத்மபாவேந மயா ஸ்யா ஹி
அகுதோபய: ॥ என்கிறபடியே ஶரண்யவிஷய விஶேஷ
த்தாலும், தேஷாம் தத்வஸாநஸ்யாஸித்திர் வஶ்யாதே -
என்கிற ப்ரஸாதாதிஶயத்தாலும் * தேஹாந்தே நாஸ்மாகம் ஸித்தி
ப்ரதிபாதநவிதௌ ॥ ஸர்வேஷ்வஸ்வர்யஸாத்யாதே
ஹேதோரஸ்யாஸ ॥ என்கிற நிவ்ருத்திவாக்யத்தில் சொன்ன நிஷ்க
ர்ஷமவனுடைய ப்ரவ்ருத்தியில் கௌசிக அநந்யஸித்திமைகையா
லும், யாவஞ்ஜாநமஶ்ருதிஸித்த்வம் - உபாயாபாயஸம்யோகே நி
ஷ்டயா ஹீயதேநயா । என்றது - ஶக்ஷாஸ்வாத்மேகீநிஷ்டாஹ்ர

பாயாபாயஸ்ம்ருதே - என்கிறபடியே - உபாயாபாயவிஶிஷ்டஸ்ம்ருதி ப்ரபத்தியினுடைய விஶேஷணமென்கை ப்ரமாணஸித்தமாகையாலும் * ராக்ஷஸாநாம் விநாஶாய ஸுராணாமுதயாய ச | யதா விஷ்ணு ஸ்ம்ருதிரேவ ஶ்ரீஹரிணா ஸுதர்ஶநா | ஸ்ரீவத்ஸாங்க விஷ்ணவே ப்ரபத்தி: ப்ரபத்யதாமிதி | தஸ்மாத் ஸர்வாத்மநா ஸம்ஶ்ரித: ஸம்ஸாராத் விமுக்தோ பவேத் || என்று ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநகாலத்தில் விஶ்வாஸாதிகளை ஸஹகாரிகளாகப் பரிஹாரமாகையாலும் * யஜ்ஞாநாம் தபஸாம் சைவ ஶாஸ்த்ராணாமபி யத்பலம் | தத்ஸர்வம் நாத்ர ஸந்தேஹ: ப்ராப்நோதி நாராயண: || இத்யாதிகளிற்போலே மற்றும் ப்ரபத்திக்கு விஶேஷித்து ப்ரதிபந்தகாதிகளைச்சொல்லுவதொரு விஶேஷவசந மில்லாமையாலும் - லோகவேதங்களில் ஓரிடத்திலும் ஸர்வகாரணிக விஷயஶரணாகதிக்கு ஹாநி காணாமையாலும் ஸர்வாதிகாரான ஸ்ரீ ஹரதாழ்வான் * ஶ்ரேஷ்டோ வைஷ்ணவாநாம் | ஶரணாகதஸம்ப்ரதாயநிஷ்டா | இத்யாதிகளைக் கொண்டு ஐவப்ரபத்திபண்ணினானென்று சொல்லுமதுக்கு யதாவ்யாபாராநுஷ்டாநம் ஸித்தமாயுண்டாகையாலும் * தாவதார்த்திஸ்ததா வாஞ்சா தாவந்மோஹஸ்ததா ஸுகம் | யாவந்நயாதி ஶரணம் த்வாமஶேஷாகநாஶநம் || என்று ஸமர்த்தப்ரபன்னனுக்கு அஸ்திதமம அப்போதே ஸித்திக்கும்படி நிற்கையாலும் - ஸர்வஶக்தியாய் பரமகாருணிகனான ஸர்வேஶ்வரனைப்பற்றி ப்ரபத்தி பண்ணுகிறவன் யாதொருகாலத்திலே யாதொரு ஹம் வரவேணுமென்று கோலினான் அந்தகாலத்திலே அந்தஹமமவனுக்கு வருகை நியதம் - நடுப்புகுந்த நிஷித்தகர்மங்களுமதுக்கு ப்ரதிபந்தகங்களன்றிக்கே அதிகாராநுகுணப்ராயஶ்சித்தாதிகளாலே நடுவே தீர்ந்துவிடுமென்றபடி (கரு) பாபவிமோசனவாரங்கள் புகுந்தாலும் ப்ராயஶ்சித்தவிஶேஷாதிகாரிவிஶேஷ நியதம்(கசு) என்றது* ஶரீரம்வர்ணாஶ்ரம: காருண்யதம் | ஸர்வஸ்ய ஸர்வதா ப்ராயஶ்சித்தம் நிர்தேஶ: || அதிதேவதாகங்கிஞ்சந்யம் ஶ்ரீகாந்தப்ரபத்தி: | யோமஹேதேஹி கர்மாணி நாநாவிதாந்யஹம் ஸமாசரேத் || உபபாதகயுக்தோ ஸர்வபாதகவாநபி | யா நிந்த்ய: பாதகைர்யுக்தோ ஸர்வஸமாசரேத் || அபாதக

ஸீதஸ்ஸம்ஸாரதுஃகார்த்தாநாம் । விமுக்தஸ்ஸர்வபாபேப்யோ நா ராயணபராயண ॥ ஸர்வாந்தர்யாமிநே ஸர்வபாபஸ்ய க்ஷயம் । கேசவம் வ்யபாச்ரித்ய ப்ரணம்ய ஸர்வமஸ்மத்தி ॥ நாஸ்தி தேஷாம் மஹேந்த்ர: பாபம் நிஷ்க்ருதம் ஸம்ஸ்க்ருதமேஷாம் । ஸ்வபாப நாசம் ஸ்வஷ்டம் ஸர்வபாபக்ஷயம் ॥ ஸர்வேசநாத்மயஜ்ஞநாதிகீர்த்தி தேஷு ஸர்வதாதிகேஷு । பாபம் நிவர்த்திதே ஸர்வஸ்வஹ்ருதயே விஷ்ணு ஸர்வ ஸமேதே ॥ ஸ்வயம் ஹி க்ருதநிஷ்ப்ரயோ ஜநகோடிஸஹஸ்ராணி । யஸ்ஸ்மரேத் ஸ்ரீராமமபி நாஸ்தி பாபஸம்பவ: ॥ ப்ராய ச்சித்தாந்யசேஷாணி தப: கர்மாத்மகாநி வை । யாநி தேஷாம் அசேஷாணாம் க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம் பரம் ॥ க்ருதே பாபேऽநுதாபோ வை யஸ்ய பும்ஸ: ப்ரஜாயதே । ப்ராயச்சித்தம் து தஸ்யைகம் ஹரிஸம்ஸ்மரணம் பரம் ॥ ஸ்மரணாத்ஸர்வதோஷாணாம் விமுக்திர்ப்ராயச்சித்தி ஷட்ஸஹஸ்ராஸ்ய ஸர்வஸ்வஸ்ய ஸர்வதாபாபநாச: ॥ நாரா யணம் ஜகந்நாதம் ப்ரணம்ய பாபாநாசநம் । ஸர்வ ஞானாநாராயண தேவம் பரம் நாராயணம் யா ॥ ஸர்வஜ்ஞம் நாராயணம் விஷ்ணும் ஜகந்நாதம் । உபநிஷத்ஸு விஷ்ணுவாசநம் நாராயணேதி வை ॥ ஹோராத்ரம் வியந்தி தேஷாம் நாராயணேதி ய: । அஹிம்ஸாத்யஸ்மரணாத் ஸர்வபாபம் ப்ரணச்யதி ॥ ஸர்வபாப விநிர்முக்த: ப்ராயச்சித்தம் ஸ்ம்ருதம்॥ இத்யாதிகளில்படியே ஸ்வ கநிஷ்டமதன்றிக்கே விசேஷவிதியனுஸாரேண ஸர்வபாபஹரத்வவிசேஷ ணத்தாலே ப்ராயச்சித்தம்மாறின நாநாப்ரகாரமாய்போருகிறப டியே ப்ரபத்தியைப் பற்ற * ஸர்வபாபவிசுத்த்யாத்மா... ப்ராயச்சி த்தியைஸ்ஸர்வஞ்சரணம் வ்ரஜ ॥ என்றபடிக்கு விசே ஷவசந முண்டாகையாலும் * யதிகிஞ்சித் கரணம் ஸ்வபாவாத் ப்ரணயேநவா । ப்ராயச்சித்தம் தேநைகம் ஸ்வாமிநா ஸமா ஸ்ருதி ॥ இத்யாதிகளிற்சொன்ன ந்யாயத்தாலும் - இப்படிக்கு ஸக லஸம்ப்ரதாய நிஷ்டாந முண்டாகையாலும் - பாரமார்த்திகனுக்கு கர்த்ருகாரணகர்த்ருகாரணங்களால் பாபம்பிறவாதென்கிற வா க்யம் ஸர்வப்ரமாண உத்தாரவாக்ஷேபவசநமும் ப்ராமாதிகவிஷய முமாக ஸாஷ்ட்ராதிகளிலே ஸ்தாபிக்கையாலும் * கதந்யஸாஸ்ய ஸ்வாமிஸ்வஷ்டமஹாவிஸ்வாஸபூர்வகம் । ததேகோபாய தாயாசா

வ்யவஸ்திஶரணாகதி: || இத்யாதிவ்யவஸ்திலக்ஷணவாக்யாநுஸா ரமாக பஹுவிதவிஷயவ்யவஹாரங்கள் புகுந்ததாகிலும் - அவற்றுக்கு ப்ரதிவிஹிதப்ராயஶ்சித்தயோக்யதையில்லாதபோதும் ப்ரபந்ந னுக்கும் * யதேந்த்ரகார்காரநநவஸாக்ஷ்யஶாய நாஞ்தெரு: | ஓஷ்ட்ட்க்ஷணாயகஶாங்வெந்நயோமெநநவஷக்திக: || ப்ராயஸ் தேவாபராதப்தாநாவஸ்தவதேயதி: | தேநதேநாவஸ்தேத தத்ஞாஸதெநவஹாந்தெந || வாராத்தாவதேதநேவஸா க்ஷதேவபாஷாத்த:|| என்றும் ஸாஹிஸவஸ்ரஸவெஷாம் ஸவக|| ஹேவஷா - என்றும் ப்ரதிவாதிதமான ப்ரபாவத்தை யுடைத்தான - ப்ரபத்திதன்னையே மீண்டும் ப்ரயோகிக்குமதுவே ஸாதிகாரநாமணப்ராயஶ்சித்தமாகக் கடவதென்றபடி (௧௬) இப்படி ப்ராயஶ்சித்தத்திலே மூட்டுகிறதும் கபிநப்ரக்ருதிகளுக்குக் கைசகாட்டுவாரைப்போலே அவன்பண்ணுகிற சிக்ஷைகளுமெல்லாம் ஶரணாஸஹவும்(௧௭) என்றது * யம்ஹிரக்ஷிதுமிஷ்டிஶ்ச ஸ்ராஸம்யோஜயதிதம்- என்கிற ஸாஸ்த்ரந்யாயத்தாலும் *ரக்ஷ தேஹமவாந்திஷ்ட்ஸுக்தாநாதஶரீரவக - என்கிற விஶேஷவசநத்தாலும் - க்ருஷ்டவிஷயத்தில் ஸம்ஸ்ரன் செய்யுமவையெல் லாம் ப்ரஸாஹவத்தை யறிவித்து ப்ராயஶ்சித்தத்திலே மூட்டுகி றதும் விதீதரல்லாத பந்துகிகளை கஶாதிகளாலே ஸயப்பிக்கு மாப்போலே உபக்லேஶங்களை விளைத்து உபரதியை உண்டாக்கு மதுவும் - ஸவஸமதிஸமஸாத்தான ஸவதொகஶர ணருடைய இரக்கமடியாக வருகிறதென்று க்ருதஜ்ஞராக ப்ரஸ்த மென்றபடி (௧௭) இங்கிருந்தகாலம் யஜ்ஞநாவஸியான ஹோமத்தி லும் ஹோமபாஷியாலே ப்ராவணரும் பிறந்ததாகில் இது தன்ன யிகாராநாவமான கைங்கர்யதாரஸத்துக்குத் தண்ணீர் துரும்பு (௧௮) என்றது * ராமாதிவெதம்ஹரநயம்வாமஞாஷ்ட நாதாதிநா | ஹிம்ஸாதிரஹித:காய:கேஶவாராய நம்த:யம் || கஸக்திநஹிஷம்ஹ:பாத்தமாரஹாதிஷு - இத்யாதிகளிற்படி யே - க்ருதமாணயத்தையிருந்தா னொருவனாகிலும் ஹஹஸாவ தெஷயிலே யஜ்ஞாவிஷஹோமங்கள் ஶாஸ்த்ரபலத்தால் வரவே ண்டி அத்தால் ஓஷ்ட்டக்ஷவான விவனுக்கு * ஶரீரம்வ்ரணவக்ஷவ

[illegible] | [illegible]

[illegible] இத்யாதிகளிற்படியே [illegible] களுக்கு [illegible] மான ஔஷதாதிகளத்தாலே [illegible] மாயிருக்க [illegible] விசேஷத்தாலே [illegible] னுடைய விலக்கடி இவனுடைய [illegible] லே வருமதாகில், இத்தால் வருவதொரு [illegible] மில்லையேயாகிலும் - இப்போதிங்கிருந்து [illegible] க்கிற [illegible] த்துக்குஸம்[illegible] யாலே * [illegible] | [illegible] || ஆவிதிகைக்க வைவர்குமைக்குஞ் சிற்றின்பம் - பாவியேனைப்பலநீகாட்டிப் படுப்பாயோ வென்றும் - [illegible] மென்றபடி * [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] || இத்யாதிகளில [illegible] ங்களன்றிக்கே [illegible] யை விலக்கும்படியான [illegible] ங்களில் [illegible] த்தையுடையார்க்கு [illegible] னென்கிறது * [illegible] | [illegible] || என்றது [illegible] யும் [illegible] யும் நடப்பார்க்கு விளம்பம் வருமென்கிறது * [illegible] | என்கிற [illegible] யில் [illegible] த்தையுமிங்கே [illegible] ப்பது (கஅ) இப்படி [illegible] ணம் [illegible] த்துக்கு [illegible] மாகையாலே விஷம் போலே [illegible] ணீயம்(கக) என்றது-[illegible] னாய் [illegible] க்க [illegible] த்தில் [illegible] னாக [illegible] னாயிருக்க, [illegible] ருக்கும் [illegible] களிலே [illegible] கள் வருமாப்போலவும்- [illegible] ரான [illegible] களுக்குங்கூட ஓரளவுகளிலே [illegible] களினாலே [illegible] ராயகப்படுமாப்போலவும [illegible] வுக்கு [illegible] ணமும்வருமாகில் * [illegible]

மதஃ । தந்நிக்ருஷ்டாவிமம் பாபம் ப்ராயஸ்சித்தம் நாஸ்தி ॥ இத்யாதிகளிற்படியே - இங்கு ப்ராயஸ்சித்தம் ஊனவிசேஷங்கள் வருமதுக்குமேலே அவஸ்யகமான தனக்கு உஜ்ஜீவநமுமாய் ஹோமமுமாகையாலே - அத்யந்தமான கைங்கர்ய ஸ்வபாவத்துக்கு அநயிகாராதிகளைப் பண்ணுகையாலே * விஷஸ்ய விஷயாணாஞ்ச தூரத்யந்தம் | உபபுக்தம் விஷம் ஹந்தி விஷயாஸ்ஸ்மரணாதபி ॥ இத்யாதிகளைய நுஸந்தித்து ஸந்நிதியில் வரித்ராசம்பண்ணவொட்டாத பாபத்திலகப்படாதபடி நிவர்த்தநம்பண்ணி, ஸர்பாதிகளிலலாத தேசங்களிலே வர்த்திக்குமாப்போலே நிஷித்த ஸஹவாஸமில்லாத தேசங்களிலே வர்த்திக்கவும் * பாபம் ப்ராஜ்ஞம் நாசயதி க்ரியமாணம் புநஃ புநஃ । நஷ்டப்ரஜ்ஞஃ பாபமேவ நித்யமாரபதே நரஃ ॥ இத்யாதிகளிற் சொன்ன பாபாரம்பகபாபத்துக்கும் ப்ராயஸ்சித்தமாக யேற்கவே, ப்ரவர்த்திபண்ணவும் - ப்ரவ்ருத்தமென்றபடி - இப்படி வர்த்திக்குமவன் * அஹோராத்ர நாஸ்திகஸ்ஸம்ஸார நாதநாரணாதிவ | ஸர்வபாதிவயஸ்ஸமுத்தரேத் பாபாந்மஹாநிதா ॥ இத்யாதிகளிற்படியே தேவர்களுக்கும் பஹுமாநவிஷயமாம் * ஸர்வம் ப்ரேஷ்யஜாதம் ஸர்வதாரேஷு பாம்ஸகாஃ | ஸர்வாதேஷ்யேமேகா ஸர்வதேவதயிதாஸ்ஸ ॥ தந்மயே ஸந்நிவேஷ்டநா ஸ்ம்ருதஜீவிதாஃ | விஷ்யதாநிபந்தநம் விஜயஜுஷ்டதந்தி ॥ க்ஷணேவிகேதயஷிஹோதிதஸ்ஸஹஃ | என்றபடி ஸர்வேஸ்வரனுக்கு நிரதிசயப்ரீதிஹேதுவாம் (கக) கைங்கர்யமாவது-ஸ்வாமியுகந்த யேவற்றொழில் செய்கையாகையாலேயிதுயயாஸாஸ்த்ரம் பண்ணிலுமுகப்பாம் (௨0) என்றது-நித்ய நித்யருடம் ஹமவஸ்ப்ரீதிஹேதுக்களைக்கொண்டு நிரபேக்ஷஸர்வவிஷயஜ்ஞாநத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து கைங்கர்யம்பண்ணுமாப் போலே யன்றிக்கே பத்தசேஷியில் காரணவ்யாபேக்ஷதை யுண்டாகையாலும் - ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கு நிலமில்லாத விஷயத்தில் * பித்ருதேவமநுஷ்யாணாம் வேதஸ்சக்ஷுஸ்ஸநாதநஃ | மாநம் ப்ரதீபவிவகாரணிகொதாதி । இத்யாதிகளிற்படியே, ஶாஸ்த்ரமொழியக் கண்ணும் கைவிளக்குமில்லாமையாலும் * யஸ்ஸஸ்த்ரவிதிமுத்ஸ்ருஜ்ய

[illegible] என்றருளிச்செய்தது இ

ங்குத்தை ஸ்வயம்ப்ரயோஜந கைங்கர்யத்திலும் [illegible]

மாகையாலும் * அறிவிலேனுக்கருளாய் - அறியாத பிள்ளைகளோம்

என்று நிற்க ப்ராப்தமான பருவத்திலே ஸாத்விகசாஸ்த்ரத்தாலே ஒ

ன்றை கைங்கர்யமென்று செய்தால் இது ஸாத்விகமாகை

யிலே நியமமில்லாமையாலும் * [illegible]

[illegible] என்கிற நிகமத்திலே ஸ்ரீபாஷ்யகா

ரரருளிச்செய்கையாலும் * [illegible]

[illegible] என்கிறகட்டளையிலே (கிம்கரோமி)யென்றுஉபாஸன்நிற்க-

ஸாத்விக சொல்லச்செய்யுமது கைங்கர்யமாக வேண்டுகையாலும்

செய்த வேள்வியனை ப்ரபந்நனுக்கும் - [illegible]

[illegible] நடந்தாலிதுவும் ([illegible]) என்

கிற ப்ரயோஜந [illegible] (உ0) [illegible] கைங்க

ர்யமும் - [illegible] கைங்கர்யமும்- சேரவநுஷ்டிக்கவரிதானபோ

து [illegible] கைங்கர்யமே

[illegible] (உக) என்றது ப்ரணவத்தில் [illegible]

கையாலே [illegible] கைங்கர்யமிவனுக்கு ப்ராப்தமாயிருந்தது-இப்

படியாலிரண்டுஞ்சேரவனுஷ்டிக்கவரும்போதுசேரவநுஷ்டிக்கவும்-

இரண்டத்தொன்றை விடவேண்டும்படியான வாவஸ்தையிலே *

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஏற்றியிருமபாரை வெ

ல்லுமே மற்றவரைச் சாற்றியிருப்பார் தவம் - என்கிற ந்யாயம் ஸ்

ப்ரயோஜநகைங்கர்யத்திலும் ஸாக்ஷாந்மாகையாலும் - ஸாமாந்ய கைங்கர்யந் தன்னிலே ஸமஸ்த கைங்கர்யத்தைக்கண்டு க்ருதார்த்தனாயிருக்க ப்ராப்தமென்றபடி (உக) இவை யிரண்டிலும் ப்ரதாநம் - ஆசார்யகைங்கர்யம் (உஉ) என்றது ஸமஸ்தான் பக்கலில்போலே ஆசார்யன் பக்கலிலும் அநுவர்த்திப்பனென்று அதிசேஷித்தவளவன்றிக்கே* குருராதம் தரம் நர்ஸிம் குருரா ந்ருஸிம்ஹாவதேஶ | குருராவர்த்தர்ம் கர்மஜ்ஞம் குருரா நர்த்த ஸஹாஜதேஶ | குருரேவ பரம் ப்ரஹ்ம குருரேவ பரா கதி: || குருரேவ பரா வித்யா குருரேவ பரம் தநம் || குருரேவ பர: காம: குருரேவ பராயண: | இத்யாதிகளிலே ஆசார்யகைங்கர்யம் ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிதமாகையாலும், ஸமஸ்தஸாமாந்ய கைங்கர்யங்களும் ஆசார்யாநுஜ்ஞையால் நடக்கவேண்டுகையாலே ஆசார்யகைங்கர்யத்தை நிரூபித்துப்பார்த்தால் இது ஸமஸ்தஸாஜாதீயமாகையாலே ஸமஸ்தகைங்கர்யமும் ஆசார்யனுடைய ஸமஸ்தகைங்கர்யாந்தர்க்காலே இதுதானே ஸாமாந்ய கைங்கர்யமுமாய் நிற்கையாலே * பக்திர் குரௌ ஸர்வஜ்ஞா ஶாஸ்த்ரஜ்ஞ ஜ்ஞாநவஸ்து | ப்ரஸ்தவஸ்தே கஞ்ச்ருஷ்ணா வநஸ்தவியாஜுதி || ஸாக்ஷாத்ஸர்வஜ்ஞாதாத்மஸம்யவாஸதே | ஶ்ருஷ்ணாய நம: ஸர்வஶ்ரேஷ்டதக்ஷிதா || இத்யாதிகளிற்படியே - ஆசார்யகைங்கர்யத்தைவிட்டு ஸமஸ்தகைங்கர்யாதிகளிலே யிழியக்கடவனல்லன். கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பினடியே ஆசார்யகைங்கர்யப்ரதாநராய் நின்று *திரிதந்தாகிலுந் தேவபிரானுடைக்-கரிய கோலத்திருவுருகாண்பனன் பெரியவண் குருகூர்நகர் நம்பிக்காள் - உரியனுயடியென் பெற்ற நன்மையே - இத்யாதிகளில்படியே - ஆசார்யாஸ்ரிதமென்று யதாகாலம் ஸமஸ்தஸாமாந்ய கைங்கர்யங்களை யநுஷ்டிக்க ப்ராப்தமென்றபடி (உ௦) இக்கைங்கர்யவாநுக்கு வாஸஸ்தாநங்களுகந்த விடமே உசிதஸ்தாநம் (உரு) என்றது கைங்கர்யஸ்ரீமாநாயிருப்பாருக்கு வாஸஸ்தாநமாக ஶாஸ்த்ரங்கள் வகுத்த புண்யதேஶங்கள் கலிகாலாதி தோஷங்களாலே தேஹாதிவ்யதிரிக்தங்களாய் * நாயகீஜநஸம்யவஸாய இத்யாதிகளிற்படியே வர்ஜ்யதேஶங்களாகையாலும் புண்யதேஶங்களுக்குச்

சொல்லும் ஸ்ரீஶுகலக்ஷணங்களுக்கு அவ்யாவ்ருத்தி வ்யாவ்ருத்திகளுமுண்டாகையாலே, இவை ப்ராயிகங்களாகையாலும் * க்ருதநவ்யாஹதி ரேவ - இத்யாதிகளைப்பார்த்து தன்னளவிலேதோஷத்தாலே ஒரு தேஶத்தையறுதியிட்டுக் கொள்ளப்பார்த்தால் அது தப்பவுங் கூடுகையாலும் * வனகோசரம் நரிணம் யேசு என்று அது ஸாதாரணமாகையாலும் ராஜஸதாமஸ ப்ரதேஶ பேதியோடே கூடிக்கொள்ளப்பார்த்தால் * யயாயயோர்ரயயோர் ஞாகாயஞாகாயதேவ | அயோவஸ்ஜாநாதி பேதிஸாவாகாராஜஸி || இத்யாதிகளிற்படியே அவர்களுடைய கலக்கத்தையிட்டு தனக்குள்ள தெளிவையும் கலக்கும்படியாய் நிற்கையாலும் - ஸத்க்ஞாநஹேதுவான ஸம்வாதெணாந்தாலே அநந்யஹெவிஷயஞ்ஞாநவான்களும் அநந்யவாயருமாய் அநந்யப்ரயோஜநருமான ப்ரதிபேதாயிகாரிகள் தங்களுக்கு ஸ்வாயல் ப்ரஸ்வாதிகெங்கயத்துக்கு நிலமிதுவென்ற விஸம்வாதமாய் நிணயித்து ஸ்தாநத்துடனே வர்த்திக்குமதாய்வாஸ்த்ராதிகளன்றிக்கே யொழிந்தாலும் - மற்றும் வைத்த வடையாளங்கள் கண்டதில்லையேயாகிலும் * நிமஹீதெம் ஸ்ரியமராதோ யத்ரயத்ரவஸெளுரா: | தத்ரதத்ர கரோக்ஷத்ரம் நேதிரோம் ப்ரஷரஷயா || தாஸ்வீகாநநம் யத்ரயத்ரவஜவநாநிவ | வஸந்திவெஷ்ணவாயத்ர தத்ரஸந்நிஹிதோஹரி: || யத்ர ஹாமவதாஸ்ராநம் கோவந்திவிஶாரயா: | தத்தீஶ்யயிகம்விபிஸவம் வாவணாஶநம் || நிஷிநிஷிஷாஸம்வாயத்ர திஷ்டந்திவெஷ்ணவா: | தத்தேஶம்மஹ்ம் பேண்யம் தத்தீஶம் தத்வோவநம் || யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தோ (மஹாத்மா) ஹோஹோரோஹியதே | நதத்ரஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதிதுர்பிக்ஷதஸ்கரா: || இத்யாதிகளிற்படியே ஸவாயிகாரரான ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ஷேத்ரமாகையாலே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநத்வியதேஶவாஸ்லுக்கு அஶேஷஶேஷவ்ருத்திகளுக்கும் இதுவே விஸ்நிவாரணாதிஹேதுவான உசிதஸ்தாநமென்றபடி. இவர்களுக்கு பரமைகாந்த்யமாவது - பரதந்த்ரஹீத பரதேவதாந்தரங்களில் ப்ரமாணாநுகுணமான வநந்ய ஸாத்யவஸாய விஶேஷம் இதுவே ஸாமவதவெஷ்ணவஸம்பங்களுக்கும் வ்யாநவிஷயம் (சுசு) இப்படி தாமஸ்ரீமத்ரெக்கி

டையாதபோது விபரீதஸம்ஸர்கேந சாபஹாரியத்வம் (உச) என்றது *ஆர்ஜிதஸ்ய பரிஹார்த்தவ்யத்ர வித்யாயாம் க்ருதோ விலம்ப। ஸந்நாஹம்ஸாதிதஸ்யாபி கிலோ நஹ்யங்கர:॥ த்யஜேத் ஜந ஸம்ஸர்கம் ஸஜ்ஜநாஸ்ரயஸேவநம்। குர்யாத் புண்யம் அஹோராத்ரம் ஸ்மர நித்யமநித்யதாம்॥ நாஸ்திகை: ஸ்திதிவாதிபி:। பாஷண்ட வஞ்சநாபரை: பஞ்சராத்ரவ்யதூஷிதை:। நஸ்பரிஸ்யாபிஸம்பாஷ்யம் நஸம்வாஸ்யவேயஸஸ்ய:। அத்யந்த ஸ்ருதிஹோமகாயமயம் யம்வயம்வயஸ்ய॥ க்ஷமூர்த்தேரயம் நாராயணவராவய:। நாஸ்திகம் மதிராஷாக்கும் ஷாக்தம் பாஷண்டம்॥வயஸம்கிங்காரவிஷேயர்மயாமிந்த்ரியகிங்கரா:। இத்யாதிகளைப்பார்த்து பாம்போடொரு கூரையிலே பயின்றாப்போலிருக்கிற ஆர்ஜித ஸம்ஸர்கத்திலுடைய ஆத்ரபரிஹாரணர்த்தமாக *ஸத்ஸம்நிகவேத்பரிவர்ஜத்வம் விஷ்ணுர்யாதவாவிஷ்ணுநிஷேவணீய:॥ ஸவணத்தாம்ஸநாதி ஸந்நிக்ஷேத்ர நீராஸ்வயமோமோராவிஷ்ணவஸ்யமே॥ ஸஙிரேவஸஹாவீதஸங்கி: கர்வீதஸம்ஸர்கம்। ஸஙிவிர்வாதேஷத்ந நாஸ்திகைஸ்திஷ்டாவதேஷ। இத்யாதிகளின்படியே ஸாத்விகஸஹவாஸம் கர்த்தவ்யமாகில் இது தேஸவிஷ்வாதிகளாலே கிடையாதிருக்குமாகில் * ஸகாகஸீஸஸ் ஷ்டிஷத்ஸ்தவஸ்யஜேம்த்ருஷ்யதி நிவர்த்தஸ்வ। க்ஷார்த்தயோமேயந்நஸ்ஸ் மேகோஷார்த்த வோநிஸ்ரிஸஸ்ஸ॥ இத்யாதிகளில் தாத்பர்யத்தை யறிந்து யாவருந் துணையில்லையென்று * யஸாஸக்த பணவாளரவணைப் பற்பலகாலமும் பள்ளிகொள்மணவாளர் நம்மைவைத்த பரிசிது - என்று பரஸங்கு பாரவஸ்யத்தையை யநுஸந்தித்து * தாமரைக் கண்ணாவோ தனியேன்றனியாளாவோ - தாமரைக்கையாவோ வுன்னையென்று கொல்சேர்வதுவே என்று - இவர் துணைவனான வெம்பெருமானோடே யிருக்கிறதை எண்ணிக்கொண்டிருக்க ப்ராப்தமென்னபடி (உச) இவனுக்கு மதிவிதநாதிகள் விஷ்ணுதோஷஹேதுவான காயாவஸ்து (௩௩) என்றது ப்ரபத்திக்கு மதிவிதநாதிகள் பரிகரவிஶேஷமாக வேணுமென்றொரு விஶேஷமன்றிக்கே யிருக்க விஷ்ணுவாஸாராநத்தாலே உத்தரபூர்வாகவாஶேஷ விநாஶங்கள் உக்தஸ்ரவிஶேஷம் - ஸாநேரவாயநவக்கா

ரசிதாநாதிகளும் அவயவரூபாவிஶேஷம் - என்றிவற்றினு டைய விஞாநம்வ்யவத்திக்கங்கமாகக் கொள்ளவேணுமோவென்று உளஹித்துப்பார்த்தால் அஷ்டாக்ஷமானவஸ்துவைனுக்கத்தையும் த க்ஷித்துக்கு ஈஶ்வரக்ஷவ்யாஷ்யான ஷ்டஞ்சகத்ரயகாதிவை ஷிஶேஷதர்மத்தையும் ஒழிந்தவற்றில் * வ்யவதேஃக்ஷிஷ வெவ்வம் வராவெக்ஷாநவிஷ்தெ । என்றதற்கு ஷம்கொவகரில் லாமையாலும் * மாக வைகுந்தங்காண்பதற்கென்மனம் - ஏகமெண் ணுமிராப்பகலின்றியே - இதர்ஷிகள் உபாயொவகராஷிகள் என் றென்று அபெக்ஷிக்கப்பார்த்தாலும் விலக்க ஒண்ணுதபடி ஈநஷு க்கு ஷதஃவ்யஷ்விஷயத்தில் பிறந்த வ்யவணர்திஶயத்தைச்சொ ல்லுகிறதாகையாலும் - இப்படியிருக்கிறமதிவிஞநாதிகள் * அய ஈஶ்ரநாஷஙாஷ்நஷஹஷஷெவம்வகூா । யாவஜ்ஜீரவாதஈ தெதவஸ்ரம்ஶஷ்வஈஷ்குராயநுஹரிம்ஹக்ஷ்ரமஈயிஷ்ர ஶிவாஷராநு | சீர்கலந்து சொன்னினைந்து போக்காரேற் சூழ்வினை யிருழ்துயிரை என்னினைந்து போக்குவரிப்போது - இதராதிகளில் படியே விரஹிணீவ்ருத்தாஞநர்யத்தாலே விக்ஷஷெஷ ஹெ தக்களுமாய் உசிதமான போதுபோக்குமாயிருக்குமென்றபடி * ஷீஷம்ராஜஷிஹஷ ராஈஷவிஷிதாத்ரஃ । ஷம்கஷ ஹயஷம்ய கெயர்ராஜ்ஞீஶிவ ஈநொரஙெயஃ|நெஷாவஶ்திராக்ஷவெஷ்ர நெஈாநுவஷ ஹஷஷ்ராஈாநு ॥ ஷகஷஹ்ரஷயாநு ஏநம்ராஈஈவா நஷவஶ்தி ॥ இதராதிகளை யிங்கே யநஷஙிப்பது (உ௫) வா தகஷ்ரதியாண விவனுக்கு அதிஶவ்ரத்யம் ஷயநஷஸாஷ்மன்று (உகூ) என்றது - அதிஶவ்ரதஷிஶேஷாநரணமாக ஹஷி ஶேஷஷிஷியென்று கஷ்ஈாஷ்ரயத்தில் அருளிச்செய்த வ்ரகார த்தை நினைத்து நமக்கும் வ்ராவஷிஷயத்தில் அதிஶவ்ரத்யத் தை நாமே ஷாயிக்கவேணுமென்று நினைத்திருக்கவேண்டாம்* ஷி தெஈநஷிஷஷ்ஷ ஶ்ரீரெஷதியொநரஃ | யாதஷாஈஷ் ஷிதெஷத்ர விஶ்ராவஷஈஜ்ஷ ॥ ததஷஶியஈாணஷ கூாஷ வாஷாணஷநிஷ | அஹம்ஷ்ராஶிஈஷ ஹக்ஷம் நயாஶிவாரஈம்மதிஷ | ஜ்ஞாநஷஈகாஷஈக்ஷ ரகெவஷம்யாதிமதஶோகஃ| தீஷ்ஷ்ஷவ வரஷ்ஹெவாநஷ்ஷ்ரதிரவிஷரித்ஷஜஜெஷ ॥ ஶரீரவாதவ

உயெத-கெவலஜதீயஹ்யெவஷயயா திவ்யபா-ஸெ ஊாஷெ வாவமொ கயநுகவஹ்ய-தவாவெவஸங்ஙாரரெநாாயசு|| எய்ப்பென்னை வந்து நலியும்போதங்கேது நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன் அப்போதைக்கிப்போதே சொல்லிவைத்தேன் இதிஹாஸிகளில்படியே ஸமவகக்ஷ வெயாலே அவன்தானேவந்து தாக்காணிக்கிறேனென்று வாஉ வசுத்திற்போலே கஜிவே தயத்திலும் நிஷரணாய் * யஂயொ மிநஃ ப்ராணவியொமகாலெயதெநவிதெவி நிவெஸயதி | என்கிற ஶ்லோகத்தைவிட்டு வாதகவ்ருத்தியாய் க்ருஷ்ணவெவத்திலுடைய க்ருபாரவஸ்த்தைப் பார்த்திருக்க உசிதமென்றபடி * ஸகவஸா நிஜொதாஹஜவஸஸயொவாராநூவஸாவய। என்கிற ஶ்லோகத்தில் தாஸவயத்தையுமிங்கே யநுஸ்ஸிப்பது (உகூ) இப்படி க்ஷணக்ருதமான வாதவஸவெணயாமத்துக்கு ஸமவகவஸங்கவஸாஸமான தெஹாவஸா நவேஷயம் (உஎ) என்றது நூாஸவிதெயில் விஹிக்கப்பட்டகூதவஸவெணயாமம்ஸாமமாகஸக்ருககதவமெ ன்று ப்ராணவிஸமாகையாலும் * வவஂஸாரணஉஹெதநவ தெஂஸாஷஸநிஃ | கநஷிதக்ருதஸதொஸவதெவநவஸஸ யஃ॥ இதிஹாஸிகளில்படியேஉதாரா நவாகம்வவெவாகவந்தி ஸமத்தைப்பற்ற கதவஸவெஷமில்லையென்று தோற்றுகைக்காக, ஸவகதவ ங்களுமிவனுக்குத்தானே ஸஂவஸங்களென்றுதானே ப்ரஶஂஸிக்கிறதாகையாலும் - இவனுக்கு உரணத்தை கவஹ யமென்று சொன்னதுக்கு இந்த யாமத்துக்கு வேறொரு கவஹய மில்லை * சரணமாகுந் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்-மரணமானால் வைகுந்தங் கொடுக்கும்பிரான் - என்கிறபடியே தெஹாவாதாநஜ ரம் திவஹொகவராகி யுண்டாமென்கிறத்திலே தாஸவயம்- அல்லதிவனுக்கு ஷயஉநஷெயமன்றிக்கே ஸமவகவஸங்கவஉாத த்தாலே ஒருகாலத்திலே * க்ருதக்ருதாஃவ தீக்ஷதெ உதஂ விரயஷிவாதியி | என்று கண்டிருக்கக்கடவமரணத்தை - இவனுக் கொரு கதவமாக விதிப்பித்தால்தானே வருகிற மரணத்திலே கவஹயஷஷிபண்ணவிதிப்பித்தல்செய்கிறதன்றென்றபடி (உஎ)ஸ ஶாவாயவமிஹ ஹத்துக்கு முன்புள்ள வநாஷிகாஜமெல்லாம் ஒரு காஜராதி (உஅ) என்றது * கவெதநாவரரஸவாவநிதஸ்ஸ

த்தவிக்ரியா । க்ரமேணாதீதானாம் க்ஷேத்ரம் ப்ரக்ருதேராத்
மநோஶ்ஶ்ருதே ॥ ஜாயமானம் ஹி புருஷம் யம் பஶ்யேந்மதுஸூ
தநவி । ப்ராயேண வஸ்துதோஸ்யாஸ் வேதநாத்தாத்தமேவ ந: ॥
ஜ்ஞாநயோகாஸாவாதா । தத்ஜ்ஞாநப்ரதிபத்தாரம் ஸம்ஸாரி
ஷ்வக்ஷ்வ: ப்ரபந்நமவணாஹ்யா ॥ இத்யாதிகளிற்படியே அநா
திகாலமா தொக்ஷாதக்ஷமேக்ரமேண ப்ரவ்ருத்தி திரஸ்காரணீ
ஸம்பந்தனாய் பீஜாங்குர ந்யாயத்தாலே சங்கிலித்துவக்காய்ப்
போருகிற ஸம்ஸாரப்ரவாஹத்தாலே இருள்தருமா ஞாலத்துள்
ளேயிருந்து எட்டுமிரண்டுமான இக்கட்டளையறியாதே ஸ்வயம்ப்ர
காசனான தன்னுடைய ஆகாரங்களையும் காணமாட்டாதே எஞ்ஞா
ன்றுமெங்குமொழிவறநிறைந்துநின்று நித்யாஸந்நமான நிரவதிக
ஸந்நிதியையும் காணப்பெறாதே ப்ரகாசப்ரவ்ருத்தி ஸமந்தை
யாலே காலத்ரிதயமான அநாதி காலமெல்லாம் அநாதி அவித்யை
யாலே ஸ்வப்நனுக்கிடக்கிற ஆத்மாவுக்கு இவ்வவஸ்தைகளில் பகல்
காண்கைக்காக ஸூர்யோதயம்போலே ஆசார்யோதயம்போலே தோ
ன்றுகிறதாகையாலே * மஹாந்தகாரஸ்ய ஸஹஸ்ரதீதிதி
ரோதக:ஸகாரநிரோதிக்ஷாமரோதிக்ஷமிதிரபிதீயதே ॥ குரு
ரேவ பரம்ப்ரஹ்ம குருரேவ பராயணம் । ஸ்வயமேவ
தேஷ்வாஸ் தஸ்மாத்வாயமுபத்யதே ॥ இத்யாதிகளிற்படியே யிவ்வி
ருளைநீக்கவல்ல ஞானச்சுடர்விளக்கைத்தந்து நல்வழிகாட்டினவர
ஶேஷிகாரகன் விஷயத்திலே, * ப்ரஹ்மவித்யாப்ரதாநஸ்ய தேவ
ரவிநஶ்யதே ப்ரதிப்ரதாநமேவாத்யாஸ்ஸக்தி கூடதாரா: என்
கிறபடி நித்யஜணியாய், என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாயுனக்கென்செய்கே
ன் - என்று நினைவுகுலையாதே - அர்த்ரவாத்ரவாவி நித்யம் யதீயவர
ணஸாரணம்ஸீயதே - என்றிருக்க ப்ராப்தமென்றபடி (உஅ) பின்பு
ஜ்ஞாநவஸானத்தளவுநல்வடிவு என்றது (உகூ) இப்படி ஸமஸ்த
மான ஆசார்யாவிர்ப்பாவம் பிறந்ததாகில் அத்தால் அஸ்யஸ்ய ணாதி
லக்ஷணஶரீர காராக்ருஹம்விழுமளவும் ப்ராரப்தகர்ம விஶே
ஷங்களாலே அஜ்ஞாநாந்தகாரமெல்லாமுண்டாய் நடந்தாலும் ஆசார்ய
ப்ரஸாதத்தாலே ஜ்ஞாநவைராக்யபக்திகள் பூப்போலே விகஸிக்
கிறபடியும் இத்தாலேதனக்குவருகிற ஸ்ரீரோதத்தையும் அநாஹவி

த்துக்கொண்டு ப்ரவாஊனுய்ப்பலசிற்றின்பம்காட்டிப்படுக்கிறபடுக் கையினின்றுமெழுந்திருந்து நிஷூஂஶயஷூாவஶோஷூ - என்கிறபடி யே ப்ரதிஷ்டதபாஷியாயிருந்து ※ கநயாஹஂவஶீஹஅதஃகாமுஶெ தநபாஊவாநு। உவஶஜ்ஶநீஷாஹாஂ தாஶஹஂகயஶாஶ்ரயெ ॥ க வெத்ராஹஶிதொமகாஸஂஶ்ரயிஷெ்ர நிராஶயஂ। கமெநநவாஜ்ஞஂ யாஷ்ராஶி நாநயாஹஶெ தவா।க்ஷஶஜஶஷஹாநெந நெநகக்ஷஶ நயாஸஹ। இத்யாதிகளிற்படியே மேல்வருகிற ஸவஹ்ரநிஷ்டநிவ்ரு த்தியையும் நிரதிஶயஶஹாநநெநூஷ் ப்ராப்தியையும்பார்த்து இறை யுள்ளிலொடுங்கி இருக்க ப்ராப்த மென்றபடி (௨௧) மேல்முழுக்க ஸஹநூ்கைஂகய-ஹு ஶஹொஸகவஹிவஸம் (௩௦) என்றது ஶாஶாக்ஷா வாய் க்ருதக்ருத்யனை வாத்தாவை ஒருவாகரத்தி னின்றும் பெற்ற ஶஹாரநத்தின் மணற்பற்றைக்கழத்து மாப்போலே ஷூ௰ஸ௰க்ஷ ப்ரக்ருதி ஸஂபஂஙத்தைதைக்கழித்து ஸஷஹுதொஶாவமானப்ரகா ஶத்தையுண்டாக்கிஸ்ரீகளஷூாஹத்தைப்போலேஹூஜ்ஞக்குவதாக வடிவிலே மீளாவடிமைகைத்தலங்கொண்டருளின ஸ்ரீயஃபதி திரு வடிகளிலே அவன் தன்னைப்போலே ஜெஶகாஶஹி வர்ஜஹமன் றிக்கே யிருப்பதாய் ※ ஸாயாஜ்ஞஂ ப்ரதிப நாயெதீவ்ரஹக்தாஸஹ ஷிநஃ। கிஂகாஶஶநிதநூஹஷதி நிராவஜ்ராஃ॥ ஸஷநெஶவா நாஶநித்ராஹி ப்ரஶணஸஂப்ரஜய ஷிஙங்களான கைஂகய-ஹு ஶஹொஸகவத்துக்கு ※ ஶாஶாவெத்ராதாகளஜெய வாநஜஹுநந விஜ்ஞெத। ஶாஶாவெத்ரவாநஜஹுந ஜாஃவாமுயஶஶாஶநஂ॥ நா பாஷதிஶஹாதாநஷூஂஸிஸிஃவாஶாமதாஃ॥ இத்யாதிகளிற்படியே- கவாஸஙியில்லாதபடி ஒருக்கால் விடிந்ததிவஸமாய் யஶாவஷூ தாதஷூாஶவா விஶஹுவத்துக்கு ஶமுமுமயஜயாஸஶயங்களும் உ வாமமுமன்றிக்கே கநவாய ப்ஷாஙிதனை வபர்ஹிநாதித் னென்ற நாஸஙித்தவனுடைய நிநூ்ராஜயமே தனக்கு நித்ரா ஹூஜயமாக நிரஶவித்துக்கொண்டிருக்க ப்ராப்தமென்றபடி. ௦ரஂஶர னுக்குக்ருதஷூ்ராப்தியுண்டுக்ருதாவுக்குஂரஂஶரப்ராப்தியில்லை என்றும் பேறுமிழவு மிரண்டுமவனு தென்றுமிப் ப்ரகாரத்தில் சொல்லும் வார்த்தைகளுக்கெல்லாம் பரஶெஷதைகாரவணை தனக்கு கவவமஹுஜதெஶயில் வருமதிஶஷமும்ஸவஹுஶெஷிக்கு

பாஷ்யம் ஶ்ரீமத் பாஷ்யாதி ஸஹஸ்ரமென்று ஸநாதநங்க
ப்ராப்தமென்று தாத்பர்யம் (௩௦) இதுவாசகஹ்ருதயம் ஸமே
யான ரஹஸ்யரத்நாவளி । என்றது முதற்கவிதுடங்கியிருபது வா
க்யங்களாலே வ்யதிரேகவசநங்களையெல்லாம் ஸோக்ஷாஸார
ஸாரஸங்க்ரஹாதிகளில் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களான பரதத்வ
ப்ராப்தவ்ய ப்ராப்யாதிகளைப்பற்றின ஸம்ப்ரதாயங்களா
கையாலே ஶாஸ்த்ரத்தைகாவமென்று உபேக்ஷிக்கும் ஶ்ருதிகளைப்
போலன்றிக்கே இவற்றினுடைய ப்ராமாண்யஸாஸ்த்ர ஸம்ப்ரதாய
ஸம்ப்ரதாயங்களையறியவல்ல ஸத்புருஷர்க்கு ரஹஸ்ய
த்ரயம் எப்போதும் ஹ்ருதயத்திலே பூணும்படியென்றபடி * ஸத்
பாண்யவிஷயா வேதா நிர்வேத பாண்யோபவாஜ்ஜ ந । நிஷ்ட்டம்
ஸோநித்யஸத்வஸ்தோ நிர்யோகக்ஷேமஆத்மவாந் ॥ யாவாநர்த்த
உதபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே ॥ தாவாந்ஸர்வேஷு வேதேஷு
ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநத: ॥ பஹுஶாஸ்த்ர கதாகந்தா ஶரணாகதிர்
ஸாந்த்யாதிதே ந்யூந: । ஸர்வதஸ்ஸாரமாதத்யாத் புஷ்பேப்ய இவஷ
ட்பத: ॥ அநந்தபாரம் பஹுவேதிதவ்யம் அல்பஶ்ச காலோ பஹவஶ்ச
விக்நா: । யத்ஸாரபூதம் ததுபாஸிதவ்யம் ஹம்ஸோ யதா க்ஷீரமிவாம்
புமிஶ்ரம் ॥ ஆலோட்ய ஸர்வஶாஸ்த்ராணி விசார்ய ச புந:புந: ॥ ஸ
ர்வேஷாம் ஸாரஸம்ஸாராத்ருதவிவாத்ரயம் ॥ கிமர்த்தம் பஹு
ஜல்பேந கிமர்த்தம் பஹுவிஸ்தரை: । நமோ நாராயணா
யேதி மந்த்ரஸ்ஸர்வார்த்தஸாதக: । தமேவாஜ்ஞாய தாநாநா வேத
வித்ஸர்வ தேவை: । தமேவேஶாநம் ஆயோ மீனாம் நாராயண
யண: பர: ॥ தஸ்மாதந்யந்நபாவ ஸமாவிஶ்யா விதாத்வே । ஶ்ரீயா
ஸாயாஸத்தஸ்ய ஶாவித்யாந்யாஹி ஶ்ரேயம் ஸ்வர்ணம் ॥ ஸஞ்ஜாயதே
யேநதஸ்ஸத்ஸோஷம் ஶாஸம்ஸார நிஜஸ்மௌகாமவம் । ஸம்ப்ரதா
தேவாய்யமஸ்யதேவாதச்சஜ்ஞாநஜ்ஞாநமேதாந்யத்ரா ॥ ஸர்வே
ஷாமேவ யஜ்ஞாநாம் ஆத்மஜ்ஞாநம் பரம்ஸ்ம்ருதம் । நவிஷாத்பரம
நாஸ்வர்ண்யம் வித்யதேகர்ப்புவேதிகம் ॥ இதிஸம்ஸாரதுர்வா
தார்தாவதாவிதவேதஸாம் । விரக்திவாதுவவ்ஸாயாத்யேதக
த்ரு ஸார்வம்ஸ்யாணம் ॥ தத்வஸ்த்ரி வியஸ்யாவிதார்வஜாதஸ்ய

ஜ்ஞைஸ்ஸதை: । ப்ரஹ்ருஷ்டஜநஸம்பாதைர்ஹ்ருஷ்டைர்ஹ்ருஷ்டவ்ருஷபவிஷ்டை: ॥ ஸர்வாத்மநா ஹ்ருதயஸம்வாதஸம்பூர்ணம் । ஸ்வேதஸம்ஸார வஸ்த்ரவிரோதாநாத்ருநிர்ணீதா ॥ திருமாலையல்லது தெய்வமென் றேத்தேன் - திருநாரணன்றாள் காலம்பெறச் சிந்தித்துய்ம்மினோ - கோலத்திருமாமகளோ டுன்னை இத்யாதிகளை யிங்கேயநுஸந்திப் பது - மேல்க்கலி - இப்படி ப்ரதிஷ்டிதையான ப்ரபந்நனுக்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான உத்தரக்ருத்யவிசேஷத்தில் முகப்பிக்கும் படியை * ஸேவ்யநித்யநிஷேவ்யம் - இத்யாதிகளின்படியே உப காரகராய் ஸம்பூர்ணமான ஸந்தேசப்பற்ற உபதேசிக்கிறு ப்போலே வ்யக்தமான வாக்யவிசேஷத்தாலே காட்டுகிறது. இதி ல் (சிறுபயனில் படியாததகவோர்) என்றது * மதாந்தரம் காரகாரா ஸ்ஸமதே - ஸம்பத்தாஹம் ஸேஷாம் தஸ்ய தேவதாஸ்யம் । என் றும் * யேதாம் ஸிஷ்டாஸ்ய யோகக்ஷா: ஸம்ஸாராஹிதைநதா: । ஸ வைஷ்ணவ நயஜ்ஞாண: - என்றுஞ் சொல்லுகிற க்ஷுத்ர ப்ரயோஜந ங்களை யாசைப்படாதே ப்ராரப்தகர்மவசத்தாலே வந்தவற்றி லும் * ஸந்தோஷம் ததேவ தத்ஸ்யஸ்ஸேநாஸ்திகிஞ்சந । த்யாஜ்யயாம் ப்ரீத்யாயாம் நஸேகிஞ்சித் ப்ரதுஹ்யதே ॥ என்றும்படி துறவுறுக் கிறது * ப்ரதிபாதஸ்தாரோக்ஷஸாக் - என்றும் * ஜாயமாநம் ஹிபாராஷம் யம்பஸ்யேந் மதுஸூதந: । ஸாத்விகஸ்ஸதாவிஜ்ஞேய ஸ்ஸவைமோக்ஷார்த்தசிந்தக: ॥ கண்டு கேட்டுற்று - என்கிறபாட்டி லும் உளனேறுசெல்வத்திலும் சொல்கிறபடியே அயத்திலுத்தரவ ணத்தில் ஊற்றமுடையவர்களென்றபடி (தகவோர்) ன்றது * வரீ க்ஷ்யவிவியோவாயை: க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹவாதிந: । இத்யாதி களில்படியே ஸாவரீக்ஷிதரான ஸஹ்ருஷ்யர்களைப்பெற்றால் - வ்யா திஸாஸ்வஜாதிப்ரயோஜநாந்தர நிரபேக்ஷமாகச்சொல்லி அல் லது யசிக்கமாட்டாதபடியான பரது:க நிராகரணைஹ யுடையவர்களென்றபடி—(எம்மைச்சேர்க்க) வென்றது * நயஜ நிஷேதாஸ்மி என்கிற ஸ்லோகத்திலும் நோற்றநோன்பிலேன் நுண்ணறி விலேன் இத்யாதிகளிலும்சொல்லுகிற வாகிஞ்சந்யவத்த்யுடைய நம்மை நெடுமாலகலத்திட்டோர் க்ஷநாதாஸதாமதிகளைச்சேர்க் குமாப்போலே * ஸாகஸோஹம் ஸஹஸ்ரஸே விபாநுஸவஸாம

ரே । உபாத்யவிபிநாவ்ராஷ்க்ஷுவமாநாஜ்வவக்தநம் ॥ என்றும்படி
விண்ணோர்பிரானார் மாசின்மலரடிக்கீழ்எம்மைச் சேர்க்கவென்றபடி.
(அடைக்கலங்கொண்ட திருமால்) என்றது - இப்படிநானும்பிறரும்
உனக்குத் தஞ்சமுமாகாதபடி நிற்கிறநம்மை ஸநந்யரக்ஷ்யெகவந
ஸவிடுக்க ஸமஸ்தவநீய வாராஷகாரமண விசேஷங்களா
லே வ்யாபிதனுக்கொண்டு ஸ்வீகாரம் பண்ணின ஸ்ரீயபதி
யென்றபடி (தானே மறுபிறவியறுத்து) என்றது அடியிலே காரண
கலேபர ப்ரதாநாதி ஸம்வடுகமாக க்ருஷிபண்ணின ஸவடு
வியபாரமான தானே தேஹாங்கரவசிர ஹஹதமான வ
ண்யவாவஸஞ்சித வாவவமடுத்தையெல்லாங் கழித்தென்றபடி.
(அழியாவானில்வைக்கும்) என்றது *திவ்யஸ்தாநேஜாஞாவ்ரேயம்
பஸிஜ்ஞ யஞாமதெமடுஜ்யாதீ । வாதவெநியயாஸாத
ஸ்தாநஸ்ய வரமாத்நஃ - இத்யாதிகளிற்சொன்ன கலங்காப் பெரு
நகரத்திலே நித்யஸூரிகளோடு நிவிடுசேஷமாக மேலுள்ள கால
மெல்லாம் புணைகொடுக்கிலும் போகவொட்டாதேவைக்குமென்றப
டி (மனமேமகிழாதேயிருப்பதென்கொல்) என்ற நிரவசேஷாநி
ஷ்டநிவ்ருத்தியையும் நிரதிசயவராஷாஸடுத்தைப் பெறுகைக்கு
நிஸ்ஸாஹ்யிகனான ஸத்யஸங்கல்பன் - மோக்ஷயிஷ்யாமி மாசுசஃ - என்
றுநினைப்பிட்டருளினபின்பு ஸஷடுஸ்தாநத்திலே சோஹிக்கைக்கு
ஒருபடியாலும் - ப்ராப்தியில்லையென்றபடி (உறுவதுனக்குமாக்கே
னிங்கிருந்தகாலம்) என்றது * ஸுஸிஸுவணஸ்தாயபஸஜா ஸ
சோணிதஜெவநம் । வஜுரவரஸஞ்சமடுஙிவாத்ரமெத்ரவ
ரீஷயோஃ ॥ ஜராசோகஸமாவிஷ்டம்ரோமாயதநமாதுரம் ।
ரஜஸ்வமநித்யஞ்சபூதாவாஸமிமஞ்ஜெக ॥ இந்த்ரியாணிவ்ரமா
யீநிஹாரஞிவ்ரவஹஜநஃ । ஸ்வம்சயஃஹரமோஹா மேநாச
நிடுமஹஞம் ॥ ஊனிடைச்சுவர் வைத்தென்புதூண் நாட்டியு
ரோமமேய்ந்தொன்பது வாசல்தானுடைக்குரம்பை பொல்லாவாக்
கையின் புணர்வினை யறுக்கலுறவன் பாங்களொடுத்தியைவர்திசை தி
சைவலித்தெற்றுகின்றனர்*நின்றவானில்லா நெஞ்சினையுடையேன்-
இத்யாதிகளிற்சொன்ன சுநீடுவாரநாஸ்யதோஷ ஸ்ஹஹ
தேஹஸம்பந்தங்களோடுகூட * கதிநம் ஸதாஸாவஸம்வாஸப்ரபா
பஸ்விகயநம் । கூத்தநாவாத்தநம் கூத்நிதாவ்ரசம்ஸநே ॥

இத்யாதிகளிற்சொன்ன ராஜஸதாமஸவிகாரங்களுக்கு விளைநில மானகொடுவுலகத்திலே ஒருமருளாலேயிருக்க வேண்டியகாலத்தள வும் என்னபிழை வருகிறதென்று மிப்போது நிரவாயவ்யாந கெங்கர்யத்தை உணர்ந்துநிற்கிறோமெனறும் வரிதவிக்கப்பார்த் தாயாகில் ஸாஜ்யவிஶேஷவஶீக்ருதமான ஸிஹொவாய விஶேஷ த்தாலே ஸாஜ்யப்ராப்தி விஶேஷலக்ஷண ஹேது (மான) ஸிஜ ப்ராப்யவிஶேஷப்ராப்தியில் ஸம்ஶயமற்ற உனக்குமிகவும் வரி தாவம்ஶிக்கும்படி நின்றநிலைக்கு உற்றதுசொல்லுகிறோமென்ற படி - (ஒருபிழையும் புகுதாத வுணர்திவேண்டி) - என்றது - ஸம வஉவதாராதிகள் எல்லாவற்றுக்கும் நிஉாநஜ்ஞாநாதிவெகஷ்ய மாகையாலே * தஸ்வாஉஸக்தஜ்ஞாநாஹ்யாம்மஹேந்த்யஸகஉாவந | ந யாவெகஸவாஷொவிஷ்ணயாவநாநஶ்யதிஜ்ரவம் || இத்யாதி களிற்படியே சுநந்யப்ரயொஜநரைக்கொண்டு தக்ஜ்ஞாநாதிவ்ருத்தி யை யபெக்ஷித்தென்றபடி (பெறுவதெல்லாமிங்கே நாம்பெற்று வாழ) என்றது - பரமபதத்திலேசென்று ஶேஷஶேஷாஶநாதி ஸாதநமாகவே பெறக்கடவ ஶேஷவ்ருத்திகளையெல்லாம் இந்தளத் திலேதாமரைப் பூப்போலவும் மருபூமியிலே ஹ்ரதடாகத்தைப் போலவும் *ஸம்ஸாரஹாஹம்ஹொமீ இத்யாதிகளில்படியே எதி ரம்புதொடுத்துநிற்கும் தேஶத்திலே க்ருதஜ்ஞதாஸ்யத்தை யுணர்ந்து சுகிஞநராய் சுநந்யப்ரயொஜநராய் நிஷ்ஸ்ஹராய் நிஸ்பரரான நாம் - நிரவாயமாகப்பெற்று ஸத்தைராக வென்றபடி (போடு மையாலே தென்றிகழேல்) என்றது - ஸவஶக்தியான வாஶகா ரணி கன்பக்கலிலே ஸாந்யாஸம் பண்ணிணோமேயாகில் பண்ணப் போகிற கெங்கர்யம்ஸொக்ஷாவாயமன்றாகில் - இதென்ன வ்ய யாஸமென்று ஸ்வாவாநநணவ்ருத்தியான கொகர்யத்தை யுபெக்ஷியாதே கொள்ளென்றபடி (நீயே) என்றதுமேலும் ஸொ க்ஷாவாயமல்லாத கெங்கர்யத்தை யன்றோ நீவரம வாவ ஷாக்ஷமாகக்கொளினது - க்ருஹலிங்குமதுஸாதமன்றோ என் றுணர்ந்துகொள்ளென்றபடி.மெல் குடிமையில் * விஉ்ராவொரொ நநொரஉ்ராஷீவெஉ்ஶரவிஉஷைக: தவதெவஹவாவாந ஸஉ்ராஉண்யா இதிஶ்ருதி:|| இத்யாதிகளிற்சொன்ன விவரீதமா

யகப்படாதபடி ரக்ஷிக்கவியிக்கித்து (ரக்ஷணை) என்றது இதினுடை
ய சீர்மையறிந்து * யோமோவயத்யோம்யாநாம் யோம்யாநாம்
ஸம்வ்யஸ்தி । ஐஶ்வர்யம்ஸோம்ந்ரோஸ்வஸ்திவோஸ்வ்ஜாஜ்
ஹம் ‖ விஜ்யெயவஸம்காரஜத்வ்யம் ப்ரஹ்மவாதிநா । க்ருஷ்ண
விஹிவொராயாம் நக்வ நாதிரிணெவெங ‖ இத்யாதிகளின்
படியே சிந்தாமல்கொள்ளுமென்றபடி (சநந்யரக்ஷாம்) என்றது *
நாவ்ருஷ்டிஃகஸ்யீஷ்யயாநவாந்ரயெநவ்ஹகஃ । வ்ருஷ்டா
விநவஷெஶ்வம்ஹம் விஶாஷேவ என்றுஞ் சொல்லுகிற
நியமங்களைக்கடந்து ஸ்வாதந்த்ர்யபண்ண ராஷியில்லாதவநந்
வ்யோஜநாலே ரக்ஷிக்கப்படுமென்றபடி அங்ஙனன்றிக்கே *உள
ஷரெநிவ்வெஸ்வீஜம் ஷணகந்ரம் வ்யோஜயெங । ஸ்ஜெ
அவாநரெஶாஹம் நாவாத்ரெஸாஷ ஶஸ்ஜெஷ ‖ என்கிறப
டியே - ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே ஸஶவித்தால் ஶாணிக்குங்கொண்டு குரங்
கெறிவுற்று இது ரக்ஷையுண்டாகாதென்றபடி (ஶஷீய்யஸீஶமஸீ
யஸீம்) என்றது-வரிஶணாதிகளாலே சிறியதவ் வ்ருஹாதிகளா
லே பெரியதாயிருப்பதுபோலும் ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதேயாகிலும்
ஸுலெஷஸாராஷ ஸம்ஹ்ருஹமாகையாலே யிது மஹாரவாதிஶயத்
தோடொத்ததென்றபடி (ஸஃ) என்றது * ஸாராவஸாரவிவெகஜ்ஞா
மரீயாம்ஸோவிஶஸாராஃ । வ்ருஶணதந்த்ராஸ்ஞீதிகாந்தாவெ
ஶாஷஸாஹ்ருஹஃ । என்று ஸாஷ்யகாரருளிச்செய்த ஶணவி
ஶெஷங்களுடையவரென்றபடி - (ஶ்ரீவஸஹாயஹ்ருதயம்) என்றது
திருமகள்சேர்மார்வனுக்கு கோலமாமணியாரமு முத்துததாமமும்
போலேயிதுவும் ஹ்ருதயத்துக்குயேற்குந்திருவாபரணமென்றபடி-
(ரஹஸ்யரத்நாவளிம்) (என்றது - ரத்நாவளீபோலே - வ்ருகாபாதி
ஸஹஜமாய் சேர்த்தியுண்டாம்படி கொப்புண்டதென்றபடி (ர
த்ரம்) என்றது - ஸஹாவஸஹாஹ்த்தாலும் வ்ருஶணச்சேர்த்தியா
லும் ஶ்ரீஶவஞ்ஞிதஶநவாதஸெவ்யமாயிருக்குமதென்றபடி-இப்
படியாலொரு ஶாஶாக்ஷாவினுடைய வ்யஶஞ்ஜொதஶஶெஶங்களை
வ்ருகாஶிப்பிக்கிற ரஹஸ்யரத்நாவளிக்கு ஸஷத்ர்யாநீயமான
முதற்கவியில் க்ருவாயஶாவத்தாலே ஸஶவித்தஹாணாய் ஸவெ

ஸாரனால் ஸ்வீக்ருதஸாரனானவனுடைய நிஜஸ்வரூபா நுஸந்தாநம் கர்ட்டப்படுகிறது ஒருஜீவனுக்கொருஜீவன் தஞ்சமல்லனென்றது - துடங்கியிருப்பதுனூஅு வாக்யங்களால் ஸாரண்யவிசெஷநிரூபணமும் ஸாத்யவிசெஷக்ருத்யமும் ஸாதகாபெக்ஷா நிதாநமும் ஸார ண்யவிசெஷவஸீகரண விசெஷமும் அதினுடைய ஸளகர்யாதி விசெஷமும் க்ருதக்ருத்யனுடைய உத்தரக்ருத்யவிசெஷமும் ஸ ஸார ஸரிஹாரவ்யொஜநவிசெஷமும் வ்யவஸ்திவ்யூஹா வ விசெஷமும் வ்யவஸ்தனுக்கு வ்யதிக்ரமாநுக்ரமாநுஹயங்கள் வந்தால் பண்ணக்கடவ ப்ராயஸ்சித்த விசெஷமும் ஸாத்ஸாத்யம் ஸாதவ்யஸக்தி ஸரிஹாரமும் உசிதங்களான கைங்கர்யங்களில் ஸாரண்யாதிசிதார தஜ்யமும் கைங்கர்யஸ்தாந விசெஷமு சொல்லுகிறது. மேல்மூன்று வாக்யங்களாலே ஸுஜவிசெஷஸங்கா ஸரிஹாரம்பண்ணுகிறது. ஸநஸாரஸஸம்ஸாரசொஹாஸாராஜஸ்ய தனுக்கு ஸஜொஷாதிஸயாஸ்யமாக ஃதக்ஷக்க ளல்லாதவர் களை ஃக்திரொமர்த்திலே மூட்டுகைக்காகவும்- காருண்யவெஷஜ்ய வ்யதஸர்நம்பண்ணுகிறது - நிமசநவாக்யத்தாலே சேர்த்தநாஸ விக்கலாம் படிசிறியதான வ்யஸநத்தினுடைய சீரமையைச்சொல் லுகிறது - மேல்கவியாதே - ஸுவாயவெஹவத்தையும் ஸாரண்ய மாணங்களையுபார்த்து சொக்ஷமாஸத்தில் நிஸ்ஸாஸயனானவனுடைய ஃக்திகைங்கர்யசர்யமான உத்தரக்ருத்யத்தினுகப்புச் சொல்லுகி றது - மேலாபெயாலே வ்யஸநபெக்ஷண்யத்தை யறிந்து வாத்ராவாத்ர விவெகம்பண்ணி வ்யவஸ்திப்பிக்கச் சொல்லுகிற து.* ஸிசாலவவரிஷ்டியாசி திரஹஸ்யாநந்தாவஸியம்விவ்ருதவா ந்யா வ்ரிதிவெகடைஸகவிஃ । ஸுஸ்வராவிகலாஸ்ரயவ்யஸந கயநவ்ருத்யா நிரமஜு விநிமஜுஸுவ்யஹிஜவொஷஸீதா ஸீதஃ ॥ ஸம்க்ஷிப்தம்விஸ்த்ருதவாஸாஜஸாசவிதம் ஸாவயாந விப்ரயம்வா ப்ராயொந்யந ப்ரணீதம்வாரஹணிதி ஸரிஷ்காரவ்ரு த்யாஸ்திதம்வா।ஸிக்ஷாஸளகர்யதாஷ்டிவ்ருவிதமாராஜநாநாஹ்ரு ஹொஸ்யஸாயீஸிஃ ஸ்ருஜெயம்நாய ஜாஷ்டிஸ்ருதியாவதிஸிரொ

ஸம்பூர்ணம் ஸம்பூர்ணம் நம: ||

சாக்கியர்சைனர்கள்சார்வாகர்சாங்கியர்சைவர்மற்றும்,
தாக்கியநூல்கள்சிதையத்தனிமறையின்கருத்தை,
வாக்கியமுப்பதினால்வகைசெய்துவியாகரித்தோம்,
தேக்கிமனத்துளிதனைத்திணியிருணீங்குமினே.— அ-ர. (௨௦)

தள்ளத்துணியினுந்தாய்போலிரங்குந்தனித்தகவால்,
உள்ளத்துறைகின்றவுத்தமன்றன்மையுணர்ந்துரைத்தோம்,
முள்ளொத்தவாதியர்முன்னேவரினெங்கண்முக்கியர்பால்,
வெள்ளத்திடையினரிபோல்விழிக்கின்றவீணர்களே.—அ-ர. (௨௧)

செய்யேன்மறமென்றுதேசிகன்றேவன்கருத்துரைத்த,
மெய்யேயரும்பொருள்சூடியவெண்மதிகாதலியாம்,
பொய்யேபகைப்புலனையிரண்டொன்றும்பொருங்கருவி,
கையேறுசக்கரக்காவலன்காவலடைந்தவர்க்கே.— அ-ர. (௨௨)

—(o)—

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யரத்நாவளிஹ்ருதயம்
ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

—:o:—

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

கரு - ரஹஸ்யம்.

தத்த்வத்ரயசுளுகம்.

ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

அந்தமிலாதிதேவனளிசெய்தண்டைந்தவலை வேலையோதமடையச், செந்தமிழ்நூல்வகுத்தசிறுமாமனிச்சர்சிறுகைச்சிறுங்கைமறைபோல், சந்தமெலாமுறைப்பதிது வென்றுதங்களிதயத்தடக்கியடையும், பந்தமெலாமறுத்தினருடந்து கந்தபரவும்பொருள்களிவையே.

ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளையே உபாயமாகவும் உபேயமாகவும் பற்றுமவனுக்குமுற்பட, ப்ராக்ருதார்த்தஸுகாதிகள் கழியும்

படி தத்வத்ரயத்தை விவேகிக்கவேண்டும். தத்வத்ரயமென்றது - அசேதநத்ரவ்யத்தையும் ஜீவனையும் ஈச்வரனையும் - அசேதநமாவது ஜ்ஞாத்ருத்வமில்லாதவஸ்து. இதுக்கு வ்யாபாரமுண்டேயாகிலும் ஜ்ஞாத்ருத்வமில்லாமையாலே ஸ்வபாவிகப்ரவ்ருத்தி லக்ஷணமான கர்த்ருத்வமும் போக்த்ருத்வமுமில்லை. அசேதநத்ரவ்யந்தான் த்ரிகுணமென்றும் காலமென்றும் சுத்தஸத்வமென்றும் மூன்று வகையாயிருக்கும். தர்மபூதஜ்ஞானத்துக்கும் இவற்றுக்குப்போலே அசேதநத்வமுண்டேயாகிலும் இது சேதநநிரூபணத்திலே விசேஷணமாய்க்கொண்டு நிரூபிதமாய் விடுகையாலும்- இவை மூன்றினுடைய நிரூபணத்துக்கு ப்ரயோஜநாதிசய முண்டாகையாலும்-இவற்றைப்பிரித்து நிரூபித்தார்கள். த்ரிகுணநிரூபணம் வஸ்துவிவேக விவேகாதிகளுக்குருப்பாம். காலநிரூபணம் மோக்ஷோபாயாதிகளுடைய அதிக்ருதாதிகாரவ்யவஸாயத்துக்கும் காலத்தால்கலங்காதவிஷயத்தையறிகைக்கும் காலோபாதிகதத்வ விசேஷத்தைக்காலம் பெறச்சிந்திக்கைக் குருப்பாம். சுத்தஸத்வநிரூபணம் ப்ராப்ய ப்ராபகனான ஈச்வரனுடைய விசிஷ்டாகார வேதநத்திலே விநியோகமாம் - த்ரிகுணமாவது ஸத்வரஜஸ் தமஸ்ஸுக்களாகிற குணத்ரயங்களுக்கு ஆச்ரயமாயிருப்பதொரு த்ரவ்யம். இது ஈச்வரனுக்கு லீலோபகரணமாய் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப்பண்ணும். ஸத்வமாவது ப்ரகாச ஸுகாதிஹேதுவான குணவிசேஷம். இதுசிலருக்கு அத்யந்தாதிசயிதமாய் மோக்ஷோபாயாதிக்ருதமாம். ரஜஸ்ஸாவது ராகத்வேஷாதிஹேதுவான குணவிசேஷம். தமஸ்ஸாவது ப்ரமாதாலஸ்ய நித்ராதிஹேதுவான குணவிசேஷம். நியதகாலமான ஸத்வத்ரவ்ய விசேஷத்தாலே இவைமூன்றும் ஸமங்களானபோது அவ்யக்தம். ஒரு சரீரத்தில் வாதபித்தச்லேஷ்மங்கள்போலே உத்பவாபிபவத்தாலே இவை விஷமங்களானபோது மஹதாதிவிகாரங்களுண்டாம். இவற்றில் வைஷம்யமுண்டாகையாலும் ஸமமான குணத்ரயத்துக்கு ஆச்ரயமான த்ரவ்யம் மூலப்ரக்ருதி. இங்கு * த்ரிகுண ஜ்ஞானஜ்யோதி, அசேதநாவ்யாக்ருத, சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த, இத்யாதிகளை யநுஸந்திப்பது. இது தன்னிலே அதிஸூக்ஷ்ம

மான ஸந்நிவேசவிசேஷங்களாலே தசாமுதலான பிரிவுகளோ
டப்படுகிறது. இது த்ரவ்யம் விஷமபரிணாமமானபோது வ்யக்தமென்றும்
ஸமபரிணாமமானபோது அவ்யக்தமென்றும் பேர்பெற்றிருக்கும்.
வ்யக்தம் மஹான்முதலாய் ப்ருதிவீபர்யந்தமாயிருபத்துமூன்று தத்வ
மாயிருக்கும். த்ருஷ்டாந்தத்தில் இப்படிபரிணமியாத த்ரவ்யமும்
பரிணமித்த த்ரவ்யமும் - கடலிலலையாத த்ரவ்யமும் அலைந்த
த்ரவ்யமும் போலேயிருக்கும். மஹதாதிவிகாரமில்லாத ப்ரதே
சத்திலும் ப்ரளயதசையிற்போலே ஸ்ருஷ்டிதசையிலும் அதி
ஸூக்ஷ்மமான ஸத்ருசபரிணாமஸந்தானம் நடக்கும். இப்படிபிறக்கும்
விஷமவிகாரங்களில ப்ரதமவிகாரம் மஹான். இது தான் ஆத்மா
வுக்கு அத்யவஸாயத்தை யுண்டாக்கும்போது துணையாகை
யாலே புத்தியென்றுஞ் சொல்லப்படும். இம்மஹான் குண
வைஷம்யத்தாலே ஸாத்விகமென்றும் ராஜஸமென்றும் தாமஸ
மென்றும் மூன்றுவகையாயிருக்கும். இதினின்றும் பிறந்த விகார
விசேஷம் அஹங்காரம். இது அநாத்மாவான தேஹத்திலே ஆத்
மாவுக்கு அஹம்புத்தியைப் பண்ணும்போது துணையாகை
யாலே அஹங்காரமென்றும் பேர்பெற்றது. இவ்வஹங்காரமுந்
தனக்குக்காரணமான மஹான்போலே யவ்வடைவே மூன்றுபடியா
யிருக்கும். அதில்ஸாத்விகாஹங்காரம் வைகாரிகமென்றும் ராஜ
ஸாஹங்காரம் தைஜஸமென்றும் தாமஸாஹங்காரம் பூதாதி
யென்றும் பேர்பெற்றிருக்கும். இவற்றில் இந்த்ரியாதியாயும் பூ
தாதியாயுமுள்ள அஹங்காரங்களுக்கு ராஜஸாஹங்காரம் ப்ரவ
ர்த்தகமாய்க்கொண்டு ஸஹகாரியாம். ஸாத்விகாஹங்காரத்தினின்
றும் பிறந்ததேகாதசேந்த்ரியங்கள் - இது ஆந்தரமென்றும் பாஹ்யமென்
றுமிரண்டுபடி. ஆந்தரமாவது மநஸ்ஸு. இது ஸம்ஸாரிகளுடைய
ஸங்கல்பஸ்ம்ருத்யாதிகளுக்குத்தானே காரணமாய் பாஹ்யேந்த்ரியங்
களுக்குத் துணையுமாயிருக்கும். இதுதானே சிலவிடங்களிலே அத்ய
வஸாயாபிமாநசிந்தைகளாகிற வ்ருத்திவிசேஷங்களு
க்குக்காரணமான தசையில் புத்த்யஹங்காரசித்தசப்தங்களா
லுஞ் சொல்லப்படும். இது ஸ்வாதிவிஷய ஸம்பந்தமானபோது பந்த
காரணம். பாஹ்யவிஷயங்களைவிட்டு ஶுத்தவிஷயத்திலே ப்ரவ

ணமானால் மோக்ஷகாரணமு । பாஹ்யேந்த்ரியங்கள் பத்து - இவற்றில் வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தங்களாகிற கர்மேந்த்ரியங்களைந்தும் வசநாதாநாதி கார்யங்களுக்குறுப்பாம். ச்ரோத்ரத்வக்சக்ஷுர்ஜிஹ்வாக்ராணங்களாகிற ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும் சப்தாதிவிஷயங்களைக்காட்டும். இவற்றில் த்வகிந்த்ரியமும் சக்ஷுரிந்த்ரியமும் யதார்ஹம் சில த்ரவ்யங்களையும் க்ரஹிக்கும். ச்ரோத்ராதிகளைந்துக்கு முறையே ஆகாசாதிபூதங்களைந்தும் ஆப்யாயகங்கள் - அப்படியே மந:ப்ராண வாக்குகளுக்கு முறையே ப்ருதிவ்யப்தேஜஸ்ஸுக்கள் - ஆப்யாயகங்கள் தாமஸாஹங்காரத்தி னின்று முறையே சப்தாதி தந்மாத்ரங்களை யிடையிட்டுக்கொண்டு பஞ்ச பூதங்கள் பிறக்கும். தந்மாத்ரங்களாவன - க்ஷீரத்துக்கும் ததிக்கும் நடுவில் பரிணாமம்போலே வருகிற ஸூக்ஷ்மபூதவிசேஷங்கள். த்ரிகுணவைஷம்யத்தாலே தந்மாத்ரங்களை அவிசேஷங்களென்றும் பூதங்களை விசேஷங்களென்றுஞ் சொல்லும். ஆகாசாதி பூதங்களைந்துக்கும் சப்தாதிகுணங்களைந்தும் உத்தரோத்தர அதிகங்கள். இங்கே * பூநிலாயவைந்துமாய் என்கிறபாட்டை யநுஸந்திப்பது. தந்மாத்ரங்களும் குணங்களும் வேறேயா யிருக்கச் சில விடங்களிலே குணங்களின் பேராலே தந்மாத்ரங்களை வ்யபதேசிக்கும். இத்தத்வங்கள் பிறக்குமிடத்தில் த்ரவ்யாந்தரங்கள் வருவதில்லை. தாதவஸ்தாஸந்தாநந்யாயத்தாலே அவஸ்தாந்தராபத்தியேயுள்ளது. ஸஜாதீயாவயவ விஜாதீயாவயவங்கள் வந்த விடங்களிலே த்ரவ்யாந்தரமென்(றெண்ணு)கிறது. ப்ருதிவீத்வாதிகளைவிடாதே வருகிற அவஸ்தாந்தரங்களில் த்ரவ்யாந்தரகணனையில்லை. ப்ருதிவீமுக்யங்களான தத்வங்களை ஸமஷ்டியென்றும் இவற்றில் அநேகதேசங்களைக்கூட்டி ஸ்ருஷ்டிக்குமவற்றை வ்யஷ்டியென்றுஞ் சொல்லக்கடவது. அண்டங்களும் ஆவரணங்களும் - அண்டத்துக்குள்ளான சதுர்தச புவநாதி வைசித்ர்யங்களும் பஞ்சீகரணாதி ப்ரகாரங்களுமிருக்கும்படி புராணங்களிலே பரக்கக்கண்டு கொள்வது. * ஏதத்தத்த்வஸம்மதம், என்கிற ச்லோகத்தையிங்கே யநுஸந்திப்பது * பொங்கைம்புலனும், இத்யாதிகளில் சொன்ன தத்வங்களிருப்பத்தினாலில் ப்ரக்ருதி மஹதஹங்காரங்களும் பூதங்க

ளும் ஶரீரத்திற்கு உபாதாநத்ரவ்யங்கள். இந்த்ரியங்கள் பதினொன்றுந் தனித்தனியே ஸம்பந்நங்களாய் ப்ரதிபுருஷம் பிந்நங்களாய் க்ருஹத்தில் ரந்த்ரங்கள்போலே ஶரீரத்தை யாஶ்ரயித்திருக்கிறன. ஶரீரமாவது சேதநங்களைக்குறித்து ஆதேயத்வ விதேயத்வ ஶேஷத்வ நியமத்தாலே அப்ருதக்ஸித்தமான த்ரவ்யவிஶேஷம். த்ரிகுணவிகாரபேதங்களுக்கெல்லாம் ஸ்ருஷ்டிப்ரக்ரியாதிகளும் நியமும் ஶாஸ்த்ரங்களிலே கண்டுகொள்வது. காலமாவது குணத்ரயரஹிதமாய் எதிர்நிகழ்கழிவு இத்யாதிவ்யவஹாரங்களுக்குவிஶேஷஹேதுவாய் நித்யவிபுவாயிருப்பதொரு த்ரவ்யம் க்ஷணம்முதலாக பரார்த்தபர்யந்தமாக * காலம் பசதி. இத்யாதிகளிற்படியே சக்ரம்போலே பரிவர்த்திக்கிறவையெல்லாம் இதின்பேதங்கள் * ப்ரவாஹரூபேணாநாதி காலஸம்ஜ்ஞ:. இத்யாதிகளாலே இக்காலத்திற்கு த்ரிகுணாதிகளிற்காட்டில் வேறுபாடு சொல்லப்படுகிறது. இதின் படியையறிந்தால் பழுதேபலபகலும் போயினவென்றபடி ஸ்வாபாவப்ராப்தியிலே ருசிக்கவடுக்கும். அப்போது * காலஸ்ய ஹி ப்ரப்தே த்ராஸ்ய என்கிறபடியே ஸர்வநிர்வாஹகனை ஸமவாநு * கலௌ க்ருதயுகம் தஸ்ய, என்கிறபடியே கலியுகமொன்றுமன்றிக்கேதன்னடியார்க்கருட்செய்யும். லீலாவிபூதியிலுள்ள விகாரங்களெல்லாம் இக்காலவிஶேஷநியமத்தோடே கூடியிருக்கும். ஶாஶ்வதமான பரமபதத்திலுள்ளவை * காலம் ஸபசதே தத்ர ந காலஸ்தத்ர வை ப்ரபு:। இத்யாதிகளின்படியே கேவல ஈஶ்வரேச்சையடியாக நடக்கும். ஶுத்தஸத்த்வமாவது ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களுக்காஶ்ரயமன்றிக்கே ப்ராக்ருதஸத்த்வவிலக்ஷணமான ஸத்த்வகுணத்திற்காஶ்ரயமாயிருப்பதொரு த்ரவ்யம். இத்தை * ஸ்வஸத்த்வா ஸத்த்வ ஸத்த்வம் குணஸத்த்வாதிலக்ஷண:, என்று சொல்லிற்று. சிலரிதைத்ரிகுணகார்யங்கள்போலே ஜடமென்றும், சிலர் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்றும் சொல்லுவர்கள். ஆத்மாவுக்கும் தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம் ஸமாநமாயிருக்க, ப்ரத்யக்த்வ விஷயத்வாதி விஶேஷங்கள் ப்ரமாணபலத்தாலே இசைய வேண்டினாற்போலே ஶுத்தஸத்த்வமும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானாலும்-இவையிரண்டிலுங்காட்டில் இதுக்கு (தாத்ருஶாபேக்ஷை) ப்ரமாணஸித்தமான வை

ஷ்ட்யமெல்லாங்கொள்ளலாம். இதின்படியைக்கண்டால் ப்ரதாநாதி வாதிவஸ்துக்களுமெல்லாம் நிரயமாய்த் தோன்றும்படி அத்யந்த ஸௌக்யமாயிருக்கையாலே இத்தை பரமபதமென்றும், அநாகம ஸ்வபாவதையாலே அக்ஷரமென்றும், ஷாட்குண்ய ப்ரகாச கத்வாதிகளாலே ஷாட்குண்யமென்றும், பரமாத்மநிஷ்டத்வாதிவாச்யமாகையாலே பரமாத்மநிஷ்டமென்றும், ஸ்வாதந்த்ர்யஹேதுமாகையாலே ஸத்யமென்றும் சொல்லுகிறது. நித்யர்களான ஸூரிகளும் விஷ்வக்ஸேநாதிகளும் அவர்களுடைய ஸம்ஸ்காராதிகளும் ஸ்வரூபங்களானபடியாலே இத்தை நித்யவிபூதியென்கிறது. ஸம்ஸாரிக்கும் நித்யருக்கும் நித்ய தேஹமும் இதினவதாரங்களு முண்டாயிருக்கும். முக்தருக்கு இச்சையுள்ளபோது விக்ரஹாதி ஸவிக்ரஹமும் நாநாவித்ராதி ஸம்ஸ்திகளுமுண்டாம். இவையெல்லாம் ஸத்த்வத்தில் (த்தில்) வேஷாதிகள்போலே ஶுத்தியுக்த கைங்கர்யவிசேஷங்கள். இந்நித்ய விபூதியில் மணியுருவில் பூதமைந்தாயென்கிற வாக்யாதி விஸ்தரத்தை நித்யமான ஶ்ருத்யாதிப்ரமாணவைசித்ர்யத்தாலே கண்டுகொள்வது. த்ரிகுணம்ஸம்ஸாரிஜீவர்களுக்குபந்தஸாதநமாய்க்கீழெங்கும் மநோஜ்ஞமாயிருக்குமாப்போலே ஶுத்தஸத்த்வமும் இவர்களுக்கு முக்திஸாதநமாய் மேலெங்கு மநந்தமாயிருக்கும்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

முக்குணமாயையின் முவெட்டின் கீழ்வரு மூவகையும்
இக்குணமின்றிஇலங்கிய காலச்சுழியினையும்
நற்குணமொன்றுடை நாகமுநாராயணனுடைமையாய்ச்
சிற்குணமற்றவையென்றுனாத்தா வெங்கடேசிகரே. அ ர. (௨௪)

——(:)——

இதி ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
அநாத்மநிரூபணாதிகார: ப்ரதம:.

நேரிசைவெண்பா.

எனதென்பதுமியானென்பதுமன்றித்
தனதென்றுதன்னையுங்காணு-துனதென்று
மாதவத்தான்மாதவற்கேவன்பரமாய்மாய்ப்பதனிற்
கைதவத்தான்கைவளரான்காண்.— அ-ர, (௨௫)

—:0:—

ஜீவனானவன் அணுத்வ பாரதந்த்ர்யாதி விஶிஷ்டனான சேதநன். இவனுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வாதிகளாலே த்ரிவிதாசேதநங்களிற் காட்டிலும்; ஆதேயத்வ விதேயத்வ ஶேஷத்வாதிகளாலே ஈஶ்வரனைக்காட்டிலும் வேறுபாடுண்டாகிறது. அசித்துக்கு தேஹாதிரூபேண ஸ்வரூபபரிணாமமும், க்ஷேத்ரஜ்ஞருக்கு தர்மபூதஜ்ஞாநத்திலே ஸங்கோசவிகாஸாதிகளும், ஈஶ்வரனுக்கும் நித்யருக்கும் முக்தருக்கும் தர்மபூதஜ்ஞாநத்திலே ஸங்கோசாஸம்பவாதி விஶேஷங்களும், அவ்வோ ப்ரமாணங்களாலே வ்யவஸ்திதங்களாயிருக்கும். அசித்தின் வ்யாபாரமெல்லாம் நித்யமாக பராதீநம். ஈஶ்வரனுடைய வ்யாபாரமெல்லாம் நித்யமாக ஸ்வாதீநம். ஜீவனுடைய வ்யாபாரங்களிலே சில பராதீநங்கள்-சில ஸ்வாதீநங்கள். த்ரிவிதாசேதநத்ரவ்யமும் ஶரீரமாயே யிருக்கும். ஈஶ்வரன் ஶரீரியாயேயிருக்கும். ஜீவன் ஶரீரமுமாய் ஶரீரியுமாயிருக்கும் இவன்படியை * தேஹேந்த்ரியமந:ப்ராணதீப்யோऽந்யோऽநந்யஸாதந: நித்யோ வ்யாபீ ப்ரதிக்ஷேத்ரமாத்மா பிந்ந: ஸ்வதஸ்ஸுகீ ॥ என்றாத்மஸித்தியிலே ஆளவந்தாரருளிச் செய்தார். தேஹம் * மண்ணாய் நீரெரிகால் மஞ்சுலாவு மாகாசமுமாம் - புண்ணாக்கை, என்கிறபடியே பஞ்சபூதங்களுடைய திரளாய் அவயவாவயவங்களை யுடைத்தாய் வர்ணவிபாகாதிகளாலும் பலவகையாயிருக்கையால் பூதங்களுக்கும் அவயவங்களுக்கும் தனித் தனியும் ஸமுதாயத்திலும் சேதநத்வங்கொள்ளில் அநேகசேதநாவஸ்ஸா காரண கார்யபூத வக்த்ராதிவிரோதம் வருகையாலே ஶரீரத்திற்காட்டில் ஆத்மாவுக்கும் பிரிவுகாணலாம் * விஜ்ஞ:ஸ்வ்ருஷ்ட:ஸர்வஸ:, ஸாமாந்யேऽபி நரா:, நாயம்தே வோநத்வீரா, அஹமஹ்யாயம், அந்யோக்தாயம், அவயவிதயேதம்ஸாக்ஷாத் ஜ்ஞேய:, இத்யாதிகளையிங்கே யநுஸந்திப்பது. அதீந்த்ரியங்க

ளொன்றின்வ்யாபாரத்தையொன்று செய்யமாட்டாதிருக்க, இவை யெல்லாவற்றையும் வ்யாபரிக்கிறகர்த்தா ஒருவனாகத்தோன்றுகை யாலே ஆத்மாவுக்கு வாஹாதிகளைக் காட்டில் வேறுபாடறியலாம். ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்கள் தனித்தனியே விஷயங்களைக் காட்டாநிற்க, இவையெல்லாத்தாலும் எல்லாவிஷயத்தையு மொருவனே ப்ரதிஸந்தாநம் பண்ணுகையால்- இவனுக்கு ச்ரோத்ராதிகளைக் காட்டில் பிரிவுதோற்றும். ஜ்ஞாதாவான ஆத்மாவுக்கு ச்ரோத்ராதிகரணமாயல்லது உபலப்தியில்லாமையால் உபலப்தியுங்காட்டில் இவனுக்கு வேறுபாடு, சொல்லலாம் (காணலாம்) தேஹாதிகளிற் சொன்ன யுக்தி தன்னாலே இவனுக்கு ப்ராணவாயுவில் காட்டிலும் பிரிவு ஸித்தம். விஷயங்களை ப்ரகாசிப்பிக்கிற ஜ்ஞாநம் ஸ்வயம்ப்ரகாசமான நித்யத்ரவ்யமேயாகிலும் ஜ்ஞாதாவுக்கு தர்மபூதமாய்க் கொண்டே ப்ரத்யக்ஷாதிகளாலே தோற்றுகையால் அதிலுங் காட்டில் நானென்று தோற்றுகிற ஸ்வஸ்மைபாஸமாநனான ஜீவன் வேறுபட்டவன். க்ஷேத்ரஜ்ஞருடைய தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கு ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணபேதத்தாலும் - ப்ரத்யக்ஷந்தன்னில் இந்த்ரியபேதத்தாலும் ஸம்ஸாரதசையில் ஸங்கோச விகாஸ ஸாம்யாதி பேதத்தாலும் பஹுவிதவிகாரங்களுண்டாயிருக்கும் ஆத்மஸ்வரூபத்தில் இவையொன்றுந் தட்டாதே ஏகமென்று நித்யமாகத் தானே தன்னையே தனக்கேகாட்டுகிற ஏகரூபப்ரகாசமேயாயிருக்கும் ஜடங்களான தேஹாதிகளெல்லாம் பரதஃபரஸ்மைபாஸமாநங்களாயிருக்கும். தர்மபூதஜ்ஞாநம் பரதஃஸ்வதஃபரஸ்மைபாஸமாநமா யிருக்கும். ஆத்மா ஸ்வதஃஸ்வஸ்மைபாஸமாநனுமாய் பரதஃபரஸ்மைபாஸமாநனுமாய் இருக்கும் இப்படி யொரு பாதகமுமில்லாதவென் னதே (னுடம்பெ)ன்கிற வ்யதிரேக ப்ரத்யயத்தாலும் நித்யநிர்தோஷசாஸ்த்ரத்தாலும் - ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணன் - என்றறிந்துக் கொள்வது, (அநந்யஸாதநஃ) என்றது தர்மபூதஜ்ஞாநம்போலே ஸ்வயம்ப்ரகாசனென்றபடி. இத்தால் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனென்கிற வாக்யங்களுக்கும் விரோதம் பரிஹ்ருதமாயிற்று. தர்மபூதஜ்ஞாநம் விஷயப்ரகாசநகாலத்திலே தன்னாச்ரயத்திற்கு ஸ்வயம்ப்ரகாசமாம். ஆத்மா

நித்யமாகத் தனக்குத்தான் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கும். (நித்ய:) என்றது மாறிமாறிப் பல பிறப்பும் பிறந்தாலும் பூர்வோத்பந்நஜ்ஞாநத்துக்கு ஸங்கோச விகாஸாதிகள் வந்தாலும் ஸ்வரூபத்தில் நாசோத்பத்திகள் வரும்படியான ஸம்ஸ்காரங்களொருக்காலும் வாராதென்னபடி. இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ராக்தந ப்ரதிஸந்தாநம் பண்ணுகையாலே ஸ்திரனென்னுமிடம் ப்ரத்யக்ஷஸித்தம். பிறந்தவனுக்கு ப்ரயத்நமில்லாமல் ஸ்தந்யாபிலாஷாதிகள் பிறக்கையாலே சரீராந்தர ஸம்பந்தமுமுண்டென்று அநுமாநஸித்தம். நைமித்திக ப்ராக்ருதாத்யந்திக ப்ரளயாதிகளிலும் அழியாதென்னுமிடம் ஆகமஸித்தம். அணுவான விஷ்ணுவை ப்ராபி என்றது * ஆராக்ரமாத்ர:, என்கிற ச்லோகத்தின் படியே அதிஸூக்ஷ்மதையாலே ஸர்வாசேதநங்களிலும் ப்ரவேசிக்க வல்லனென்றபடி. ஆக்நேயசஸ்த்ரத்திலும் வாயவ்யசஸ்த்ரத்திலும் ஸங்கல்பத்தாலும் யஜ்ஞத்தாலும் யோகப்ரபாவத்தாலும் அநேகசரீர ஸம்பந்தம் பண்ணும்போது ஜீவனை, ஸ்வசரீரத்தைவிட்டுப் பிரிக்கிற ச்ருதியின்படியே இவன் ஸர்வகதனாயிருக்க * ப்ரதீபவதாவேசஸ்ததா ஹி தர்சயதி என்கிற ஸூத்ரோக்தமான தர்மபூதஜ்ஞாந வ்யாப்தியுள்ளது (ப்ரதிக்ஷேத்ரம் பிந்நா:) என்றது ஜ்ஞாநஸாம்யாதி ஸாதர்ம்யமுண்டானாலும் சரீரந்தோறும் பரஸ்பரவ்யாவ்ருத்தி ஸ்வபாவமுண்டாகையாலே ஆத்மாக்கள் வேறுபட்டவர்களென்றபடி. (ஸ்வதஸ்ஸதா) என்றது ஸ்வரூபத்தாலும், யஜ்ஞத்தாலும், தனக்கு நித்யாநந்தமாய் அபரிச்சிந்நமான அநுபவத்துக்கு ஸம்ருத்தியைப்போலே ஸ்வரூபயோக்யதையாலே விட்டுப் பிறந்தவனென்றபடி. இவனுக்கு தேஹாதிகள் கர்மோபாதிகங்களாய் வருகின்றன. இஜ்ஜீவர்கள் பத்தரென்றும், ஸம்ஸாரிகளென்று, இரண்டுபடி. ஸம்ஸாரிகள் முக்தரென்றும் நித்யரென்றும் இரண்டுவகை. பத்தராவார் பீஜாங்குரந்யாயத்தாலே விஷயப்ரவாஹமாய்க்கொண்டு அநாதியாய்ப்போருகிற அவித்யாகர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்களாலே தன்னுருக்கொடுத்து வேறுருக்கொண்டு மநுஷ்யத்வாதி ப்ரயுக்தமான ஜாதி ஸ்வஸ்வ ஸாக்ஷாத் ஸம்ஸாராரண்யமத்

நரகஸ்ருஷ்டிப்ரளயாதிவிசித்ராவஸ்தைகளையுடையராய், அநாதி நந்தப்ரகாரமாய் அதிதுஸ்ஸஹமான தாபத்ரயத்தாலே தப்தராய், ஸ்வதஃப்ராப்த பகவதநுபவாதி வைபவத்தையு மிழந்து போருகிற சேதநர். பரதந்த்ரசேதநராய் காருண்யத்ருஜாநரான பத்தருக்கே ஸாத்யஸாதநாதிகளுள்ளது. இவர்களில் ஓரளவிலே ஸர்வஸுஹ்ருத்தமனான ஸர்வேச்வரனுடைய அவஸரப்ரதீக்ஷையான ஸஹஜக்ருபையாலே பிறந்த அத்வேஷாபிமுக்யாதிகளையுடையராய் ஸதாசார்யஸமாச்ரயணம் பண்ணி ஸமஸ்தவேதவேத்யமாகிற ரஹோநிதியை பக்திவிலோசநாஞ்ஜநரஞ்ஜிதமான சாஸ்த்ரசக்ஷுஸ்ஸாலே கண்டு ஸ்வாதிகாராநுகுணமான உபாயத்தாலே ஸர்வேச்வரனை ப்ரஸந்நனாக்கி, அவன் ஸங்கல்பவிசேஷத்தாலே அத்யந்தநிவ்ருத்தஸம்ஸாரராய் கடலினின்று மெடுத்த ஸ்ரீகௌஸ்துபம்போலே அஸங்குசிதப்ரகாசராய் பரவேதாக்ஷ ஹ்ருதயங்கமராய் நித்யஸூரிகளோடொக்க நிரதிசயபோக்ய நிரவதிக கைங்கர்யமும் பெற்றவர்கள் முக்தர். * யதாநக்ரியதே ஜ்யோதிராகாசா இத்யாதிகளை யிங்கே யநுஸந்திப்பது. நித்யராவார் - ஒருகாலத்திலும் பகவதநபிமத விரோதாவரண மில்லாமையாலே ஜ்ஞாநஸங்கோசப்ரஸங்கமற்று ஸதாதர்சனம் பண்ணிக்கொண்டு பரமபுருஷனான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை வானிளவரசாகப் பெற்று வழுவிலா வடிமைசெய்து வாழ்கிற வடிவுடைவானவர்கள். இவர்களில் அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளுடைய அதிகாரவிசேஷங்கள் ஸர்வேச்வரநித்யேச்சையாலே அநாதியாக வ்யவஸ்திதங்கள். முக்தருக்கும் நித்யருக்கும் ஸர்வேச்வரனுக்கும் வ்யாபாராதிகள் வேறுபட்டாலும் ஸர்வவிசிஷ்டனான வொருவன் போக்யனானபடியாலே போகமாத்ரஸாம்யம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பல்வினைவன் கயிற்றுற்பந்தமுற்றுழல்கின்றனரும்
நல்வினைமூட்டியநாரணனூர்பதம்பெற்றவரும்
தொல்வினையென்றுமில்லாச்சோதிவானவருஞ்சுருதிச்
சொல்வினையோர்ந்தவர்சீவரென்றோதச்சிறந்தனரே. அ - ர. ௨௬.

இதி ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யவிரசிதே
தத்த்வத்ரயவ்யாக்யாநே
ஜீவநிரூபணாதிகாரோ த்விதீய:.
ஸ்ரீமதே வேதாந்தகுரவே நம:.

நேரிசைவெண்பா

ஆரணங்களெல்லாமடிசூடிமேனின்ற
காரணமாயென்றுங்கலங்காதான்—நாரணனே
நம்மேல்வினைகடியநல்வழியிற்றானின்று
தன்மேனிதந்தருளுந்தான். அ - ர. ௨௭.

ஈச்வரனுவான் * ஸர்வைஸ்ஸ வேதைரஹமேவ வேத்ய: இத்யாதிகளின்படியே கீழ்ச்சொன்ன வேதநாவேதநங்களெல்லாத்துக்கும் நித்யமாக ஆதாரனுமாய் நியந்தாவுமாய் நிருபாதிகசேஷியாய் இப்படியால் ஸர்வசரீரியாய் ஸர்வகார்யகாரணபூதனாய் ஸமஸ்தஹேயரஹிதனாய் ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணனாய் ஜ்ஞாநசக்த்யாதி ஸமஸ்தகல்யாணகுணாச்ரயனாய் ஸ்வேதரஸமஸ்த வஸ்துவிலக்ஷணனாய் நிஷ்கர்ஷகத்தில் ஸர்வஸ்வரூபனாய் ஸர்வசப்தவாச்யனாய் ஸர்வபோக்தாக்களுக்கும் ஸமாச்ரயணீயனாய் மோக்ஷார்த்திகளுக்கும் ஸமாச்ரயணீயனாய் மோக்ஷப்ரதனாய் இப்படி ஸர்வப்ரகார நிரதிசயமஹிமனாய் சுடர்மிகு சுருதியுளனான ஸ்ரிய:பதி ஸர்வேச்வரன். இவன் ஸங்கல்பவிசிஷ்டவேஷத்தாலே ஜகத்துக்கு உபாதாநகாரணம்-ஸங்கல்பவிசிஷ்டவேஷத்தாலே நிமித்தகாரணம்-இப்படியே ஸஹகாரிகளான உபாதாநங்களுக்கும், ஹிரண்யகர்ப்பாதிகளான

நிமித்தங்களுக்கும், அந்தராத்மாவாய் நின்று அவற்றின் கார்ய்ங்களுக்கு உபாதாநமும் நிமித்தமுமாம். இவன்தானே ஸஹகாரிஸமஸ்தகாரணாதிகளுக்கும் அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸஹகாரியுமாம். ஆகையாலே த்ரிவிதகாரணமும் ப்ரஹ்மமென்று வேதாந்தங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டது. விஶ்வசேதநாசேதநத்வம் அநந்யாதீநத்வம் நிராதாரத்வம் ஜகத்காரணத்வம் மோக்ஷப்ரதத்வம் ஸர்வாதாரத்வம் ஸர்வநியந்த்ருத்வம் ஸர்வசேஷித்வம் ஸர்வசரீரித்வம் ஸர்வசப்தவாச்யத்வம் ஸர்வவேதாந்தவேத்யத்வம் ஸர்வலோகசரண்யத்வம் ஸர்வமுமுக்ஷூபாஸ்யத்வம் ஸர்வபலப்ரதத்வம் ஸர்வப்ராப்யத்வம் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வம் ஸ்ரீஸஹாயத்வம் இத்யாதிகளுமிவனுக்கு லக்ஷணங்கள். ஸத்யஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வங்கள் ஸர்வவிலக்ஷணங்களான ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்கள். ஜ்ஞாநபலாதிகளும் இவற்றின் விதிகளான ஸௌசீல்யாதிகளும் நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணங்கள். இக்குணங்களினுடைய லக்ஷணங்களும் உபயோகாதிகளும் சாஸ்த்ரங்களிலே அறிந்துகொள்வது. ஸர்வஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாராந்தஃப்ரவேசநியமநமோக்ஷப்ரதாநங்கள் இவனுக்கு க்ருத்யங்கள். இவன் ஜ்ஞாநசக்த்யாதிபூர்ண விசிஷ்டஸ்வரூபத்தாலே ஸர்வாந்தர்யாமியாயிருக்கும். ஸ்வஸத்ருசாச்ரயத்தின்படியே ஸர்வதசாச்ரய திவ்யமங்களவிக்ரஹவிசிஷ்டவேஷத்தாலே பரவ்யூஹாதி பஞ்சப்ரகாரனாயிருக்கும். பரமபதமாவது * நித்யம் நித்யாக்ருதிதரம் | நித்யஸித்தாகாரம் | இத்யாதி ப்ரமாணங்களிலே ப்ரஸித்தமாய் ஸூரிகளுக்கும் முக்தருக்கும் ஸேவ்யமாய் வானுயரின்பம் மன்னி வீற்றிருக்கிற நித்யமான திவ்யமங்களவிக்ரஹம். இதில் ஶார்ஙாதிதாதி விசாரங் கண்டுகொள்வது. வ்யூஹமாவது பரமபதத்திலே வாஸுதேவஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தஸ்வரூபேண வரும் வகுப்பு. இவர்கள் நால்வருக்கும் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகாம பேதவ்யூஹத்திக்ருத்யத்தாலே விதாரகவீதக்ருஷ்ணங்களான குணங்கள் மாறிமாறிவரும். பரமபதத்திலும் வ்யூஹவாஸுதேவபரமபதத்திலும் ஜ்ஞாநசக்த்யாதிஷாட்குண்ய ப்ரகாசநயோக்யபடியாலே திவ்யஸௌந்தர்யமும் நடக்கும். இதில் ஸங்க

ஸங்கர்ஷணாதிவ்யூஹங்கள் மூன்றில் ஜ்ஞாநபலங்கள், ஐஶ்வர்யவீர்யங்கள், ஶக்திதேஜஸ்ஸுக்களான இவ்விரண்டு குணங்களே ப்ரகாஶிதங்களாயிருக்கும். இங்கு * ஜ்ஞாநைஶ்வர்யஶக்த்யாத்யை:, ஷாட்குண்யாத்வாஸுதேவ:, ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதி ஶ்லோகங்களையும் அநுஸந்திப்பது - நாலுவ்யூஹங்களினின்றுமடைவே ஒரோவொன்றிலே மும்மூன்றாக அவதரித்த கேஶவாதிகளான பன்னிரண்டு ரூபங்களும் வ்யூஹாந்தரங்கள். இவர்கள் மார்கழிமாசம்முதலாக பன்னிரண்டு மாசங்களுக்கும் ஆதித்யர்களுக்கும் நிர்வாஹகராயிருப்பார்கள். ஊர்த்வபுண்ட்ராதிகளில் அவர்கள் நிலைவிஶேஷித்திருக்கும். விபவங்களாவன - வ்யூஹமடியாக வருகிற பத்மநாபர் முதலான முப்பத்தாறு ப்ராதுர்பாவங்கள். இவற்றில் ஸ்ரீவாமநரூபத்தில் த்ரிவிக்ரமரூபம்போலே தோற்றுமாகாராந்தரங்கள் விபவாந்தரங்கள். கபிலாதிஸம்ஜ்ஞிகங்கள் ஸாக்ஷாதவதாரங்களன்று ஜீவர்களான வ்யாஸகபிலாதிகளை ஆவேஶித்து அவர்களுக்கு அதிஶயங்களை உண்டாக்குமவை * க்ருஷ்ணரூபவாண்யஸம்வ்ராநி இத்யாதிகளில்படியே ஒரோவொன்றில் அவ(கார)ாந்தரவிக்ரஹங்கள் பஹுப்ரகாரங்கள் அந்தர்யாமிரூபமாவது - யோகிகளுக்குக் காணலாம்படி ஹ்ருதயப்ரதேஶத்துக்குள்ளே ஸந்நிஹிதமாயிருப்பதொரு ஸூக்ஷ்மரூபவிஶேஷம். அர்ச்சாவதாரமாவது - பரவ்யூஹாதி லக்ஷணங்களோடேகூட ஸ்வயம்வ்யக்தாதிப்ரக்ரியையாலே தேஶகாலாதி விப்ரக்ருஷ்டமற்று மாம்ஸசக்ஷுஸ்ஸுக்களுக்கும் அநுபவிக்கும்படி தோற்றிநிற்கும்நிலை. இங்கே * யயாயாவாநம்ராஜாநம் | ஸர்வாதிஶாயிஷாட்குண்யம் | அப்ருஸ்வஸ்வஸஹிஷ்ணு: | இத்யாதி ஶ்லோகங்களையும் அபிமாநஸம்ஸாரவஶீகரணாந்த ப்ரவேஶாஹிதாந்வயாதி விஶேஷங்களையுங் கண்டுகொள்வது. உபரவ்யூஹாதி ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸர்வஶரண்யனான ஸர்வேஶ்வரன் * நித்யஶ்ரீ: | ஶாந்தாநந்த | நித்யாநபாயிநீ | இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வாபிமதாநுரூப ஸஹதர்மசாரிணீ ஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருக்கும். பராதிஸ்தாந விஶேஷங்களும் ராஜவர்ணஷண்மாயாய தேவீபரிஜநபரிச்சதாதி விஶேஷங்களும் கண்டுகொள்வது. இவ்விக்ரஹவிஶேஷ விஶிஷ்ட (வேஷ)

த்தாலே ஶாஸ்த்ரீயகவும் ஸவவாவவெஷயிலு மநாவஞ்க்ஷம் ஹிர
ண்யமஹ ரா ரூதாதிகளுக்கு சில வவவெஷகளிலே விஶெஷித்து
ஸமவதாவெஶமுண்டேயாகிலும் இவர்கள் சில வயிகாரம்பெற்ற
கஜவஶராநபடியாலே வநிவாஜருக்கு ஶெவரான்றென்று
உஜ்ஜாஸாரக வளக்ஷராதிவஸிஜம் | வநதஷநாதிவிஶெஷகளி
லும் வணாஶ்ரமாதிநியதங்களான சில யஜங்களிலும் ஐஂஷ்ராதி
வெதநாஙர விஶிஷ்டாநஸநாநம் வியிவஐவராக்ஷமாதலும்
அந்தவெதநாஙரங்கள் வராணாஷ்வெதநங்களின்படியேகஷா
க.தாஶுங்களாய் நிற்கையாலே ஶாஜயாஜிகளுக்குப் போலே
விஶெஷ்ஞன வாரசாத்தாலே ஞாயஞாய் நிற்கையாலே -
வெசாஷவிரோயம் வாராது. ஸாக்ஷாக ஸமவஉவதாரங்களில்
ஞூஸாரஶொஹநாஸமாக கஜவஶகாஹி நயசாதமேயுள்
ளது. ஶாஜஸ்ஷிவிஶெஷமான கவதாரர ஹஸத்திலுண்மை
யை அறிந்தவனுக்குக் கடுக உவாயவசத்தியாலே வாநஹவ
மில்லையாம். ஶாஜாஶாஜஸ்ஷியிலே ஏதேனுமொன்றுக்கு கேவ
ஐநித்யமும் கேவஸாநித்யமும் காரணமாகாது. ஸாரவெநித்ய
ங்களான ஷவங்களும் கநித்யங்களான வீஶ்ரஸஂகவ விஶெ
ஷாதிகளுங்கூட ஸாசயியாம். இவற்றில் கநந்யாயீநஸாதம்
த்தாலே ஶஂஶ்ரன் வயாநகாரணம். இவன் ஸவஜிரிக்ஷ
மான வெதநவவுத்திகளிலும் கவெதநவவுத்திகளிலும் யயா
யொமம் கத்தாவுமாய் வெரகனுமாய் கநாஜாவுமாய் ஸஹ
காரியுமாய் ஸாக்ஷியுமாய் ஸவெஉனுமாய் ஸமியுமாய் உதாஸீந
னுமாய் நிற்கும்நிலை * வைகஸஉஸிஶொகஸஸஷா - ஐதாதி
களில்படியே உசிதவவெஷயாலே கண்டுகொள்வது. ஸஂக
வசாத்தாலே ஸவெஶ்ரன் பண்ணும் வெரணம் ஶரீரஹவ
தங்களானவெதநாவெதநங்களிரண்டிலும் ஒத்திருக்கும். கவா
சஐமான உவதெஶ (மும் அம்) சாவத்தாலே பண்ணும்
வெரணமும் ஶாஸவஶராந கெதஜர் பக்கல் கயிகம். இப்
படி ஸவவகார விஶிஷ்டனைக்கொண்டு நிரதிஶயஶொம
ஞன ஶியவதியே வயாநகவும். இவனோடு நமக்குண்டான
ஶரீராத்மஹாவம் வயாநஸஂவஸம். இவனுடையஉவாயொவெ

யதார்த்தஸ்வரூபமான வஸ்துத்வயம் ப்ரதாநஜ்ஞாதவ்யம். இவை யிரண்டுக்கு முள்கருவான நாராயணஸப்தம் ப்ரதாநநாமதேயம். இவன் பக்கல் ப்ராப்தநாவஶ்யக ஸம்பந்தம் ப்ரதாநஹேதும். இவனுக்கு ஸ்வீகரித்தை நடத்துகை ப்ரதாநவ்யாபாரம். இத்தத்த்வஹிதவ்யாபாரங்களில் தெளிவும் (துணிவும்) த்வரையுமுண்டாம்படி ஸதாசார்யாதிகளாலே ஸம்ஸ்க்ருதனாக உபதேசிக்கவன் ப்ரதாநாதிகாரி. இவனுபதேசத்தாலே ஸம்யக்ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் நிஷித்தநிவ்ருத்தியும் விஷயவிரக்தியும் பகவத்தாநாதிகாரத்வமாநமான ஸம்பந்தமுமுடையவனாய் மோக்ஷவிஷயத்தில் நிற்குமவன் ப்ரதாநஶிஷ்யன். இவனுக்கு முக்திக்கு ஸாக்ஷாத் காரணமான தத்த்வத்ரயவிவேகம் பிறந்தபடியை, ஶ்வேதாஶ்வதர ஶ்ருதிப்ரமாணத்தாலே உபநிஷத்து காட்டிற்று. இதை *கரந்தபாலுணெய்போல - என்கிற ஶ்ருதிஶ்வேதாஶ்வதராக்யத்திலுங் காணலாம். இங்கெவித்து-அவித்து என்கிற ஶரீரவகுப்பையும் - அநாஸாதிப்பது. இத்தெளிவோடே ஸாவஶேஷணாதிகள் பண்ணினால் அநாஶ்ரயிக்கவேண்டா. இத்தெளிவன்றிக்கே பண்ணினாலும், இத்தனை யடியரானார்க்கிரங்கு நம்மரங்கனாய பரகோரணிகன், காலக்கழிவற ஞானக்கைதர, இத்தெளிவோடே தலைக்கட்டும்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

குடன்மிசையொன்றியுங்கூடியுநின்றகொடுந்துயரும்
உடன்மிசைதோன்றுமுயிருமுயிர்க்குயிராமிறையும்
கடன்மிசைகண்டவைதானத்திரளவைபோர்த்தபொன்னூல்
மடன்மிசைவார்த்தையதன்பொருளென்னவகுத்தனமே. அ-ர. (௨௮)

தத்துவந்தன்னில்விரித்திடத்தோன்றுமிரண்டுதன்னில்
பத்திவிலக்கியபாடண்டர்வீசும்பாசமுறூர்
எத்திசையுந்தொழுதேத்தியகீர்த்தியரெட்டிசையால்
சுத்தருரைத்தசுளகமறிந்தவத்தூயவரே. அ-ர. (௨௯)

வினைத்திரண்மாற்றியவேதியர்தந்தநல்வாசகத்தால்
அனைத்துமறிந்தபின்றும்பயனுமெனவடைந்தோம
மனத்திலிருந்துமருந்தமுதாகியமாதவனார்
நினைத்தன்மறுத்தலரிதாகியநன்னிழல்நீள்கழலே. அ-ர. (௩௦)

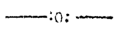
இதி ஶ்ரீதேஶிகோக்த லக்ஷணாயாஶ்ருதம் வேங்கடநாயகஸூரிணா | ஸங்க்ஷேபாதேத நிர்வேதேன ஸ்ரீஸம்ப்ரதாயஜீவேஶ்வரவி ஸந்த்ரஸ்த:||

தாஸ ஶ்ரவணஹம் த்வதர்த்யம் பார ப்ரேயஸ்ய ஶ்ருதிரஹஸ்யை ஶ்ரீவேங்கடேஶாய யாசக | தஜ்ஜாபக தோஷதம் ஸாயாஹ்ந ஸ்வயம்வராநுபாவ நிர்வேதம் ஸந்த்ரஸ்த ஸாதநீயம்||

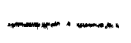

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய — வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே பர மார்த்த நிர்வேதனாய ஸாரஸ்வதீய:.

தச்ச ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜமுநயே நம:.

ஶ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜமுநயே நம:.

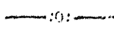
௧௬ - ரஹஸ்யம்.

ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்.

நேரிசைவெண்பா.

ஓதுமுறை நான்கதனி லோங்குமொருமூன்றி னுள்ளே
நீதிநெறி வழுவாமல் நிற்கின்றோம் — போதமரும்
பேராயிரமுந் திருவும் பிரியாத
நாராயணனருளாலே. அ - ர. (௩-௧)

ஸதாசார்யகடாக்ஷமுடையனான ப்ரபந்நனுக்கு ரஹஸ்யத்ரயார்த்தமும் நித்யாநுஸந்தேயம் - இவற்றில் திருமந்த்ரம் ஸர்வஸங்க்ரஹம் - இது எட்டு திருவக்ஷரமாய் மூன்று பதமாய் ஒரு

வாக்யமாயிருக்கும் - இதில் மூலமாகிய ஒற்றையெழுத்தான ப்ரண வத்தை - ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் சொல்லுகிறபடியே பிரித்துப் பார்க்குமளவில் மூன்று அக்ஷரமாய் அவைதானும் மூன்று பதமாய் ஒரு வாக்யமாயிருக்கும். இதில் ப்ரதமாக்ஷரம், ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸர்வஶேஷியுமான ஶ்ரிய:பதியைச்சொல்லுகிறது - எங்ஙனே யென்னில் ஶப்தங்களுக்கெல்லாம் மூலமானவனை வாசகங்களுக்கெல்லாம் மூலமான விதுகாட்டுமென்று ப்ரமாணம் சொல்லிற்று. அவ ரக்ஷணே - என்கிற தாதுவிலே நிஷ்பந்நமாய் ஸர்வரக்ஷகனைக் காட்டுகிறது. இதிலே லுப்தமான சதுர்த்தீ, ரக்ஷணீயனான ஜீவனுடைய தாதர்த்யத்தைச் சொல்லுகையாலே ஸர்வரக்ஷகனுடைய ஸர்வஶேஷித்வமும் ஸித்திக்கிறது. இஶ்ஶேஷஶேஷிபாவம் - ஒழிக்கவொழியாத வுறவானபடியாலே ஶரீராத்மபாவம் வரும்படி கண்டுகொள்வது. ஸர்வகாரணபூதனுமாய் ஸர்வரக்ஷகனுமாய் ஸர்வஶேஷியுமான ஸர்வேஶ்வரனைச் சொல்லுகிற இவ்வக்ஷரத்தில், அயத்திற்போலே, யதாவ்யாகரண சதுர்த்த்யர்த்த ஸஹசாரிணீ ஸம்பந்தமும் விவக்ஷிதம். த்விதீயாக்ஷரமவதாரணார்த்தமாய் அகாரவாச்யனுக்கே யென்று இஸ்ஸம்பந்தத்தை நியமித்துக்கொண்டு மற்றுள்ளாரோடு நிருபாதிகமாகத் துவக்கில்லையென்கிறது * மற்றுமோர் தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோடொத்திலேனென்கிறபடியே ததீயபர்யந்தமாக தேவதாந்தர வர்ஜநம் ஸித்திக்கும். த்ருதீயாக்ஷரம், மந ஜ்ஞாநே இத்யாதிகளிலேயாதல், அக்ஷரஸமாம்நாயத்தில் ஸாங்க்யப்ரக்ரியையாலே பஞ்சவிம்ஶமாயாதல் - ஸங்க்யாஜ்ஞாநாத்ருமான பதமாய் ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமான முன்சொன்ன ஶேஷத்வாஶ்ரயமான ஆத்மாவைக் காட்டுகிறது. இவ்வக்ஷரத்ரயத்தால் ஸ்வயம்ப்ரகாஶனாய் ஆநந்த ஸ்வபாவனுமாய் ஜ்ஞாதாவாய் ஸ்வஸ்வஸம்வேத்யனாய் சதுர்விம்ஶதிதத்த்வ விலக்ஷணனான, ஜீவாத்மா (நான்) ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸர்வஶேஷியுமான ஶ்ரிய:பதிக்கே அநந்யார்ஹநிருபாதிக ஶேஷபூதனென்று அநுஸந்தித்தானாயிற்று. இப்படி தன்னைச்சொல்லவே தன்னுடைமையும் அவனுக்கே ஶேஷமென்றதாம் * தாஸபூதாஸ்வதஸ்ஸர்வே । ஹ்யாத்மாந । அகாரார்த்தோ விஷ்ணு: । கண்ணபுரமொன்றுடையானுக் கடியேனொரு

வர்க் குரியேனே உதாஹ்ருதிகளை யிங்கே அநுஸந்திப்பது. பதிக்கு
சேஷமென்னவே - பத்நிக்கும் சேஷமென்றதாம். த்ர்யக்ஷரம்
ஸூக்ஷ்மவாசகமாய் ப்ரகாரவாசியான ஜீவன் இருவருக்கும் ஸாதாரண
தனென்கிறயோஜனையில், அவதாரணார்த்தம். ப்ரத்யேகம் ஸங்க்ஷ
யோஜனையி லிரண்டக்ஷரமா யிரண்டுபதமாய் ஒருவாக்யமாகிறது.
(ந:) என்றது - எனக்கென்றபடி - இது விரோதிவர்க்கத்தை யெல்
லாத்தையும் கணிசிக்கிறது - இத்தால் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளும் ஸங்
க்கும் (ம) என்று - இவ்விரோதியை நிஷேதிக்கிறது - நானெ
னக் குரியேனல்லேன் வேறொன்றுக்கு முரியேனுமல்லே னென்ற
தாயிற்று. என்னுடைய க்ரியைகளுமென்னதன்று - நானும் என்ன
தன்று - ஸர்வேஸ்வரனுக்கே நானாகின்றேன் என்று நிருக்தியில் சொ
ல்லுகிறபடியே - தானுந் தன்னுடைமையும் தனக்கும் பிறர்க்கு முரிய
தல்லாதபடி. ஸம்பந்தஜ்ஞாந ஸஹ சேஷத்வம் ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களி
லே - அநுஸந்திக்கப்பட்டது. இதுதன்னாலே தன்னையும் தன்னுடை
மையும் சேரத்தன்னோடு துவக்கறுக்கிற தாகவுமாம். இத்தாலே
அஹங்கார மமகாரங்களாகிற ஸம்ஸாரபீஜங்கள் நிஷேதிக்கப்பட்
டன. அவிலக்ஷணனான நான் ஸ்ரிய:பதிக்கே சேஷபூதன்
அவரென்னுடைய ஸ்வாமியென்கிற யதாவஸ்தித அஹங்கார மமகார
ங்களநர்ஹணம் * யானே யென்தனதே - உதாஹ்ருதிகளில் சொல்
லுகிற விபரீதாஹங்கார மமகாரங்கள் தோஷம்; அவைகளாயிற்
றிங்கே கழிக்கப்படுகின்றன - கீழே அந்யசேஷத்வம் கழிக்கையா
லே - தனக்குத்தானும் வேறொன்றும் நிருபாதிக சேஷமன்றெ
ன்று ஸமிக்கையாலே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியைச் சொல்
லுகிறதாகவுமாம். அதாவது - லௌகிகாசாரிகள் படியன்றிக்கே
ஸ்வரூபாகாரத்தில் நித்யபாரஸாபேக்ஷணை. இப்படி ஸ்வதந்
த்ர்ய ஸ்வாமியிட்ட வழக்கான தனக்கு * அடியார்க்கென்னை யாள்படு
த்த விமலனென்கிறபடியே - திருவெட்டெழுத்துங் கற்றுநான் உற்
றது முன்னடியார்க் கடிமையென்கிற பாகவதசேஷத்வமும் -
இங்கே விவக்ஷிக்கிறது. இங்கு பாகவதரென்கிறது - கீட்சொன்ன
பரசேஷத்வ ஜ்ஞாநபர்யந்தர். ஸ்வாமியான தனக்கபிமதமான
தொருவழியாலே ஸ்வதந்த்ரனானவன் தானே ப்ரவர்த்திப்பிக்க வம்

முகத்தாலே அவனை வஶீகரிக்கவேண்டுகையால் அகிஞ்சநனுக்கவன் பக்கல் ஸ்வரக்ஷணபரத்தை ஸமர்ப்பிக்கையாகிற வுபாயவிஶேஷமும் இங்கே பலிக்கும். நம: - என்கிற ஶப்தந்தானே வ்யோம விஶேஷங்களாலும், பலஶாஸ்த்ரங்களாலும், க்ஷயிகாராதிகளுடனே கூடின வ்யுத்பத்தி தன்னையே சொல்லுகிறதாகவுமாம். உவ்யுத்பத்திக்கிலக்காய் ஶரண்யமாணவமணனாய் நின்ற ரக்ஷகனான ஶேஷியின்படியையும் - வ்யுத்பத்திகர்த்தாவாய் ஶுத்தமாணயக்ஷராய் ரக்ஷகனான ஶேஷபூதன்படியையும், அகாரமகாரங்களாலே வெளியிடுகிறது நாராயணஶப்தம். இது நாரங்களை அயநமாகவுடையவனென்றுதல் - நாரங்களுக்கு அயநமென்றுதல் - சொல்லும் (ர:) என்று அழியும் வஸ்துக்களைச் சொல்லி (நர) ஶப்தத்தாலே அழியாத சேதநரைச் சொல்லி (நார) என்று சேதநருடைய ஸமூஹத்தைச் சொல்லி உஸ்ஸமூஹந்தான் பலமென்றுமிடத்தை பஹுவசநத்தாலே சொல்லுகிறது. நர - என்று ஒருபடியாலுமழிவில்லாத சேதநரான ஸர்வேஶ்வரனைச் சொல்லி யவனோடே யப்ரயோணம் ஸம்பந்தமுடைய ஸர்வத்தையும் - நாரஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறதாகவுமாம். இத்தை அயநமாகவுடையவனாகையாவது - இருப்பிடமாகவாதல் ப்ராப்யமாக வாதலுடையவனென்றபடி. இத்தாலவ்வோ வஸ்துக்களிலுள்ளும் புறம்புமொழிவற நிறைந்து நிற்கிற நிலைதோற்றுகிறது. சேதநாசேதநத்ரவ்யங்களை நித்யமாக நியமித்துக்கொண்டு வ்யாபித்து நிற்கையாலே ஶரீராத்மபாவம் ஸித்திக்கும். இவற்றிற்குத் தானயநமென்று உபாயமாயுமுபேயமாயு மாதாரமாயும் நிற்கிறநிலை தோற்றுகிறது. நீயே யுன்னைத்தரவேணு மென்றவர்களுக்கு * யெனக்கே தன்னைத் தந்த கற்பகமென்கிறபடியே - உபாயமுமாய் உபேயமுமாகிறான். சேதநாசேதநங்களிரண்டுக்கும் உடன்மிசை யுயிரென நின்று ஆதாரமுமாகிறான். இப்படி பரசேதநனைக் குறித்து அவ்யயக்லிஸாயெயங்களான சேதநாசேதநங்களிரண்டுக்கும் ஶரீரத்வமும் ஸித்திக்கும். காரணத்வோபாயத்வாதிகளைச் சொல்லுகிற இத்திருநாமத்தில் உபயவிபூதி யோகமும், உபயலிங்கத்வமும் ஸர்வவியாப்தத்வமும் மந்த்ரவைஶிஷ்ட்யம் * நாரணந்தம்மன்னை நரகம்புகாள்-

குலந்தரும் செல்வந்தந்திடும் இத்யாதிகளாலே - இதின் ப்ரபாவங் கண்டுகொள்வது. இதில் [illegible]த்தை முன்னிட்டு அதின் பலமாய் ப்ரார்த்தநீயமான கைங்கர்யத்தைக் கணிசிக்கிறது. இத்திருமந்த்ரத்தில் வாக்யார்த்தத்தைப் பலபடி யநுஸந்திப்பார்கள் - அகாரவாச்யனாய் நாராயணனான ஸ்ரிய:பதிக்கு - நான் அநந்யார்ஹசேஷபூதன் - எனக்குரிய னல்லேனென்று, திருமந்த்ரம் முழுக்க ஸ்வரூபபரமானால், தன்னுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகள் பரசேஷைக ரஸங்களுமாய் பராதீநங்களுமாயிருக்கும்படி யதாஸ்தாந நிவேசநீயம். ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்கள் ஸ்வரூபபரமாய் மேல் நாராயணன் பொருட்டாவேனென்று புருஷார்த்தப்ரார்த்தனையாகவுமாம். இப்ப்ரார்த்தனையால் சேஷத்வபலமான ஸ்வரூபாநுரூப கைங்கர்யவிசிஷ்டனாவேனென்றதாயிற்று. ப்ரணவம் ஸ்வரூபபரமாய் மேலிரண்டு பதங்களாலும் அத்யாஹ்ருத க்ரியாபதங்களோடேகூடி அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் இஷ்டப்ராப்தியும் [illegible]க்கிறனவாகவுமாம். அகாரவாச்யனான நாராயணனுக்கு நான் அநந்யார்ஹசேஷபூதன் அவனையே சரணமாகப் பற்றினேன், அவன் திருவடிகளிலே * ஒழிவில் காலமெல்லா முடனாய்மன்னி வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டு நாம், என்றிப்பதங்கள் அடைவே ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களை ப்ரகாசிப்பிக்கிறனவாகவுமாம். இவ்வடைவே அநந்யார்ஹசேஷத்வமும், அநந்யோபாயத்வமும், அநந்யப்ரயோஜனத்வமும், பெற்ற அதிகாரி, [illegible]லே [illegible]ரோடொக்கும். இப்படி ப்ரணவாதிகளிலே சோதிதஸ்வரூபனாய் ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்திலு மிதற்கு ஸாதிகாராநுரூபமான வுபாயத்திலும் வ்யவஸ்திதனானவனுக்கு உத்தரபூர்வாகயோரச்லேஷவிநாசௌ என்கிறபடியே, போயபிழையும் புகுதருவா நின்றனவும் தீயினிலில் தூசாகும்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

ஊன்றந்துநிலைநின்றவுயிருந்தந்தோருயிராகி
யுள்ளொளியோடுறைந்தநாதன்,
தான்றந்தவின்னுயிரையெனதென்னுமம
னல்லறிவுந்தந்தகலாகலமுந்தந்து,
தான்றந்தநல்வழியாற்றாழ்ந்தவென்னைத்
தன்றனக்கேபரமாகத்தானேயெண்ணி,
வான்றந்துமலரடியுந்தந்துவானோர்
வாழ்ச்சிதரமன்னருளால்வரித்திட்டானே. அ - ர. (கஉ)

———:0:———

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய—வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ரஹஸ்யத்ரயஸாரே உபோத்காதாதி
கார:—ப்ரதம:.

———

நேரிசைவெண்பா.

திருமாலடியிணையைத்திண்சரணாக்கொண்டு
திருமாலடியிணையேசேர்வார்—ஒருமால்
அருளாலருளாதவானோர்கள்வாழ்ச்சி
யருளானமக்களித்தாராய்ந்து. அ - ர. (கங)

————————

திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வளர்ந்து த்வயைகநிஷ்டராவீரென்கிற பூர்வர்கள் பாசுரத்தின்படியே ப்ரதமரஹஸ்யத்தில் ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபாதிகளை யறிந்தவனுக்கு பரதக்ஷமான ஶரண்யனையும் பரமஹிதமான ஶரணாகதியையும் பரமபுருஷார்த்தமான தத்கைங்கர்யத்தையும் விஶதமாக்கிக்கொண்டு ப்ரபத்த்யநுஷ்டாந ப்ரகாரத்தை ப்ரதாநமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது த்வயம். பூர்வோத்தர கண்டங்களாலே உபாயோபேயங்களைத் தெளிவிப்பிக்கையாலிதுக்கு த்வயமென்று பேராயிற்று. பூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீஶப்தம் ப்ரஜைகள் பக்கல்வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலும் பதியின் பக்கல் வால்லப்யாதிஶயத்தாலும் புருஷகாரமாய்க்கொண்டு ஶரண்யஸஹதர்மசாரிணியான பிராட்டியைச் சொல்லுகிறது. எல்லாராலும் ஆஶ்ரயிக்கப்படுமென்றும் -

ஸவெ-ஃஸ்வராஜா யாஶ்ரயித்திருக்குமென்றும், ஶ்ரீதர் விண்ண
ப்பஞ் செய்யும் பாசுரங்களைக் கேட்டு ஸவெ-ஃஸ்வராஜனக் கேட்பிக்கு
மென்றும் - இவர்களுடைய தொஷங்களை யெல்லாம் போக்குமென்
றும் - தன்னருளாலே யிவர்களுக்கு ஜ்ஞாநாதிகுணவாகத்தையுண்
டாக்குமென்றும், ஸ்ரீஸ்வாமித்வத்தை ஸாவும் சொல்லிற்று. உத்த
ப்பு நிஷ்டியொமத்தைக் காட்டுகிறது - இது ஸாவராயருக்கும் -
நினைத்தபோதே நிஸ்ஸங்கோச ஸவெ-ஃஸ்வராஜனப் பற்றுகைக் குருப்
பாம். உன் (திருவுக்கும்) திரு - அகலகில்லே னிதராதிகளையு மிங்
கே யநுஸந்திப்பது. நாராயணஸ்வம் - நிகரில் புகழாயென்று
தொடங்கி யருளிச் செய்த குணவிஶேஷங்களையும், ஸம்பந்த
விஶேஷங்களையுங் காட்டிக்கொண்டு ஸவ-வியவஸ்தான ஶர
ண்யனை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது. (வாணள) என்கிற பதம் ராவி
பிறந்தபோது என்று தொடங்கி - தைவவ்யக்திகளோடு ஶ்வஸா
வ்யக்திகளோடு வாசியறப் பற்றலாம்படியான பொதுநின்ற பொன்
னங் கழல்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஶாஶ்ரய திவ்யமங்கள
விக்ரஹ யொமத்தைக் காட்டுகிறது. (ஶரணம்) என்றது - கழல்க
ளையே ஶரணாக - நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணே சரண் நின்
றிலங்கு (பாதமன்றி மற்றோர் பற்றிலேன்) என்கிறபடியே-கைக்கொண்டு
னை ஶேஷஸ்த்துக் கவலம்பமான திருவடிகளுபாயத்தா நத்தி
லே நிற்கிற நிலையைக்காட்டுகிறது; தயாது சுடரடிகளாகையாலே-
அநிஷ்ட நிவ்ருத்திக்கு மிஷ்டப்ராப்திக்குமவன் திருவடிகளே யுபாயம்.
(ப்ரபத்யே) என்கிற விடத்தில் யாதா - அத்யவஸாயத்தைக்
காட்டுகிறது (ப்ர) என்கிற உபஸர்க்கத்தாலே இதின் உஷத்தை
சொல்லப்படுகிறது. அடைக்கலம் புகுந்து - அடிக்கீழமர்ந்து புகு
ந்தே னென்கிறபடியே - உஷாவிஷயமாயிருக்குடனேகூடின ஸாவ
உபாயம் பண்ணுகிறேனென்றதாயிற்று * ஸக்ருதேவ | ஸ்லிதுஉ
நவி - ஐக்ராதிகளிலப்படியே ஸாம்பஸாஸ்வஉபாயம் ஸக்ருக
க்க்ருத்யம். உத்தரவாக்யம் - புகலொன் றில்லாவடியேனென்
கிறபடியே - அயிகாரஶ்ரும ஸ்வரூபம் தெளிந்த வநுஷ்டா
வைக் காட்டுகிறது. இவ்வவதரணத்தில் சொல்லுகிற வுபாய
த்தை, பொராவொகாரங்களில் மடைமாறுதபடி (கண்டு

கேட்டு) ஶ்ருத்யாதிகளில் சொல்லுகிற ஸர்வவேதஸாரார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது உத்தரவாக்யம் (ஸ்ரீமதே) என்கிறது - கோலத்திரு மாமகளோடுன்னை - ஶ்ருத்யாதிகளிற்படியே ஸர்வஶேஷி ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸபத்நீகனாய்க்கொண்டு கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியாயிருக்கிற நிலையைக் காட்டுகிறது. இங்குற்ற நாராயணஶப்தத்தாலே ப்ராப்யனை ஸ்ரீய:பதியினுடைய ஸ்வாமித்வமும் ஸர்வப்ரகார நிரதிஶய போக்யத்வமும் - ப்ரதானமாக அநுஸந்தேயம். இதில் சதுர்த்தி நித்யஸித்தமான தாஸ்யம்ப்ரார்த்தநீயமல்லாமையால் வழுவிலா வடிமை செய்யவேண்டுமென்று தாஸ்யரஸமாய் ப்ரார்த்தநீயமான கைங்கர்யத்தைக்காட்டுகிறது. இங்குற்ற நமஸ்ஸு திருமந்த்ரத்திற்போலே யிரண்டக்ஷரமும் இரண்டுபதமாயொருவாக்யமுமாயெனக்காயே னல்லேனென்றதாயிற்று. இத்தாலே - அவித்யாகர்மாதிகளான அநிஷ்டவர்க்கத்தை யெல்லாங் கழியாநிற்கச்செய்தே - இக்கைங்கர்யமும் மற்றுள்ள புருஷார்த்தங்களில்வரும் ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வார்த்தத்வ போக்த்ருத்வ ப்ரமமான களையற்று நின்றநிலை ப்ரதானமாக அநுஸந்தேயம். இவ்வுபஸ்தாரவாக்யங்கள் மூன்றுங்கூட ஏகவாக்யமாம்போது - அநந்யார்ஹஶேஷபூதனாய் அகிஞ்சநனான நான் ஸர்வாநிஷ்டங்களுங் கழிந்து நிரதிஶயாநந்தமத்தையாலே ப்ராப்யப்ராபகனாய் நிருபாதிக ஶேஷியாகையாலே நித்யகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாய் நிற்கிற ஸ்ரீமானான நாராயணன் திருவடிகளில் ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவித கைங்கர்யங்களை பெறுகைக்கு ஸ்ரீமானான நாராயணன் திருவடிகளையே உபாயமாக வத்யவஸித்து ப்ராப்யஸாதநாபூர்வக ரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம் பண்ணுகிறேனென்றொரு வாக்யார்த்தமாகிறது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சேர்க்குந்திருமகள்சேர்த்தியின்மன்னுதல்சீர்ப்பெரியோர்க்
கீர்க்குங்குணங்களிலக்காம்வடிவிலிணையடியைப்
பார்க்குஞ்சரணத்திற்பற்றுதனன்னிலைநாம்பெறும்பே
றேற்குமவற்றினுளெல்லாங்களையறவெண்ணினமே. (௫௪)

திருமாலடியிணைசேர்ந்துதிகழ்ந்தவடிமைபெறத்
திருநாரணன்சரண்டின்சரணுகதுணிந்தடைவோர்
ஒருநாளுரைக்குயர்தருமந்திரமோதியநாம்
வருநாள்பழுதற்றுவாழும்வகையதின்மன்னுவமே. அ-ர. (௩௫)

உதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய—வேதாந்தாசார்யஸ்ய ஸூக்திஷு—ரஹஸ்யத்ரயஸாரே அதிகாரோ த்விதீய:.

நேரிசைவெண்பா.

மற்றோர்பற்றின்றிவந்தடைந்தார்க்கெல்லாம்
குற்றமறியாதகோவலனார்—மற்றும்
வினைவிடுத்துவிண்ணவரோடொன்றவிரைகின்றார்
நினைவுடைத்தாய்நீமனமேநில்லு. அ-ர. (௩௬)

—(0)—

திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் - ப்ரகாசித்த உபாயவிசே ஷத்தை அதிகாரிகளுடனேகூட விபீஷணத்தாலே வெளியிடு கிறது சரமச்லோகம். இத்தால் ஸர்வேச்வரனாக ஸர்வஜ்ஞமாய் நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யமான வ்யாஜம், ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியாய் ஸர்வகாருணிகனான தனக்குத்தலைக்கட்ட வரிதென்று சோகித்தவ னுக்கு ஸாரதமாக ஸாகாரமாய் ஸகலகந்தரூபமான உபாய விசேஷத்தை உபதேசித்து நீ சோகிக்கவேண்டாமென்கிறான். (ஸர்வதர்மாந்) என்றது-எல்லா தர்மங்களையுமென்றபடி. தர்ம மாவது சாஸ்த்ரமேகொண்டறியவேண்டும் ஹிததஸாதநம். இங்கு தர்மமென்கிறது கீழ்ச்சொன்ன பக்தியோகத்தை. இது பலவகை யானபடி பஹுவசனங்காட்டுகிறது. இவற்றிலொன்று மொழியா மைக்காக ஸர்வசப்தம், பரிகரங்களைக்கூடக் காட்டுகைக்காகவு மாம். (பரித்யஜ்ய) என்றது-துவக்கற விடுகையைச் சொல்லுகி றது. தர்மங்களை விடுகையாவது - அவற்றினருமையைக் கண்டு நிராசனாகை. (பரி) என்கிற உபஸர்கம் ஸர்வகாலத்திலும் ஸர்வப்ரகாரத்திலும் யோக்யதையில்லையென்று நைராச்யாதி சயத்தைக் காட்டுகிறது. ஹிததஸாதநங்களில் சக்தனுக்கும்

அசக்தனுக்கும் - இங்கு த்யாகம் விதிக்கக்கூடாமையால் இது அநுவாதம்-ஸர்வதர்மங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகத்தை விதிக்கிறதென்கை பஹுப்ரமாணவிருத்தம். ஸாத்விகத்யாகமாத்ரம் விவக்ஷிதமானால் இங்கு த்யாகவிசிஷ்ட தர்மங்கள் அங்கங்களாக ப்ரஸங்கிக்கும்; ஆகையால் த்யாகவிதி கொள்ளப்பார்க்கில் ஸாத்விகத்யாகவிசிஷ்ட ஸர்வதர்மநைரபேக்ஷ்யாதிகளிலே தாத்பர்யங்கொள்ள உசிதம். ப்ரபத்திக்கு நைரபேக்ஷ்யஞ் சொன்னாலும் ஸ்வதந்த்ரவிதியாலே வர்ணாச்ரமதர்மங்களிலும் நிலைகுலையாது. அபயப்ரதாநஸாரே ஸஹஸைவம் வக்தா - என்று ஸஹாவாசாஸ்த்ர ப்ராப்தங்களோடே பொருந்தக் கொள்ளவேணும். இப்படி அதிகாரத்துக்கு வொருகை முதலற்றுப் பற்றிலார் பற்றநின்ற தன்னை (மாமேகம் சரணம்) என்கிறான் - மாமேகமென்கிறது என்னை யொருவனையு மென்னபடி. விஹிதத்தினுடைய அநுஷ்டாந ப்ரகாரத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிற அயத்தில் அந்யோந்யமான வைசிஷ்ட்யத்தையும் * அத நாராயண ஸ்ரீமாநு - இத்யாதிகளையு மடியொற்றி இங்கே அநுஸந்திப்பது. இங்கு ஆச்ரயணீயனைக் குறிப்பான ஸௌலப்யாதிகுண ஸமஷ்டியையும் அதில் ஏகவசநத்திலுண்டாயிருக்க மிகுதியான ஏகமென்கிற பதத்தாலே இனிச்சுமையு மெடுக்காமைக்கு நிற்கிற நைரபேக்ஷ்யத்தையு மருளிச்செய்கிறான். ஏகசப்தார்த்தமாயோ வெய்யமாகத் தான் நிற்கிற நிலையைக் காட்டுகிறதாகவுமாம். ப்ரபத்தியின் கர்த்தாவான தன் பக்கலிலும், தன் க்ரியையான ப்ரபத்தியிலும் பிறக்கும் ப்ராதாந்யபுத்தியைப் பராதீநத்வாதிகளாலே கழிக்கிறதாகவுமாம். நாநாவிததர்மங்களுக்கெல்லாம் ஸநாதநதர்மமான தானொருவனுமே - எதிர்தட்டாக நிற்கிற நிலையைக் காட்டுகிறதாகவுமாம். (சரணம்) என்றது - உபாயமாக வென்றபடி (வ்ரஜ) என்றது அடை என்றபடி. என்னை யொருவனையுமே சரணமாக அடை யென்கிற வித்தாலே அசரண்யசரண்யனான வென்பக்கலிலே ப்ரபத்தி ஸாத்யாதிமுக்கியமான ஆத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம் பண்ணென்றதாயிற்று. மற்றுங் கழிக்கிற வுபாயங்களுடைய ஸ்தாநத்திலே அகிஞ்சன சேஷபூதனுக்கு அவலம்பமான திருவடிகள் உபாயஸ்தாந

த்திலே நிற்கிற நிலையைக் காட்டுகிறது. இப்படி ஶ்ருதிகள் நூற்றுக்கு
விஶிஷ்டனை வரிகோபிக்க ப்ரமாணமான க்ருத்யத்தை வஞ்சனா
ஸூத்ரத்திலே விதித்துத் தன் க்ருத்யத்தை (அஹம் த்வா ஸர்வபாபே
ப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்றருளிச் செய்கிறான். இதில் மோக்ஷ
யிஷ்யாமி - என்கிற வசநத்திலே நானென்று தோற்றுகிற அஹம்
ஶப்தத்தால் தன்னை யொழிந்தாரில் தான் விலங்கிட்டு வைத்தவனு
க்கு மோக்ஷங்கொடுக்க வல்லாரில்லையென்றும் ஸ்வதந்த்ரனாய் விலங்
கிட்டத் தான் விலங்கை வெட்டிவிடும்போது விலக்கவல்லாரில்லை
யென்று தனக்குள்ள வாசிகாட்டுகிறான் (த்வா) என்றது உன்னை
யும் பிரானும் உன்னை ரக்ஷிக்கவொண்ணாதபடியைத் தெளிந்து
ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியாய் பரமகாருணிகனான வென்பக்கலி
லே ந்யாஸம் பண்ணின வுன்னை யென்றபடி (ஸர்வபாபே
ப்ய:) என்றது எல்லா பாபங்களினின்று மென்றபடி. பாப
மாவது - ஶாஸ்த்ரமே கொண்டறியவேண்டும் அநிஷ்டஸாதநம் -
இத்தால் பாபமநாதிகாலஸஞ்சிதமாய் அநேகப்ரகாரமாய்
நிற்கிற நிலையை காட்டுகிறான். பாபங்களிலொன்று மொழியாமை
க்காக ஸர்வஶப்தம். இங்கு பாபஶப்தத்தாலே முமுக்ஷுவுக்கு
அநிஷ்டஹேதுவான புண்யமும் ஸங்க்ருஹீதம். அவித்யாதி
களுமிங்கே ஸங்க்ருஹீதங்கள். இத்தால் ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தமான
பூர்வாகத்தில் புத்திபூர்வ அபுத்திபூர்வங்களிரண்டுவகை
யும் - ப்ராரப்தத்திலு மிவனுக்கநிஷ்டமாய் ஶோகஹேதுவான
அம்ஶமும் உத்தராகத்தில் ப்ராமாதிகாம்ஶமும் ஸங்க்ருஹிக்கப்படு
கிறது. புத்திபூர்வகமான உத்தராகத்திற்கு புந:ப்ரபத்தி
யை ப்ராயஶ்சித்தமாக ஶாஸ்த்ரம் சொல்லிற்று. இதுவுங்கூட யிங்கு
ஸர்வஶப்தத்தாலே விவக்ஷிதமானால் ப்ராயஶ்சித்தத்திலே மூட்டி
யாதல் - ஶிக்ஷாவிஶேஷங்களாலே யாதல் அவற்றையும் கழிக்கும்.
ஸக்ருத்கரணாதி ஶ்ருதிகளுக்காகவாதல், ஸமஸ்தபாபமோக்ஷ
மாகவாதல் - வருங்காலங்களொழிய மற்று வருங்காலங்களும் -
பாபகோடியிலே யந்வயிக்கும். இதுக்கு புந:ப்ரபத்தி பண்ணு
தொழியில் ஸமஸ்தபாபவிமோசநாதி ப்ரக்ருத்யாயம்வரும். ப்ரப
த்திக்கநந்தரமே ரக்ஷகரானவர்க்கு மிருக்கானும்-ப்ரபத்திபலத்தாலே

யாதல், ப்ராரப்தஸாக்ஷ்ய விசேஷங்களையாதல், நிரவதிக ராயிருப்பார்க்கும் அவ்வளவும் புகுந்தாலும் அநாதரவாதிகளாலே புரி வருமாகையாலுமில்லாதபோது ஹிதைஷியான ஸிக்ஷகன் அ த்ருஷ்டாதிகளைப்போலேஸத்ருஷத்தாலே புரிக்கப்புரிவருமாகை யாலும் சரணமாகுந் தனதாளடைந்தார்க் கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தங் கொடுக்கும். இங்கே*ப்ராரப்தேதர ஸர்வபாப விமுக்தி-என்கிறஸ்லோகத்தைபடிப்பது. பரகோரணிகருய் அஸஹ ரஸ்யதீக்ஷ்ணன ஸ்ரீயஃபதி அஜ்ஞாதஸாக்ஷ்யாதிகளை முன்னிட்டுக் கொண்டு ஸுவாதிவிரோதிகளையும் ஆயாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொ ண்டு தஜ்ஞாநாதிவிரோதிகளையும், பாரதந்த்ர்யத்தை முன் னிட்டுக்கொண்டு உபாயவிரோதிகளையும், ஹத்வ்யாபத்திகளைமுன் னிட்டுக்கொண்டு ப்ராப்திவிரோதிகளையுங் கழிக்கும். இவ்விடத் தில் அத்யந்தாகிஞ்சநனாய் சோகித்தவனுக்கு ஊரந்யாஸத்தை விதித்து (ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்கையால் இது ப்ராப்திவிரோதி விஷயம். இப்படி ப்ரஸாதகங்களாலே நிக்ரஹநிவ்ருத்தி; நிவ்ருத்தநிக்ரஹனான ஸம்பந்தாலே ஜ்ஞானஸங் கோசநிவ்ருத்தி; இதுதானே ஜ்ஞானவிகாஸரூபமான ப்ராப்தி. (மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்றது விடுவிக்கக்கடவேனென்றபடி. இத்தால் ஸம்ஸரிக்கப் பண்ணிவைத்த ஸங்கல்பத்தை விடக்கடவனென்ற தாயிற்று. சோகத்திற்கு ஹவிஷ்யத்தாபத்துக்கு ப்ரபன்னன் சோ கிணதெல்லை. க்ருதக்ருத்யமுடையவனுக்கு அப்போதே பரம ஸிதி. ஆறுதலுடையவனுக்குத் தன் குறைவால் வந்தாமிழ் வொழியப் பொருளிழவில்லை. ஆகையால் (மாசுசஃ) என்கிற வாக்ய த்தாலே இனியுனக்கு சோகிக்க ப்ராப்தியில்லையென்கிறான். முன்பு சோகித்தவிட அதிகாரத்தோடேகூடி மாணமாயிற்று. மேல் அநுஷ்டாநத்திலே சோகிக்கில் அநதிஜ்ஞக்ருத்யமாம். உன்னதிகாரத்துக்குப் பொருந்தாத வுபாயாந்தரத்தி லேயாமல் அநாலோசித விசேஷாசேஷ லோகசரண்யனென்னை யே உபாயமாக வத்யவஸித்து அடைக்கலம் புகுந்தவுன்னை க கக்ஷமாய் அப்ரதிஹதஸங்கல்பனான நான் ஸத்தாநுபந்தியாய்ப் போந்த ஸர்வவிரோதி வர்க்கத்தினின்று விடுவித்து ஸ்வஸ்வரூ விஸாவத்தையுண்டாக்கி மேலாத்தேவருடனே கூட்டு

தாள்ச் செய்ய என்று மீளாவடிமை கொள்ளக்கடவேன். நீ யினி யொன்றுக்குஞ் சோகியாதே கைவிட்டுழி தருகின்றோம் நமன் தமர் தலைகள் மீதே, நலியு நரகமும் நைந்து நமனுக்கிங்கு யாதொன்று மில்லை, நமன் கூறுசெய்து கொண்டிருந்த குற்றமெண்ண வல்லனே என்ற நுஸந்தித்து ஸ்வர்க்காதிகளில்லாமையாலும் கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யம் கைபுகுருகிறபடியாலும் ஸந்துஷ்டனாய், வருகிற நல் விருந்தைப் பார்த்திருப்பாரைப்போலே மாகவைகுந்தங் காண்பதற் க்கும் என்மன மேகவெண்ணி இருவென்று ஶரணாக்ருத்யம்- இப்படி ஸத்யமான ஸத்யஸங்கல்பன் வாக்யத்திலூன்றுதவன் விலக்கவொண்ணாத காலுஷ்யவாஹம் கழியக்கழிய மேலென்று நிலை நிற்கப் போகிறோமென்று தனும்பும். இதில் விஶ்வாஸமுடையவன் ஸ்வயம்நிரபேக்ஷமாக கைங்கர்யத்திலே கடுகவநயிக்கப் போகி றோமென்று மேன்மேலும் ஸந்தோஷிக்கும். மந்த்ரத்தில் நிதர்ஶிங்க ரோர்ஹவர்நி என்ற தறுதியாக விதில் ப்ரபத்த்யாஸ்ரத்தில் விஹித த்தினுடைய வநுஷ்டாந ப்ரகாரம்; மேலுத்தராஸ்ரத்தின் தாத்வ ய ப்ரகாஶநம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

எல்லாத்தருமமுமென்னையிகழ்ந்திடத்தானிகழா
எல்லாந்தனதெனவெல்லாமுகந்தருடந்தபிரான்
கல்லார்மதக்களிறொத்தவினைத்திரண்மாய்ப்பனென்ற
சொல்லாலினியொருகாற்சோகியாத்துணிவுற்றனமே. (நூஎ)

வினைத்திரண்மாற்றியவேதியர்தந்தருள்வாசகத்தால்
அனைத்துமறிந்தபினுறும்பயனுமெனவடைந்தோம்
மனத்திலிருந்துமருந்தமுதாகியமாதவனார்
நினைத்தன்மனத்திலரிதாகினின்றனநீள்கழலே. அ-ர. (நூஅ)

சந்தவிருத்தம்.

எட்டிலாறிரண்டிலொன்றிலங்குமாறியம்புவார்
விட்டவாறுபற்றுமாறுவீடுகண்டுமேவுவார்
சிட்டரானதேசுயர்ந்ததேசிகர்க்குயர்ந்துமேல்
எட்டுமொன்றுமுடனறுத்ததெந்தைமாலிரக்கமே. அ-ர. (நூகூ)

அமிர்தரஞ்சனி - முற்றிற்று.

ரஹஸ்யத்ரயஸாரஃ.

த்ருஹிணபவயிகாஹஸம்ப்ருத ஹிதம் ரஹஸ்யே
விசுத்ததரதீநாம் வ்யாஸதஃ வ்யாஸயிஷ்யந்|
வ்ருதநந்தரணீயம் வேங்கடேசோ வதாந்ய
ஸ்வஹிதரஸிகாநாம் ஸாரஸங்க்ஷேபமேதத்||

——(:0:)——

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர
ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய
வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ரஹஸ்யத்ரயஸாரே ஸாரஶ்லோகாதி
காரஃ த்ருதீயஃ.

ஸாரஸங்க்ஷேபமென்னும் - ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்
ஸம்பூர்ணம்.

தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.